

NOVI TEHNIK

KLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Ni še povsem mimo nevarnost, ki je ogrozila življenje milijonov, če ne vsega živega na zemlji. Krvav spopad na Bližnjem vzhodu je grozil prerasti v svetovno morijo. V zadnjih oktobrskih dnevih, ko v mraznih jutrih polagoma odmira življenje rastlin, nas ni stresalo zaradi ostrega hladu. Kdor se je zavedal resničnosti položaja, je mogel v mislih pohiteti po spomine v še ne tako oddaljeno preteklost, da bi poiskal opore za spopad z grožnjo, ki je visela nad svetom — tudi nad nami.

V takih trenutkih dobiva srečanje s preteklostjo poudarjen pomen in spomin na žrtve nove razsežnosti. Oktobar je bil, ko so leta 1941 strojnice pokosile v Kragujevcu v dveh dneh 17.000 ljudi, med njimi razred gimnazijcev, trop cigankov, žensk, žena, starcev. Šest tisoč pokosenih ljudskih bitij je obdalo v oktobru v Kraljevu, več tisoč v Kruševcu. Štiri leta je Jasenovac ob leno tekoči Savi plaval v krvi, in ko je bil razbojnen Beograd, je ljudem groza priklenila oči na valove

ALI VEMO?

... ki je nosila trupla, trupla, trupla... Ali oktober, ki kak drug mesec, pomlad ali jesen, dan ali noč, štiri, pet, šest ali celo sedem let je trajal teror, ko je človekovo življenje pomenilo manj kot najbolj neznatna stvar. Tjentište, Dragošče, Trije žebli na Pohorju. To so bili kraji, kjer so stivali s svojimi razmesarjenimi trupli gradila okope obrambe svobode, Frankolovo, Dachau, Mauthausen, Stari pisker, to so bila bojišča, na katerih so padali borci brez pušk. Na teh krajih se je krhala nadutost okupatorjev, ki so od oktobra do oktobra bili manj prepričani, da lahko pokorijo svet.

Million in sedemsto tisoč žrtev je bila cena za našo svobodo, za naš lepši današnji dan, za naše obete v jutrišnjem in vseh prihajajočih dnevih.

Ko je v teh dneh spet beseda neangažiranih treznila svet pred agontjo, je za Jugoslovonom, ki je dvigal prst v Varšavskem svetu, stalo milijon in sedemstotisoč žrtev, ki jih obkoljuje narod, ki je bil v boju za svobodo dobesedno zdesetkan. Za njim smo stali vsi živi Jugoslovani z oporokami mrtvih na srcih in v dušah.

Nehajte s silo, s krvoprelitji, s terorjem! Sila rodi silo in ne more biti miru, dokler ni svobode za vse in svobode za vse ni, dokler je samo eno človeško bitje nesvobodno.

Se zavedamo vsega tega, ko segamo po šopkih rož, ko se pomno po svečah, ki jih bomo ponesli na grobove, ko iz predelov zemlje vedrih mladih fantov in deklet, da bi jih v misli in podobi te dni med nami? Nam je povsem jasno, da bi bila pri nas še zdavnaj Golanska planota, Sinajski pekel, če bi ti fantje in dekleta, če bi ti možje in žene ne dali svoja življenja darovali za svobodo, enakost, ki so prekrivali račune velikih, da bi si našo domovino delili, kot so Korojo, Vietnam, Jeruzalem? Če nam je, se jim bomo na grobovih mrtvih še globlje poklonili.

J. KRASOVEC

IZ VSEBINE:

kaj bo v šmarskem statutu — aktualno: naša moč — ocena škode poplav: 100 milijonov — o študentski prehrani — kako bo v celju s popoldansko obrtjo — badjurove nagrade v celju — spomin na srečanje: trzuhova mica — gornjesavinjska med nob: ankini hudi dnevi — spomeniškovarstvena akcija na sveti-ni; ohranitev izročila — pomenek s kmetom komunistom: zgodba o zvestobi — dileme miloša sagadina: hočem napredovati — ljubitelj papig — tretji kupon velike nagradne igre

SINKOV GROB — MOJA BOLEČINA

»Pred leti mi je avto povozil edinega sina, Mihca. Bilo je spomladi, rad je imel rože. Nič drugega mu ne morem več dati, kot da mu nasadim veliko pomladnega cvetja...»

Lani sem na novo posadila čebulice, da bi zrastle tulipani, hiacinte. S potovanja sem jih prinesla zanj. Pa so vzcveteli le nekateri in sosed mi je dejal: »Ce ti jih le ni kdo pobral?«

Tega nisem mogla verjeti.

Pred par dnevi sem spet vse znova nasadila. Včeraj sem videla, da je zemlja razgrebena. Polno tulipanov in narcis so pobrali iz zemlje.

Ihtim, ker ne morem pisati. Grob mojega sinka je še dolgo samo moja intimna bolečina.»

Zgodba ni izmišljena ob Dnevu mrtvih. Ni napisana zato, da bi se nam orosile oči, niti zato, da bi se ob njej zamislili. Sama pove dovolj, ne da bi jo komentirali. Okrutna je v svoji vsebini, ker načenja najintimnejša človeška čustva, ki z vandalizmom nimajo kaj opraviti. Saj ne gre toliko za skrunitev, veliko bolj primitivna je, ker govori o parih dinarjih, kolikor stanejo čebulice pomladanskih cvetic, ki jih je nežna materina roka zasadila na sinkov grob. Kakšne sledove pa je dejanje zapustilo v materinem srcu, ostaja neizmerljivo, ker bolečina ne pozna meja.

ZDENKA STOPAR

Krizanteme in spomini. Topla človečnost. Brez pozabljenja. Zastali bomo ob grobovih in pomnikih, ob spominskih obeležjih in osamljenih gomilah, ki govore o neznanem junaku, o njegovem junaškem življenju in smrti. O boju, ki nam je daleč in povsem blizu, kot trenutek, ki samo na daleč spominja na to neusmiljeno resnico našega življenja. Da vsem nam enkrat zvonijo in da je dan mrtvih tisti opominjevalec, ki nas vselej budi iz preveč brezskrbnih sanj. K sreči je življenje vse polno skrbi in dela, tako da je redkost sanjati brez misli na resničnost in njen nesanjav pogled. Na ta trenutek in na jutri. Zato postojmo. Naj ne ostane naše srce neprizadeto ob krizantemah, gomilah in spominih na vse, ki smo jih čutili blizu in s srcem. Pa tudi na vse tiste, ki so padli za to naše življenje in so nam ohranili tisto, kar je najbolj dragoceno: vero v življenje. Zato se moramo spomniti na njo, ki vselej straši s koso. Svečka pa naj gori kot spomin in življenje.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

Prodajalna »ELEKTRO«

vam nudi:

vse vrste lestencev, elektro instalacijskega materiala, gospodinske stroje, elektromotorje, spominke.

Za cenjeni nakup se priporoča prodajalna

»ELEKTRO«

z urednikove mize

Zaradi dneva mrtvih smo morali redakcijo NT zaključiti en dan predčasno. Prav zato bodo vsi kuponi nagradne igre, ki pridejo k nam v torek, upoštevani pri naslednjem žrebanju. Tako bo vsakdo lahko prišel na vrsto. Bralci tu in tam vprašajo, na kateri naslov naj pošljejo kupone. Na naš, seveda — NT, Gregorčičeva 5, Celje. Kupone je treba poslati do torka, vsaj do 13. ure. Žrebanje opravimo popoldne, moramo pa kupone še prej prešteti. Vsak četrtek bomo objavili zapisnik žrebanja. In obvestili o sreči izžrebance.

V današnjem NT smo namenili več priložnostnih zapisov dnevu mrtvih. Zelo zanimiv je prispevek Frana Roša o dogodkih med NOB v Zgornjesavinjski dolini.

Nekaj aktualnih dogodkov bomo morali prezreti, ker smo pač en dan prej izšli. Pa upam, da je v NT dovolj zanimivega branja. Da vas bo dobro kratkočasil in vam povedal mnogo novega.

VAS UREDNIK

POŠTENOST NA REŠETU

Komisija za ugotavljanje izvora premoženja je na zadnji seji celjske skupščine znova razgrnila svoje delo pa tudi probleme, s katerimi se srečuje. Moramo zapisati, da se je dela lotila z veliko odgovornostjo, in kar je najvažnejše — s pravilnim odnosom do vseh nalog in primorov. Gre namreč med drugim ne samo za veliko odgovornost in strokovno delo, marveč tudi za takšno, ki je zelo občutljivo za občane. Kaj lahko bi jim povzročil neutemeljeno moralno škodo. Takšnega očitka celjski komisiji ne moremo pripisati. Upoštevala je vse norme. In prav je tako!

Clani komisije so se letos sestali na dvanajstih sejah. Po tej dejavnosti sodi med najboljše v Sloveniji, nekoliko drugače je v številu obravnavanih primerov. Pri tem so mnoge druge komisije pred njo. Na letošnjih sejah so njeni člani razpravljali o uvedbi posebnega postopka za devet primerov. Za vse primere je postopek pravno-močno uveden. Predloge za njegovo uvedbo je v osmih primerih dala davčna uprava, v enem pa občinsko javno tožilstvo. V vseh so bile ugotovljene večje razlike med vrednostjo premoženja in obdavčenimi dohodki. V vseh teh primerih občani razpolagajo z večjo vrednostjo premoženja in obdavčenimi dohodki. V vseh teh primerih občani razpolagajo z večjo vrednostjo premoženja, in sicer od 321.000 do 1.050.387 dinarjev. Razlika med vrednostjo premoženja in obdavčenimi dohodki je v vsakem primeru drugačna. V vseh primerih pa se suče od 132.000 do 596.082 din neodavčenega dohodka. Posebni postopek je bil uveden za tri občane, ki so v rednem delovnem razmerju, za enega, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo in za pet, ki se bavijo z obrtno ali drugo gospodarsko dejavnostjo. Ugovor za uvedbo posebnega postopka je vložilo šest občanov, vse pa je svet za družbeni plan in finance zavrnil.

Komisija meni, da manjka predlogov za uvedbo posebnega postopka pa tudi drugih obvestil, ko gre za druga kazniva dejanja oziroma za kršitve predpisov, ki zadevajo pridobivanje dohodka. Dosedanji predlogi, ki jih je posredovala davčna uprava, se nanašajo na utajevanje davka, na okoriščanje zaradi zlorabe službenega položaja ter na nepravilno povračilo materialnih stroškov v obliki dnevnice in kilometrine. Komisija ugotavlja premalo predlogov za uvedbo posebnega postopka tudi zavoljo tega, ker jih lahko po novih predpisih predlagajo vsi, celo občani.

Komisija pa se je letos srečala tudi s prijavi o premoženskem stanju občanov. Na javni poziv se je v celjski občini odzvalo 663 občanov. Komisija mora pregledati vsa ta obvestila. Doslej jih je ocenila 89.

Pri prvem pregledu obvestila je komisija ugotovila, da je večina občanov pridobila premoženje s pridnostjo in delom. So pa tudi drugačni primeri. Pri pregledu teh obvestil se je pojavilo tudi vprašanje dejanja in koriščenja kreditov. Zanimiva je namreč ugotovitev, da so večino posojil dobili tisti, ki imajo tudi sicer najvišje osebne dohodke in da so kreditne brčice v mnogih primerih koristili za graditev vikendov. Prav tako je komisija ugotovila, da so nekatera gradbena podjetja gradila za nekatere koristnike pod ugodnejšimi pogoji kot za povprečno stranko!

M. B.

Šmarje

KAJ V STATUTU

V šmarski občini so že pripravili teze za razpravo o novem statutu občine. Zanimivo pa je, da so pohiteli tudi s prvim predlogom teze o novem statutu krajevnih skupnosti.

Iz uvodnega poglavja o razvoju gospodarstva in drugih dejavnosti v šmarski občini povzemamo, da imajo v industrijski proizvodnji naravno osnovo za razvoj tekstilna, lesna in steklarska industrija. Najbrž pa bodo kmalu aktualne še druge dejavnosti, če bo prišlo do izpeljav obljubljenih naložb in načrtov.

V turizmu, pravi besedilo statuta, bodo morali naminiti še več skrbi tistim krajem, kjer so že sedaj podane možnosti za turistični razvoj. To so Rogaška Slatina, območje Atomskih toplic, Kostivnica, Podplat in Bistrica ob Sotli. V kmetijski proizvodnji bodo dajali v šmarski občini prednost živinoreji, sadjarstvu, hmeljarstvu, pridelovanju črnega ribeza, vinogradništvu, pridelovanju zelenjave in sočivja ter čebelarstvu. Prepričani, so tudi, da je potrebno dolgoročno združevanje dela in sredstev med kmeti in delavci v kmetijskih organizacijah združenega dela. Na ta način bodo ustvarjene razmere za hitrejši napredek zasebnega kmetijstva in za samoupravljanje kooperantov kmetijskih delovnih organizacij. V predlogu statuta je dana precejšnja pozornost družbenemu načrtovanju in nalo-

gam na področju družbenih dejavnosti.

Pri sestavi občinske skupščine se bo šlo v Šmarju odločiti za dva zbora: za enotni zbor združenega dela in za zbor krajevnih skupnosti. Oba zbora naj bi imela po 40 delegatov. Spodbudno je, da se tudi v Šmarju odločajo za nov položaj skupščin samoupravnih interesnih skupnosti. Skupščine naj bi nam-

SENTJUR

MLADI V ZK

»Vsekakor ne morem biti zadovoljen s številom mladih v Zvezi komunistov v naši občini,« je na vprašanje odgovoril sekretar občinske konference Zveze komunistov Franci Ogrizek, in nadaljeval: »Zato je naša stalna naloga, da nenehno povečujemo število in sprejemamo čim več mladih v našo organizacijo. Tej nalogi smo posvetili precejšnjo skrb zlasti na začetku leta. Za dan mladosti pa smo s pomočjo mladinske organizacije sprejeli v Zvezo komunistov deset mladincev. S tem pa naše delo na tem področju ni končano. S sprejemom mladih v Zvezo komunistov bomo nadaljevali v vseh sredinah, sicer pa se zavedamo tudi tega, da bomo lahko povečali število mladih v organizaciji tudi z dobrim delom Zveze komunistov.«

reč enakopravno z ustreznimi zborem nastopale v občinski skupščini in sprejemale odločitve.

Šmarski statut uvaja vse novosti, ki jih predvideva osnutek ustave: občinski svet, splošni zbor občine in svet predstojnikov občinskih upravnih organov. Med organi občinske skupščine teze predlagajo svet za narodno obrambo in stalne komisije: za družbeni nadzor, za prošnje in pritožbe, za odlikovanja in za volitve in imenovanja. Pri opredelitvi delegatskega sistema pa se teze šmarskega statuta ustavljajo predvsem ob ustavni opredelitvi delegacij. To pomeni, da bodo morali konkretni predlog delovanja delegatskega sistema še izdelati.

Za veliko število krajevnih skupnosti v šmarski občini pa bodo nedvomno zanimive teze o novem statutu krajevnih skupnosti, ki bodo zagotovo spodbudile živahno razpravo med občani. Teze natančno določajo vlogo, področje dela in naloge krajevnih skupnosti, samoupravljanje v KS, vire sredstev za materialno poslovanje idr.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

Posvet žena

VEČ ZA MATERE

Učiteljica PAVLA REKOVA iz osnovne šole v Vojniku, kjer poučuje že sedem let, trenutno pa se ubada s problemi četrtega razreda, ki ga tudi poučuje, je sodelovala na javni tribuni o osnutku resolucije o načrtovanju družine ter osnutku zakona o prekinitvi nosečnosti.

Po mnenju PAVLE REKOVE, ki je tudi v celoti potrdila idejo o koordinacijskem odboru, ki bo usklajeval delo na tem področju, je pomemben tisti del resolucije, ki je govoril o ustvarjanju materialnih pogojev za zaželeno rojstvo otrok. Pri tem je poudarila, da bi se porodniški dopust podaljšal na leto dni, ker po njenem mnenju vsak otrok potrebuje leto dni življenja, da se prilagodi in da se ustvarijo v tem obdobju najtesnejše vezi med materjo in otrokom. V celoti se strinja z ginekologi, ki pravijo, da je to obdobje najodločilnejše v človekovem življenju. Pri tem pa tudi doda, da če bi delali izračune po naših delovnih organizacijah, bi dobili pošastno sliko izdatkov, ki jih trošijo organizacije za obdobje materinstva pred letom dni starosti. Večina mater izgublja delovni čas v prvih mesecih v bolezninah za sebe ali pa za varstvo otroka. Žena tudi še ni toliko odporna, da bi po treh mesecih bila že sposobna za delovno mesto.

Bo glas žena (nekaterih med njimi še ne dovolj močan), obrodil rezultate? Veliko se jih boji, da bodo izgubile delovno mesto, ali pa da bodo izgubile stik z delovnim okoljem, kjer so delale že prej.

»V zavest ljudi, v našo družbo, mora prodreti, da je materinstvo vsaj leto dni na prvem mestu. Otroci ni leto dni prilagodljiv, zato je mati tista svetinja, ki ga neguje. Vse druge oblike so že odpovedale. Po svetu imajo urejeno vse drugače in bolj preskrbljeno. Tudi pri nas se moramo prebuditi,« je dejala Pavla Rekova. Povedala je še, da se v celoti strinja z mnenjem ginekologa dr. Alfonza Debenjaka, ki pravi, da mati po treh mesecih še ni dovolj odporna za službo. »Uzakoni- tev leto dni varstva za našega mladega državljanca, mora postati resničnost, čeprav se nismo vse žene enotne. Enotne bomo tedaj, ko bo izginila vsa bojazen nad eventualno izgubo službe. Pa še ena krivica, se je pokazala, namreč ta, da se ne bi za plačevanje porodniškega dopusta obračunavalo poprečno prejšnjega leta, temveč le zadnjih treh mesecev.«

Na javni razpravi so govorili tudi o materialni bazi mladih zakonov, ki nimajo stanovaljskih perspektiv. Pri tem nastajajo težke duševne in telesne hibe, ki so posledica splavov.

»Splavi postajajo nujna ta- krat, ko se mlada dva znajde- ta brez vsega, brez kotička, kamor bi dala svoj naraščaj. Poroka pomeni nadaljevanje

življenja, pri tem pa sta na konca že na začetku okrnjena, da se jim želja izpolni. Kadar bomo rešili materialni položaj mladih, potem bo tudi manj splavov. Drugače pa je z mladolicami. Tedaj so tudi v tem, da je potrebna za zaščitna sredstva določena participacija posameznice, ki pa velikokrat ne zmore plačati denarja. In tudi v zvezi s tem smo na javni razpravi predložili predlog, da naj se participacija na zaščitna sredstva ukine.«

ZDENKA STOPAR

ZIDNA KUHINJSKA
TEHTNICA
GORENJE

VPRAŠALI SMO

Mozirje

KAKO RAZVOJ?

Mozirska ZK doživlja v zadnjem času pomembne notranje spremembe in premike. V delovnih organizacijah so imeli še pred časom le eno osnovno organizacijo, ZK, sedaj pa jih imajo pet. Komunisti v Eltroju, Kmetijski za drugi, Gradbeniku, krajevni organizaciji Mozirje in tudi drugje so pokazali po Titovem pismu precejšnjo dejavnost. V zadnjem letu dni so sprejeli v ZK 37 novih članov, od tega 15 delavcev iz neposredne proizvodnje, kar je za mozirsko občino v primeri s prejšnjimi leti velik napredek. Razveseljivo je, da je med novosprejetimi precej mladih. V oceni, ki jo je za medobčinski komite ZK pripravil sekretar Matevž Požarnik, pa je še navedeno, da je takšna številčna in organizacijska utrditev ZK v mozirski občini ugodno vplivala na partijsko diferenciacijo.

ZK v Mozirju pa na nekaterih drugih delovnih področjih opozarja na naloge, ki jih bodo morali komunisti in zla-

sti vodilni delavci v organizacijah združenega dela hitreje uresničevati. To med drugim velja za uvajanje ustavnih sprememb. Resda so v nazarskem GLIN-u pripravili skrben samoupravni sporazum. Vendar pa so v drugih delovnih organizacijah premo odločni pri prilagajanju samoupravnih aktov ustavnim določilom. Pomanjkljiva je tudi seznanjenost delavcev in komunistov s vsebino ustavne reforme. Posebno kritično pa ocenjuje mozirska ZK gospodarska gibanja v občini. Gospodarske organizacije v prvem polletju sicer niso dosegle slabih rezultatov. Toda gospodarstvu manjkajo razvojni načrti in ideje o povezovanju znotraj občine in navzven. Občina tudi še nima načrta srednjeročnega razvoja, kar je dodatni minus v tej nedodelani razvojni politiki.

V tem letu v občini niso gradili družbenih stanovanj. Sredstva so bila razdeljena individualnim graditeljem, od

katerih je bila večina delavcev z nižjimi osebnimi dohodki. V občini pa se pripravljajo na gradnjo 28 stanovanj iz sredstev solidarnostnega sklada in iz združenih sredstev delovnih organizacij.

Poleg pereče kadrovske problematike v občini tudi niso zadovoljni z uvajanjem organov delavske kontrole. Edino v Eltroju že imajo izvoljen organ delavske kontrole. Drugje pa čakajo. To prav gotovo ni dobra legitimacija komunistov in vodilnih delavcev v posameznih delovnih sredinah.

Ker se v mozirski občini v teh dneh osnovne organizacije ZK pripravljajo na volilne konference, bodo zagotovo opozorile tudi na tista vprašanja, ki jih doslej niso dovolj uspešno reševale. Glede na to, da mozirska ZK doživlja notranjo presnovo, organizacijsko in kadrovske trdnost, bodo lahko mozirski komunisti v prihodnje še učinkoviteje premagovali nakopičene težave.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

Tov. dipl. ing. NIKO ROŽIČ, direktor Vodne skupnosti Celje

V zvezi z nevarnostjo poplav na območju porečja Savinje se v zadnjem času vedno pogosteje sliši tudi varianta, da naj bi prišlo do zajezitve doline Podvolovljenka nad Lučami. Baje so strokovne analize pokazale, da je ravno Lučnica v tem delu tista, ne pa Savinja, ki prinaša največje količine poplavnih voda. Če bi zajezili dolino Podvolovljenka bi tako zajeli vse narasle vode in s tem enkrat za vselej rešili problem poplavljanja v Spodnji Savinjski dolini.

Kot mi je znano, naj bi bil v Podvolovljenku zgrajen jez visok okoli 60 metrov (gre za zemeljski, ne betonski jez) za katerim

bi nastalo veliko akumulacijsko jezero, ki bi predvidoma vsebovalo okoli 50 milijonov kubikov vode. Bilo bi torej po količini akumulirane vodne mase, kar desetkrat večje od Smartinskega jezera.

Ker javnost ni seznanjena s temi načrti, jim prosim razložite, povejte kdaj in v kakšnem primeru bo do uresničitve tega načrta prišlo, koliko bo to stalo ter seveda koliki del doline bo v tem primeru poplavljen. Ne nazadnje ali bo obstajala vsaj možnost razvoja športa in ribolova, kajti ljudi bo zanimalo tudi to.

BERNI STRMČNIK, nov.

HERBILJA KOSICA, zobozdravnik v velenjskem Zdravstvenem domu, kako je prišlo do ustanovitve teletnih organizacij združenega dela in kako potekajo javne razprave o novi ustavi: "Pri nas smo se odločili za to, in to skupno temeljno organizacijo združenega dela, ne vem pa, kako se bodo odločili v ostalih krajih, katerih zdravstvo spada pod naš dom v Velenju. Tudi o spremembah v ustavi smo precej govorili, najbolj pa se veselimo, da se bomo končno preselili v nove prostore. Zgradba novega zdravstvenega doma že stoji, niso pa še končali z notranjimi deli, ki so nekoliko zavlekla. Za vseletno bo pripravljeno do konca novembra. Potem bodo dan tudi mnogo boljše pogoje za naše delo, tako po strokovni plati, kot tudi vsem tistem, kar sodi zraven." T. VRABL

Ocenili škodo

100 MIO ŠKODE

Pred dnevi je bila pri Skupščini občine Žalec tiskovna konferenca, na kateri so predstavniki skupščine ter Splošne vodne skupnosti NIVO Celje seznanili novinarje s posledicami nedavnih poplav na našem območju.

Kljub temu, da škoda še ni dokončno ocenjena, saj bodo pri nekaterih vodnih objektih le-to lahko ocenili šele, ko bo voda zavzela normalni nivo, so strokovnjaki že ugotovili, da bo preseglja sto milijonov dinarjev. Pretežni del te škode pa odpade na občino Žalec.

Poglejmo najprej, koliko znaša škoda na posameznih področjih. Pri vodnogospodarskih objektih, to je jezovih, napipih ter drugih napravah, sta obe poplavi povzročili za okoli 25 milijonov dinarjev škode. Naj omenimo le najhujše objekte: porušen je takozimenovani gotoveljski prag, narasla voda pa je odnesla tudi največji objekt na Savinji — Podvinski jez. Zaradi tega je ostala suha struga, ki teče skozi Polzelo in nekatero kraje. Znižal se je tudi nivo talne vode in tako obstoji resna nevarnost, da nekatero črpalke v posameznih delovnih organizacijah prav kmalu ne bodo več dosegle vodne gladine, kar pa pomeni, da bodo presahnila.

Največja škoda je bila povzročena pri komunikacijskih in osnovnih komunalnih objektih. Kot smo že poročali, sta bila v žalski občini poškodovana kar dva največja mostova: grški in grobelski. Seveda pa sta velja pri tem upoštevati tudi vrsto drugih komunalnih naprav, ki jih je poškodovala narasla voda. Mnoge med njimi so bile zgrajene s pomočjo samopriskevkov in udarniškega dela občanov. Skupno znaša škoda na teh objektih preko 40 milijonov dinarjev.

K sreči v delovnih organizacijah, prav gotovo tudi zaradi hitrega ukrepanja štabov za obrambo pred elementarnimi nesrečami, škoda ni bila prav tako velika, čeprav se tudi tu vrti preko 10 milijonov dinarjev. Pri tem pa seveda ni smiselno izpad pri proizvodnji, temveč je upoštevana le direktna škoda, ki jo je povzročila voda na posameznih strojih napravah in surovinah.

Ker je bila večina poljščin že pospravljena, je škoda na področju kmetijstva zato precej manjša, kot bi sicer bila

in znaša nekaj nad 20 milijonov dinarjev.

Skupno se torej celotna škoda na našem območju vrti preko 100 milijonov dinarjev, od česar velika večina odpade kar na občino Žalec, ki pa je v nobenem primeru ne bo mogla v celoti pokriti sama, saj je njeno gospodarstvo za kritje tolikšne škode prav gotovo prešibko.

Ob naštevaniu škode na posameznih področjih pa velja upoštevati tudi to, da so precej škode utrpeli občani. Samo v stanovanjski soseski »Ložnica« v Žalcu so tamkajšnji prebivalci plavali dvakrat in imeli pri tem v stanovanju precej vode. Seveda se ob tem postavlja vprašanje, kako bo možno predvsem porušene vodnogospodarske objekte čimprej obnoviti. Reči velja, da se je kolektiv Splošne vodne skupnosti NIVO iz Celja nekaterih popravil, kjer so tehnične rešitve jasne, že takoj loti ne glede na to, da v večini primerov vprašanje financiranja sploh še ni urejeno. Poleg tega so se že povezali s predstavniki republiškega vodnega sklada, da bi le-tu zagotovili prepotrebna sredstva. Samo za najnujnejše sanacije na področju Savinje bi bilo takoj potrebno najmanj 700 starih milijonov dinarjev. Kot smo zvedeli na tiskovni konferenci, bi bila polovica teh sredstev že zagotovljena, čeprav dokončnega sklepa upravnega odbora vodne skupnosti še ni.

Poseben problem, ki je tudi posledica povodnji, pa je poškodovan most preko Savinje, zaradi katerega teče preumeritev prometa preko Polzele. Samo lokalnemu prometu namenjena cesta nikakor ni v stanju sprejeti tolikšnega prometa in kaj kmalu se bodo nujno pokazale prve

posledice. Prav je, da se republiška skupnost za ceste obveže, da bo cesti vrnila prvotno stanje, čim bo obvoz končan, to pa kaže, da še ne bo prej kot avgusta prihodnje leto.

BERNI STRMČNIK

CELJE

SKLADIŠČE PIJAČ

Na pobudo poslovnega združenja Formator in poslovnega združenja za trgovino Koneks se je trgovsko podjetje VINO iz Smarja ob Paki odločilo za adaptacijo prostorov v Celju, kjer je že nekoč bila Gozdna restavracija oz. kasneje tudi skladišče pijač. V ureditve prostorov so vložili trideset milijonov starih din, prodajali pa bodo vse vrste brezalkoholnih, žganih in alkoholnih pijač na veliko in tudi na drobno za široko potrošnjo. Predsednica upravnega odbora Pavla Letonja je povedala, da imajo dvesto kvadratnih metrov skladiščnih prostorov z avtomatskim trakom za hitrejšo nakladanje.

Skladiščne prostore trgovskega podjetja VINO iz Smarja ob Paki je odprl Risto Gajšek, načelnik za gospodarstvo pri občinski skupščini Celje, ki je v priložnostnem govoru povedal, da je pozitivno, da se podjetje širše celjske regije pojavlja v Celju in s tem ustvarja pogoje za solidno konkurenco ter da bi moralo s časom podjetje razmisliti o možnosti ureditve lastnega gostinskega lokala v isti stavbi, kjer so zdaj skladišča.

T. VRABL

Gorenje in trgovina

SODELOVANJE

V zadnjih dneh v Gorenju v Velenju podpisujejo samoupravne sporazume med podjetjem in trgovskimi organizacijami. Tako so podpisali že dva samoupravna sporazuma, in sicer s petnajstimi največjimi slovenskimi grosističnimi trgovskimi organizacijami in z devetimi največjimi tovrstnimi trgovskimi podjetji iz Srbije. V naslednjih dneh bodo podobne samoupravne sporazume podpisali še z največjimi trgovskimi podjetji iz ostalih republik, s katerimi Gorenje sodeluje. Zanimivo je, da prav slovenska in srbska trgovska podjetja prodajo 50

odstotkov letne realizacije Gorenja, kar pomeni približno 1,5 milijarde dinarjev. S takšnimi samoupravnimi sporazumi na relaciji Gorenje — trgovska podjetja želijo doseči, da bodo potrošniku zagotovili večji in boljši izbor vseh izdelkov, delavcem v proizvodnji surovin, sestavnih delov in finalnih izdelkov pa omogočiti doseganje boljših uspehov združenega dela. Odločili so se tudi, da bodo oblikovali dvoje posvetovalnih teles, in sicer odbor za politiko marketinga in odbor za gospodarjenje in finance. Obe telesi bosta skrbeli za nadaljnji razvoj, pripravljali razvoj-

ne programe, raziskovali tržišče in podobno.

Ko bodo končali s podpisom samoupravnih sporazumov na relaciji Gorenje — trgovska podjetja v vseh republikah, bodo ob koncu decembra podpisali še podobne sporazume z dobavitelji surovin in polizdelkov ter uredili sodelovanje z maloprodajno mrežo. Z vsem tem želijo trdno »zakoličiti« nadaljnje sodelovanje med vsemi in istočasno spodbuditi tudi ostale, da začnejo razmišljati o podobnem sodelovanju in podpisovanju samoupravnih sporazumov. Gorenje je na tem področju novotar in začetnik. Zeleti je samo, da bi mu tudi ostali sledili.

T. VRABL

Šmohor nad Laškim

VSTOP V SLO

V soboto popoldne se je na Šmohor, priljubljeno turistično točko Laščanov, napotila kolona mladih, predvsem tistih, ki so v letošnjem letu sodelovali na spominskih pohodih po poteh partizanskih enot. Tokrat je petnajst udeležencev pohoda na Šmohor odhajalo na pot s posebnim namenom. Na Šmohorju so se v planinskem domu dobili z nekdanjimi borci, s komandantom in komisarjem parti-

zanske enote v občini Laško, ki sta mladim razložila cilje in vsebino SLO. Potem je petnajst mladincev, med njimi pet mladink, daló svečano izjavo o prostovoljnem vstopu v partizansko enoto. Njihov prostovoljni pristop ima toliko večjo oceno, ker se je svečanost sprejemala v času, ko je bil v resni nevarnosti mir na svetu in nedotakljivost naše samoupravne domovine.

„ZARJIN“ DAN

Ker imajo v vzgojnovarstveni ustanovi Zarja na Dolgem polju v Celju že zdavnaj zapolnjene kapacitete, so iskali rešitev. Priskočila jim je na pomoč Temeljna skupnost otroškega varstva, ki je v stanovanjskem bloku v Nušičevi ulici odkupila dvoje družinskih stanovanj, za katere je izdala 48 milijonov. Za ureditve prostorov pa je poskrbela vzgojnovarstvena ustanova Zarja. Iz dveh družinskih sob so napravili igralnico, ki ustreza normativom.

V novih oddelkih vzgojnovarstvene ustanove bodo sprejeli 40 do 50 predšolskih otrok, mlajšo in srednjo skupino. S tem pa še vedno ne bodo pokrite vse potrebe, ki jih vzgojnovarstveni zavod Zarja ima. Veliko prošelj so morali zavrniti, čeprav oskrbuje že 250 otrok, ki so razdeljeni v dvanajst skupin. Najbolj primanjkuje oddelke za dojenčke, ki je tudi zelo zaželen. Otvoritev prostorov je bila pretekli teden.

Z. S.

REKLI SO

Tone Culk je med tistimi žalčani, ki jih vsi poznajo. Znan je samo v Žalcu, ampak tudi drugod po Savinjski dolini, predvsem v Petrovčah, ker je 20 let delal kot predsednik Partizana. Sedaj ima že 72 let in že osem let uživa pokojnino, ki si jo je zaslužil kot poslovodja. V svojem poklicu je delal celih 41 let. Med tem ko slišimo danes mnogo »šala« na račun upokojujencev in pokojnin, nam je o tem, kako se počuti kot upokojujenc, Tone Culk povedal: »Imam srednjo pokojnino, s katero se ne morem ravno šopiriti in zadovoljen bi bil, če bi bila večja. Toda tudi tako se ne pritožujem in mislim, da se s tem nekako da živeti, sicer skromno, toda tega smo navajeni od mladih nog. Če bom zdrav, potem se tudi nad pokojnino ne bom pritoževal, kajti še vedno je boljše malo kot nič.« T. TAVCAR

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

STRUKTURA PROIZVODNJE v celjski Cinkarni se je od ukinitve proizvodnje surovega cinka tako spremenila, da se pravzaprav imenuje metalurško kemični kombinat uporablja le še iz tradicije, kajti delež metalurške proizvodnje (valjanje surovega cinka) je v primerjavi s porastom kemije resnično minimalen. Tudi bodočnost razvoja tega kolektiva je v kemični usmeritvi, kar pa seveda ne pomeni, da nameravajo metalurško dejavnost enostavno opustiti.

VSE TAKO KAŽE, da se bosta tesneje povezala z GLINOM iz Nazarij še dva manjša kolektiva, in sicer SMREKA iz Gornjega grada ter LIK SOŠTANJ iz velenjske občine. O integraciji med Smreko in GLINOM je bilo pravzaprav v minulih letih že precej govora. Z omenjeno integracijo bi dosegli predvsem to, da bi bil v celoti rešen hud problem oskrbe z lesom, kar je Smreki doslej v vseh letih povzročalo velike probleme in težave. Ker pa je GLIN tudi že doslej skoraj v celoti pokrival vse potrebe po lesu tudi šoštanjskemu LIK-u, bo tako konkretna povezava, če bo do nje prišlo, samo še utrdila že obstoječe vezi med podjetji.

BO SMARJE DOBIL eno največjih novih tovarn? Vse kaže, da jo bo res. Celjska Metka oziroma njeni vodilni delavci, so že pripravili elaborat in ga predložili ustreznim organom, na podlagi katerega naj bi v prihodnjem letu pristopili k izgradnji nove predilnice v Smarju. Gre za investicijo preko 20 milijard starih dinarjev. Nova predilnica Metka, je le solo tkalnica, ima stalne probleme z oskrbovanjem s prejo, bo predvidoma s poslovala okoli 200 delavcev. Objekt bo obsegal 13.000 kvadratnih metrov površine, v njem pa bi z naj sodobnejšimi stroji proizvajali preko 2.000 ton česane preje. Obrat bo predvidoma dal okoli 17 milijard starih dinarjev bruto realizacije in ustvarjal okoli 5 milijard ostanka dohodka. Če bodo k izgradnji in vse kaže, da bodo pristopili, spomladi prihodnje leto, potem bo objekt pripravljen za štart v letu 1975. Naj ob tem povemo še to, da bo s to proizvodnjo omogočen tudi izvoz v vrednosti nekaj milijonov dolarjev.

DELOVNE ORGANIZACIJE CELJSKE občine so v letošnjem letu pravzaprav zelo nizko realizirale svojo investicijsko dejavnost. V celotni občini so investicije padle za 16 odst. v primerjavi z lani, po posameznih panogah pa so indeksi naslednji: industrija 85, kmetijstvo 75, gozdarstvo 144, promet 88, trgovina 70, obrt 56 itd. Iz tega sledi, da je investicijska dejavnost v letošnjem letu kar precej nižja od predvidene, oziroma v primerjavi s tisto, ki je bila dosežena v lanskem letu. Upajmo, da bo prihodnje leto boljše. In kot kažejo nekateri podatki resnično tudi bo.

O integracijah

MARSIKAJ NA BOLJE

Tesnejše povezovanje, poslovno tehnično sodelovanje ter združevanje gospodarskih organizacij je nedvomno imperativ bodočega razvoja. To ni politična akcija, kot si morda tu in tam še napak razlagajo posamezniki, ker na tem pač vztraja tudi zveza, komunistov, temveč ekonomska nujnost. Kajti več kot samo po sebi umevno je, da bodo v bodoče lahko uspešno nadaljevale pot gospodarskega razvoja le trdne in velike sestavljene organizacije združenega dela. O teh vprašanih ter o oceni dosedanjih rezultatov na tem področju pa je tekla tudi beseda na nedavni seji Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. Ob tem morda ni odveč vprašanje, do kam smo torej na tem pomembnem področju prišli na celjskem območju?

Uspehi so večji, kot je morda kdo pričakoval. Za vse integracije na celjskem območju v zadnjem letu in pol je značilno predvsem dvoje: prvič, da je občutiti na tem področju povečano aktivnost (v tem času je bilo izvedenih štirinajst pomembnejših integracij, od katerih jih je kar pet preseglo preko občinskih meja) ter kvalitativne spremembe tako v pristopih kot v oblikah izvedenih integracij. Nič več nismo priče združevanju podjetij brez temeljitih ekonomskih, tehnoloških ter organizacijskih študij. Kolektivi, ki se odločajo o bodočih povezovanjih, temeljito preiskujejo vse prednosti ter eventualne slabosti in se potem odločajo na tej osnovi. Poleg tega pa smo priče tudi novim oblikam. Še zlasti velja pri tem omeniti integracijo treh podjetij kovinske predelovalne industrije s Kovinotehno v sestavljeno proizvodno trgovsko organizacijo združenega dela, ki zaposluje prek dva tisoč delavcev in bo že konec letošnjega leta ustvarila dve milijardi novih dinarjev dohodka. Pomembna je tudi integracija AERO s tovarno celuloze v Medvodah. Zakaj? Zaradi tega, ker je to primer tako imenovane vertikalne integracije, ko se surovinska industrija povezuje z industrijo finalnih proizvodov, kar omogoča celovitejši proizvodni proces in enakomerno oskrbo s surovinami za predelavo.

O integraciji Iskra—Emo je bilo povedanega že veliko. Faza vpeljavanja je verjetno minila in kmalu bi se kanili kazati prvi konkretni rezultati. Tudi Pivovarna Laško, ki se je pridružila živilsko predelovalni industriji, bo verjetno lahko postregla kaj kmalu s prvimi konkretnimi izkušnjami.

Seveda pa doseženi uspehi, vzpodbujeni predvsem z večjo aktivnostjo zveze komunistov, ki je na celjskem območju vedno zavzemala do teh vprašanj jasna in trdna stališča, ne morejo pokriti tudi nekaterih slabosti, ki jih bo treba odpraviti. Gostinstvo in družbena obrt ostajata še vedno preveč razdrobljena, integracije pa gre do včasih tudi mimo načrtanih programov. Tudi morda zaradi tega, da se zadosti težnjam po integracijah, drugih večjih koristi pa od tega ni pričakovati. Na področju tek-

stilne industrije (razen Topra, Eleganta in Preventa, tu še vedno ni nič!) čakajo še mnoge naloge. Najmanj konkretnega sodelovanja pa je nedvomno v lesnopredelovalni industriji, kjer štirje največji kolektivi našega območja lepo tolčejo več ali manj vsak zase. Ker dosega jo dobre poslovne rezultate in ker obstoje prav gotovo tudi mnogi skupni interesi, potem nikakor ne bi kazalo, da se preveč odlašajo s konkretnimi razgovori tudi na tem področju.

V juliju letos podpisana pogodba o poslovno tehničnem sodelovanju med kmetijskimi organizacijami celjskega območja (podpisala so jo vsa podjetja, izvzemši Gornje Savinjsko kmetijsko zadrugo iz Mozirja) nudi dovolj konkretnih možnosti za nadaljevanje začelih stikov in sodelovanja, kajti prepričani smo, da vse možnosti tesnejšega sodelovanja in trdnjega povezovanja s tem nikakor še niso v celoti izčrpane.

Z doseženimi rezultati smo torej lahko dokaj zadovoljni, čeprav nas to ne sme uspavati, kajti naloge na tem področju so preveč pomembne za naš nadaljnji razvoj, da bi lahko na njih pozabili.

BERNI STRMONIK

Slovenijales

NOV CENTER

Posnetek z otvoritve novih prostorov Slovenijales v Medlogu. Na levi direktor celjske enote Stane Pinter, pred mikrofonom Berta Moserjeva. (Foto: MB)

S prizadevnostjo, ki je lahko značilna samo za delavca, ki je sredi delovne skupnosti vse od njene ustanovitve, je Berta Moserjeva v četrtek, 25. t. m. prerezala trak in odprla v Medlogu nove skladiščne in prodajne prostore celjske enote Slovenijales. »Za izkazano čast se zahvaljujem ter v imenu kolektiva obljubljam, da bomo v novem poslovnem centru vlagali vse naše moči za razvoj podjetja in tako dokazali, da smo vredni zaupanja,« je med drugim dejala na otvoritveni svečanosti Berta Moserjeva.

PREGLED INTEGRACIJ

Podatki o izvedenih integracijah na celjskem območju kažejo, da je točna ugotovitev medobčinskega sveta Zveze komunistov, ki je ugodno ocenil dosedanja integracijska gibanja, obenem pa je opozoril, da se integracijske povezave omejujejo predvsem na posamezno občino in na območje, premalo pogumnih povezav pa pelje v jugoslovanski prostor.

Lani so bile na celjskem območju izvedene tele integracije: EMO Celje se je združilo z ZP Iskra, Elrad Gornja Radgona s TGO Gorenje Velenje. Grafično podjetje Cetiš Celje se je pripojilo k tovarni Aero, bife Ingrad je bil pripojen k GIP Ingrad Celje, Obrtno podjetje Mizarstvo Spodnja Poljskava k LIP Slovenske Konjice, Komisijska trgovina in posredovalnica Velenje pa k Stanovanjskemu podjetju Velenje (to so bile medpanožne integracije). Znotraj panog pa so se združili: Krojaško obrtno podjetje Elegant s tovarnov Toper, Kolinska tovarna hrani Ljubljana, Pivovarna Laško v Združenem podjetju živilsko—predelovalne industrije Ljubljana, hotelsko podjetje Evropa Celje se je pripojilo k Emoti Ljubljana, Gostinsko podjetje Hmeljar Zalec in gostinsko podjetje Braslovce sta se pripojili k Savinjskemu magazinu Zalec, obrtno podjetje Mizar v Celju pa k Tapetništvu v Celju.

Tudi v prvem polletju tega leta kaže povezovanje v gospodarstvu predvsem na občinski integracije. Sicer pa so bile izvedene tele medpanožne in panažne integracije: Kovinsko predelovalno obrtno podjetje Aurea se je pripojilo k Zlatarni Celje, Tovarna celuloze Medvode se je združila s tovarno Aero, prišlo je do zanimive integracijske povezave med Kovinotehno, Libelo, Klmo in Ferralitom v Zalcu. Apenik Pečovnik pa se je pripojil h Komunalnemu podjetju Ceste — kanalizacije v Celju, Žična se je združila z združenim podjetjem Slovenskih železarn Komos Slovenske Konjice pa je bil pripojen h Kovaški industriji Zreče.

Opekarstvo

ZAKAJ UVOZ

Pred kratkim smo znova uvozili večje količine opečnih izdelkov. Domači proizvajalci, med njimi so tudi Opekarne Ljubčna, protestirajo. V letu 1971 smo uvozili največ opečnih izdelkov. Devizna sredstva smo trošili za izdelke, ki bi jih z večjo družbeno pomočjo lahko izdelali dovolj doma. Po nekaterih podatkih smo takrat uvozili več opeke, kot smo jo v tistem letu izdelali doma. Takrat pa so se pojavili tudi prvi glasovi proti uvozu opeke. Stihija uvoza pa se je končala šele v letu 1972 po odločnih besedah predsednika Tita.

Ni pa od tega minilo niti dve leti, ko so kamioni iz Italije znova pripeljali večje količine opeke. To opeko je uvozilo uvozno in izvozno podjetje Intercommerce iz Umaga. Najbrž pa ni edino, ki je zaobšlo prepoved o uvozu. Uvozili so opeko porolit. Cena te opeke ni nižja od cene domačih proizvodov. Je pa po kvaliteti precej slabša kljub sorazmerno lepemu izgledu. Strokovnjaki tudi pravijo, da ne ustreza predpisom in da zanje trgovci nimajo atestov.

Ce je to res, kako je ta opeka lahko sploh prišla na naše tržišče? Kaže, da se pri nas lahko še vedno tudi prepoved uvoza in standardizacije določenega artikla izigra in zaobide.

Ta vrsta opečnih izdelkov pa ni ostala samo v Istri, ampak se je pojavila tudi v naših trgovinah. Zato ni čudno, da proizvajalci porolitov protestirajo. Med najbolj prizadetimi so v Opekarnah Ljubčna, ki so največji proizvajalec porolitov v Sloveniji.

Poleg njih pa še drugi, ki to vrsto opeke lučujejo sicer v manjših količinah. Obstoji pa boja da bo kdo uvozil še kakšno vrsto opeke.

V Ljubčani lahko počakamo s svojimi kapacitetami vsa potreba po tem izdelku v publikli. Večje količine pa hko dobavijo tudi kupci zunaj Slovenije.

Po teh podatkih je še malo bolj čudno, zakaj ne uvažamo opeke. Najbrž ta celi vidijo večje zaskrbovanje manj kvalitetni opeki iz tujine? Drugače skoraj ne bi bili. Ali pa imamo dovolj deviz? To pa prav gotovo drži, saj pomanjkanje ču tudi opekarji. Mnogi iz uvoženega opremo in materialo zato iskati devize.

Zanimivo bi bilo vedeti, je vzrok novemu uvozu opeke. Kdo je tisti, ki je soglasje in dovoljenje za Zakaj tisti, ki so dali glasje, niso pred tem zahtevali mnenja domačih proizvajalcev. Če pa je kakega izmed kateri od republik malo, najbrž ni težko dati, koliko ga imajo sosedih. Jugoslavija je na reč enotno tržišče! Ali so to uvozniki pozabili? Pose neverjetno je, da ta vrsta porolit od uvoznika kupijo tudi slovenska podjetja, so v stalnih stikih z doma mi proizvajalci. Kdo bo govarjal, če uvoza ne bo pravočasno preprečili in bodo skladišča trgovcev na uvoženega porolita, skladišča proizvajalcev pa nanašana z kvalitetnejšim držim materialom?

Milan Ba

Šentjursko gospodarstvo

KAR V REDU

Letošnji gospodarski rezultati v šentjurski občini, kot jih izkazujejo podatki Službe družbenega knjigovodstva za prvo polletje, so dokaj ugodni. Poglejmo si nekatere najosnovnejše ter jih poskušajmo ovrednotiti.

Celotni dohodek gospodarstva se je v tem času v primerjavi z lanskim prvim polletjem povečal za več kot eno tretjino, saj je porastel kar za 36 %. Nekoliko manjši, toda še vedno dober porast beležijo pri dohodku, ki je v prvem polletju porastel za 21 %, za prav toliko pa se je povečal tudi razdeljeni dohodek. Kot posebno zanimivost naj omenimo, da so osebni dohodki zaposlenih delavcev v tem obdobju porasli za 38 %. Seveda, če pa ta podatek primerjamo s porastom družbenega proizvoda, potem bi morali v naslovu tega sestavka še kaj dodati, v negativnem smislu, seveda. Družbeni proizvod je sicer tudi porastel in to za skoraj četrtino za celih 22 %, vendar so razdeljeni osebni dohodki kar za 16 % višji, kar pa v nobenem primeru ne bi smelo biti. Tam, kjer umno in dobro gospodarijo, tam si prizadevajo, da vedno nekaj manj razdelijo kot ustvarijo, torej mora biti gibanje osebnih dohodkov nižje od porasta družbenega proizvoda. Seveda pa je v sodobnih pogojih, ko so celotna gospodarska gibanja okarakterizirana še z nekaterimi sistemskimi napakami, ni vedno enostavno streči tej, sicer nujni in gospodarsko kar najbolj utemeljeni zahtevi.

Pomemben podatek o šentjurskega gospodarstva je sicer skromna, pa vendar le permanentna, pa je v tem, da se je tudi v letošnjem letu število zaposlenih močno povečalo. Zaposlenost je porasla za 12 % in trenutno v občini že zaposlenih 1.396 delavcev. Noben dvoma ni o tem, da je edina možna pot izhoda iz te neudostne razvitosti v boljše spodarski položaj v tem, se vsako leto na novo odra čimveč delovnih mest.

Sicer pa v prid gornji izjavi govori tudi pomemben podatek, ki se kaže v tem, da so sredstva vložena v obrt in na osnovna sredstva v prvi polovici letošnjega leta močno porasla in so praktično podvojila. To kaže stalne napore vseh odvisnih dejavnikov, da bi se šentjursko gospodarstvo določeno in treben impulz, ki naj privede tudi k še večjim naložbam v novo proizvodnjo in s tem večji zaposlenosti.

Delovne organizacije šentjurske občine si prizadevajo doprinesti svoj delež na področju družbenih naporov za stabilizacijo našega gospodarstva tudi s povečevanjem tujino prodanega blaga. Voz se je v prvem polletju povečal skoraj za polovico in meri z lani in je skupno presegel preko milijon in ameriških dolarjev. Drugi s drugim torej, tudi v šentjurski občini beležijo skoraj skromne, toda zaradi tega manj pomembne gospodarske dosežke.

B. Strmonik

Prejeli smo

ŠTUDENTSKA PREHRANA

Pričujoči članek je namenjen predvsem tistim mamincam in očetom, ki so poslali svoje otroke na Univerzo z željo, da bi morda postali tiho, kar njim ni bilo usojeno ali da bi bili nekaj več. Takrat, ko so poslali svoje otroke v Ljubljano, so bili pripravljeni žrtvovati marsikaj, da bi omogočili svojim ljubljenskim normalni študij in solidno življenje daleč od domačega ognjišča. Kmalu pa se je tako, morda malce romantično gledanje na to stvar nujno srečalo s kruto realnostjo. Starši so začeli dobivati pisma z večno vsebino: »Pošljite denar!« ali pa »Zmanjkalo mi je denarja!« Tako so vse večji delež iz družinskega proračuna začeli pobirati študenti in morda bi pa še več, če ne bi med tem

časom dobili štipendije, posojila ali pa si poiskali honorarno zaposlitev. No, o tem kaj več kdaj drugič. Tokrat želim napisati nekaj o prehrani študentov, pri čemer se bom poslužil rezultatov ankete o prehrani v študentskih domovih, ki jo je aprila letos izvedla socialna ekonomska komisija pri izvršnem odboru skupnosti študentov ljubljanskih visokošolskih zavodov.

Spet je jesen in z njo novo študijsko leto. Spet je visokošolske zavode preplavila armada brucov (alki-pozor: bruci so študenti I. letnika!). Sicer pa smo tega vajeni in letos ni tako hudo, saj število brucov stagnira (npr. klub študentov žalske občine, ki združuje vse študente te občine, ki redno študirajo v Ljubljani, je štel pred petimi leti okrog 160 članov, letos pa jih morda ne bo niti 100. Večina maturantov se namreč vpisuje na mariborske višje šole, kjer je študij lažji in predvsem krajši, v Ljubljani pa stopenjskega študija ni več.

Prehrana je eden od osnovnih življenjskih pogojev in pomeni relativno visok delež v študentskih izdatkih. Načelno naj bi se študentje prehranjevali v študentskih menzah po zmerni ceni. Praksa pa kaže, da ni tako. Zato je bila aprila letos izvedena tako malo število študentov, v študentski menzi, ki naj bi razkrinkala vzroke, zakaj se tako malo število študentov ki stanujejo v domovih, hrani v tamkajšnjih restavracijah. Na drugi strani pa je treba poudariti, da tudi kuhinja v menzi študentskega naselja obratuje z nepopolno izkoriščenimi zmogljivostmi, z velikimi nihanji med tednom, kar dodatno zvišuje fiksne stroške obrokov.

Osnovna je ugotovitev, da imajo študentje, stanovalci študentskih domov, zelo nerodno prehrano.

Najbolj nereden obrok je zajtrk. Neredno zajtrkuje ali pa sploh ne zajtrkuje kar 57,7 odstotka študentov in 27,8 študentk. 68,8 odstotka študentk si kuha zajtrk, pri študentih je ta odstotek 27,0. Redno zajtrkuje v študentski menzi 4,7 odstotka študentov in 1,9 odstotka študentk; občasno v študentski menzi ne zajtrkuje nobena anketiranka,

od anketirancev 1 odstotek, kar 7 odstotkov študentov pa zajtrkuje redno v ostalih gostinskih obratih, žensk 0,7 odstotka.

V študentski menzi kosi le 17,1 odstotka študentk in 35,8 odstotka študentov. Istočasno pa je kar 31,4 odstotka študentov in 29,7 odstotka študentk, ki imajo nereden obed. Zanimivo je, da si 19,7 odstotka študentk sama kuha kosilo, od fantov le 1 odstotek. V ostalih gostinskih lokalih se redno hrani 4,4 odstotka študentov in 3,8 odstotka študentk. Sicer pa se študentje občasno hranijo v študentski menzi, v drugih lokalih, včasih si kuhajo sami itd.

Kar 52,6 odstotka študentov, ki potrošijo za prehrano do 300 din mesečno, ima neredno prehrano. Mimogrede je treba še povedati, da študentje pri izdatkih niso upoštevali sredstev, ki jih dobe v obliki naturalij od doma. 50 odstotkov deklet s prav tolikšnimi izdatki za prehrano pa si jo sama kuhajo. Od deklet, ki porabijo za prehra-

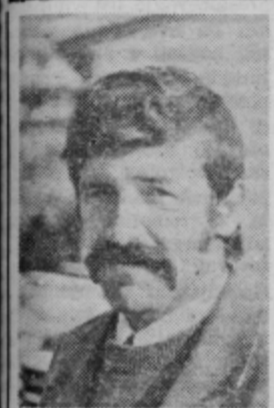
no 700 din in več, jih ima 50 odstotkov neredno prehrano, 25 pa jih je vedno v gostinskih obratih. Nobena od anketirank si ne kuha sama kosila, če potroši 700 din in več, med fanti pa si kuhajo tisti, ki potrošijo za prehrano 500 din ali pa še manj.

Neredno večerja 35,1 odstotka študentov in 22 odstotkov študentk. Redno večerja 1,5 odstotka študentk in 26 odstotkov študentov. Kar 70,3 odstotka študentk si kuha večerjo in 14,5 odstotka študentov. To so vsekakor podatki, nad katerimi se je treba zamisliti.

V vprašalnik je bilo vneseno tudi provokativno vprašanje o obvezni prehrani, ki naj bi zagotovila rednejšo prehrano. Le 73 jih je za, 447 pa je zavrnilo ta predlog. Se več, 270 jih ne bi več stanovalo v študentskih domovih, če bi bila prehrana obvezna. To dejstvo med drugim kaže tudi na to, kako slaba je hrana v menzi.

DAMJAN KRIŽNIK, predsednik kluba študentov žalske občine

REKLI SO

JANEZ MARINCEK, vodja rejnjskega sektorja Vodne skupnosti Nivo Celje, kako potekajo dela pri zazidalnem sklopu sosesk Salek — Bevd.

»Vodna skupnost Nivo iz Celje je letos spomladi začela komunalno urejati zazidalni sklop sosesk Salek in Bevd. Z deli bi morali končati do 29. novembra asfaltiranje pa bom opravil, prihajajo le-je. Na tem prostoru, ki ga naj urejemo, bo zraslo večje število stanovanjskih blokov in individualnih hiš, ki jih pa je gradilo. Največji problem je usklajevanje naših želja z željami graditeljev in marsikaj pride do neprijetnega spora, vendar se potem vse uredi. Je pa takšen način, da se soseska, pripravljena za gradnjo, najprej popolnoma komunalno uredi. Šele potem se prične z gradnjo, izredno dober.«

T. VRABL

SMRDEČE MESO

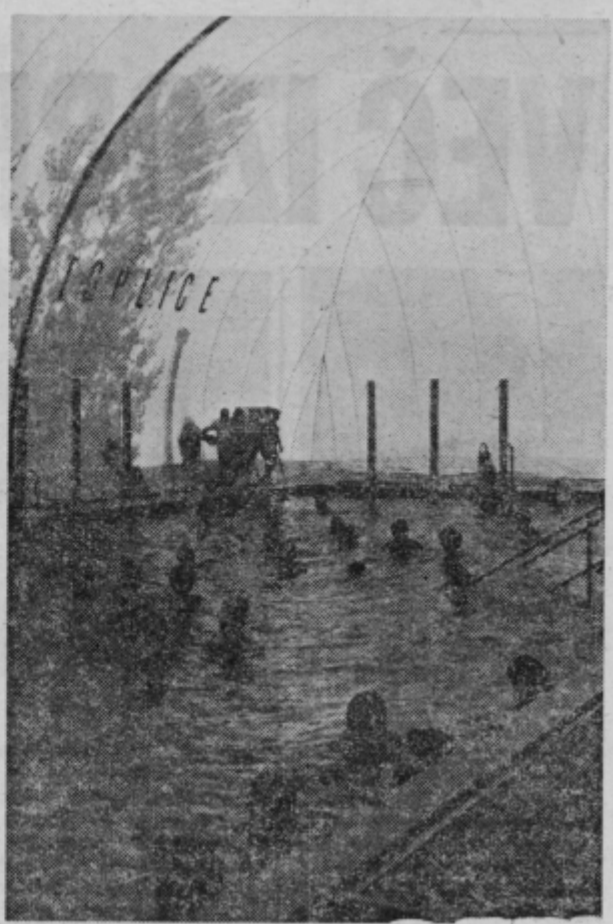
Zadnji petek in soboto je bilo v mesnicah Kmetijskega kombinata Zalec, obrat Mesnine Celje, izredno živavno. Izvršni svet SR Slovenije je objavil v Uradnem listu, ki je izšel 26. oktobra, odlok o najvišjih cenah svežega mesa v prodaji na drobno. Odlok je začel veljati 27. oktobra, kljub temu pa so v petih mesnicah (obiskali so jih šest, vendar v eni niso imeli zalog) začeli meso prodajati po novi ceni že v petek dopoldne. Torej mnogo prej, kot je bilo po zakonu določeno. Inventurne komisije, ki so svoje delo opravile že v petek zjutraj, so bile sestavljene tudi z odgovornimi uslužbenci podjetja Mesnine Celje. Nato so nekaj ur prodajali meso po novih cenah, nato tisto preklicali in ga začeli prodajati po starih cenah, pri tem pa niso napravili nove inventure, da bi ugotovili, koliko mesa so prodali v nekaj urah že po novih cenah. Vprašanje je, kdo si je prisvojil razliko v prodajni ceni, ki so jo imeli v tistih nekaj urah, ko jo pred uveljavitvijo odloka še ne bi smeli imeti.

In še nekaj: po dosedaj uveljavljeni praksi so meso vedno dobavljali ob ponedeljkih, sredah in petkih, tokrat pa ga niso, temveč so ga šele v soboto dopoldne oz. zjutraj. Zaradi tega so nastale dodatne težave, saj so morali mesarji pripraviti meso za samopostrežne in hotele, ljudje pa so čakali.

Stane Gaberšek, tržni inšpektor pri Občinski skupščini Celje je povedal, da je vsa zadeva še v raziskavi, osnovni podatki so znani, gre za prekršek, ki ga bo po vsej verjetnosti obravnavalo Gospodarsko sodišče Slovenije, vprašljivo je samo to, zakaj so po prvi inventuri raztrgali inventurne liste, da se ni moglo ugotoviti, koliko je bilo s predhodno povišavo cen mesa neupravičeno pridobljenega denarja od potrošnika.

TONE VRABL

TURIZEM

Atomske Toplice pri Podčetrtku so letos doživele svoj turistični »boom«. Samo do konca avgusta letos so imele nad 75.000 nočitev. Ob koncu leta pa bo ta številka neprimerno večja, saj se je sezona kopanja v pokritih bazenih močno podaljšala. V času glavne sezone pa tudi prej in pozneje je bilo polno zasedeno tudi turistično naselje v Podčetrtku. Toplice so tako znova opozorile, da so načrti za njihov nadaljnji razvoj, zlasti pa za graditev novih objektov na novi lokaciji, več kot utemeljeni. (Foto: MB)

KDAJ POVEZOVANJE?

Kopja se lomijo, prav tako besede in nasveti. Takšno ali drugačno sodelovanje celjskega gostinstva zadeva na gluha ušesa. Kaže, da je razdrobljenost vseč vsem in da se vsi dobro počutijo, ker nekako živijo ali životarijo.

Celje potrebuje nov hotel. To je dejstvo. Zgradili bi ga naj v okviru turističnega središča pod Golovcem, seveda z lokacijo v mestu. Ob dejstvu se znova pojavlja vprašanje, kdo naj bo nosilec investicije. Več ali manj javno ali med zainteresiranimi je slišati več imen nosilcev te odgovorne in tudi finančno zahtevne naloge. To so ljubljanska Emona, Merx, Izletnik in morda še kdo. Pri Izletniku se zanimajo za to nalozbo, vendar pravijo, da bi jo lahko sprejeli šele tedaj, ko bodo rešili osnovni problem hotela Celeia, to pa je zgraditev avtomatskega kegliščca. Ta objekt naj bi oziroma bo prinesel hotelskemu kolektivu tolikšno rentabilnost, da se bo lahko lotil tudi drugih obveznosti in ne nazadnje ob pomoči širše družbene skupnosti in ugodnih kreditov tudi gradnje novega hotela.

Emona, vsaj zaenkrat, ni upravičila tistega, kar je obljubila. Zato ni naključje, da se je tudi na zadnji seji celjske občinske skupščine pojavilo odborniško vprašanje, da naj kolektiv natančno pove, koliko je doslej vložil investicijskih sredstev v hotel Evropa.

Kot tretji ostane Merx, bržkone edini toliko močan, da bi lahko sprejel novo obveznost.

Ob vsem tem pa se pojavlja še četrta pobuda, ki pa je po našem mnenju najbolj realna. Gre za združena sredstva celjskega gostinstva in zato za prvi skupen nastop celjskih gostinskih delovnih organizacij. Za nastop, ki naj bi končno privedel do tesnejšega takšnega ali drugačnega sodelovanja med sedaj ločenimi delovnimi organizacijami.

Takšna je torej pobuda. Toda, bilo bi napak, če bi ostalo samo pri teh načrtih. Nekdo bi jih moral uresničiti in sprejeti vlogo povezovalca. Lahko bi to bil sindikat, lahko tudi poslovno združenje, lahko kdorkoli ob močni pomoči družbenih organizacij!

OBNOVLJENI „KOPER“

Gostilna »Koper«, ki dela v okviru podjetja »Na-na«, je zaradi obnovitvenih del že dlje časa zaprta. Prva faza obnovitvenih del, ki so zajele vse prostore, zlasti pa posebno sobo in prvo, v kateri je točilna miza, gredo h koncu. Računajo, da bodo obrat odprli v drugi polovici novembra. Do spomladi prihodnjega leta bodo obnovili tudi kuhinjo in sanitarije, jeseni prihodnjega leta pa se bodo lotili še vrta. Po načrtu bodo polovico vrta pokrili.

Za vsa ta dela bodo izdali okoli 200 milijonov starih dinarjev lastnih sredstev.

Do manjše spremembe je prišlo tudi pri »Vrtnicah«, kjer v bonbonieri odslej strežejo tudi s slaščicami in kavo. Vse to je moč pojesti oziroma spiti kar v tem prostoru.

V teku pa so tudi prizadevanja za ureditev »Turške mačke«. Program zajema popolno obnovo v sedanjem tlorisu. Če bodo pravočasno dobili vsa dovoljenja, bodo z deli pričeli jeseni prihodnjega leta.

JOŽE PRISLAN

Kot Zgornjesavinčan se mu po vsej verjetnosti ni bilo težko prilagoditi in živeti v mentaliteto Ljubencev, med katerimi živi in dela že polnih šestnajst let. Kot mlad učitelj je zašel med te prizadevne ljudi, prišel, da bi zgornjesavinjski mladeži vte-

paval v njihove glave prvo modrost tega sveta. Po štiriletnem službovanju v Rastkah se je preselil na Ljubno. Tu je prevzel pouk tehnične vzgoje in se mu v celoti posvetil.

Povezan z življenjem ljudi, pa čeprav je dolga leta skoraj redno, če ne drugače pa vsaj ob sobotah odhajal v rodno Mozirje, se je v celoti vživel v mentaliteto Ljubencev, znanih po pridnosti, marljivosti pa tudi tistem, kar menda nobenemu pravemu Slovencu ne manjka... nevoščljivosti. Vzljubil je te ljudi in se poleg dela v šoli, kjer je pred šestimi leti prevzel tudi mesto ravnatelja, aktivno vključil v družbeno politično življenje kraja. Dela v svetu krajevne skupnosti, v organizaciji rezervnih oficirjev in je sekretar osnovne organizacije ZK. Poleg teh dolžnosti pa ima še nekatere tudi v okviru mozirske občine. No, kljub temu, da je polno angažiran pri šolskem delu, da

se posveča tudi problemom zunaj nje, je našel čas tudi za osebno izpopolnjevanje, saj je tik pred tem, ko bo uspešno končal študij na višji pedagoški šoli ter se tako še dokončno izpopolnil v svoji stroki — tehničnem pouku.

Ves v ognju in zagnanosti mi je pripovedoval, kako bo tod vse drugače, ko bodo, vsaj tako je zaenkrat predvideno, spomladi končno pričeli graditi novo šolo, oziroma bodo pristopili k adaptaciji sedanjih ter k ustreznim prizidkom. Vsekakor je šola s svojimi osemnajstimi oddelki v takih razmerah, da si jih praktično ni mogoče predstavljati. Kdor pogovora na podružnični šoli v Radmirju ni videl, bi težko verjel, da kaj takega resnično obstaja. Velik praznik bo za Ljubno, Ljubence in Jožeta Prislana še posebej, ko bodo svečano odprli novo šolsko zgradbo, ko bodo rešeni problemi, ki danes še v to-

OBRAZI

liki meri tarejo tamkajšne šolnike in njihove učence.

Sicer pa je res tudi to, da mi je Jože Prislan z veseljem naznanil novico, da so Ljubenci po dolgih letih zopet ustanovili svoj smučarsko skakalni klub, ki bo poskrbel za to, da se čimprej izšola nov rod zgornjesavinjskih skakalcev. Po vsej verjetnosti bo tudi pri tem delu šola imela pomembno vlogo, tako kot jo ima skoraj pri vsaki, več ali manj pomembni akciji v tem prelepem kraju.

Jože Prislan živi za svoj poklic. Natančen, ter strog do sebe, razumevajoč do vseh ostalih poskušaj, da bi s svojim aktivnim delom doprinesel kar največ, tako k napredku dela v šoli, kot skupnim prizadevanjem vseh Ljubencev. Prepričan sem, da pri tem uspeva!

BERNI STRMCNIK

Teharje

VEČ IZOBRAŽEVANJA DOPOLNILA

Peter Oset

Idejnopolitično usposabljanje v celjski občinski organizaciji ZK je bilo v preteklosti prešibko, predvsem v osnovnih organizacijah ZK. Kljub pozivom občinskih vodstev ZK in sklepom CK ZKS, pa tudi dokumentu za X. kongres ZKJ v partijskih sredinah prepočasno spreminjajo odnos do idejnopolitičnega usposabljanja. Ko je Emil Rojc pred dnevi na seminarju za člane ZK, ki v osnovnih organizacijah skrbijo za načrtnost idejnega izobraževanja, govoril o izpolnjevanju nalog s tega področja je poudaril, da se moramo še boriti za afirmacijo usposabljanja v Zvezi komunistov. Pri tem pa je poudaril, da v tem trenutku nekateri razlogi še posebej opredeljujejo vrednost idejnopolitičnega usposabljanja v partijskih vrstah. Prizadevanja za novo vlogo ZK v samoupravni družbi in v sprejetih ustavnih razmerah zahtevajo, da komunisti mnogo bolj pozna razvojne težnje in poti naše družbe, pa tudi odnore in odklone, ki jih moramo pre-

Zvone Dolžan

magovati. Tudi nerazumevanje revolucionarnega bistva ustavnih sprememb, kakor se kaže ponekod v osnovnih organizacijah ZK, zgovorno pričča o preskromni idejnopolitični usposobljenosti članstva. Izredno pozorno pa obravnavajo vlogo idejnopolitičnega usposabljanja izhodišča za X. kongres ZK. Idejna in akcijska enotnost Zveze komunistov, je menil Emil Rojc, je v neposredni zvezi z večjo stopnjo idejnopolitične usposobljenosti članov ZK.

V Železarskem domu na Teharjih je več kot 50 komunistov iz celjskih delovnih organizacij sodelovalo na seminarju, na katerem so se seznanili s teoretičnimi osnovami idejnega usposabljanja (o čemer je govoril Emil Rojc), in o sistemu, metodah in oblikah idejnega usposabljanja. To temo je predaval Mitja Rotovnik. Seminaristi so sprejeli zelo pomemben sklep. Posamezne osnovne organizacije ZK v delovnih organizacijah se bodo združevale in v izobraževalni sezoni 1973-74 organizirale šestnajst

Sonja Haler

političnih šol in dvajset seminarjev. V delovnih organizacijah morajo sprejeti v okviru družbenega načrta poseben program družbenega izobraževanja za vse zaposlene, še posebej pa za člane samoupravnih organov, mlade delavce člane ZK in kandidate za sprejem v ZK. Potrebna sredstva za idejno usposabljanje mora zagotoviti delovna organizacija. Celjska Delavska univeza pa bo vključena v programsko snovanje idejnega izobraževanja v občini in tudi v uresničitev sprejetega programa. Ustanovitev predavateljskega aktivna je nedvomno ena izmed njenih prvih nalog. Udeleženci seminarja so zagotovili, da bodo načrtno uresničili sprejet program idejnopolitičnega usposabljanja v osnovnih organizacijah ZK.

In kaj menijo o idejnem usposabljanju nekateri komunisti? Peter Oset, Aero: Doselej načrtnega idejnopolitičnega izobraževanja ni bilo. Zanj bi morali celovito poskrbeti v Zvezi komunistov. Na razpolago je dovolj teoretičnega gradiva, vendar bi morala ZK člane bolj usmerjati v individualno usposabljanje. Seminarji bodo dosegli svoj namen, če bo na njih prišlo do izmenjave mnenj, stališč in odprtih razprav.

Zvone Dolžan, SDK, podružina Celje: Mrtvilo, ki je na področju usposabljanja komunistov vladalo precej časa, nas bo v naši osnovni organizaciji prisililo, da bomo storili več. Idejno osveščanje članov ZK in vsega kolektiva je naša temeljna naloga. Pri izpeljavi programa idejne-

Slavko Bizjak

ga usposabljanja bomo morali posebej paziti na izbiro tem in na način, kako jih bomo obravnavali. Če v začetku ne bomo aktivirali vseh članov ZK in tudi širšega kolektiva, bodo naša prizadevanja ostala brezuspešna.

Sonja Haler, Zavarovalnica Sava: Sedanji program usposabljanja bi morali posodobiti in konkretno zadolžiti posamezne komuniste, da ga uresničijo. V usposabljanje bi morali zajeti vse zaposlene. Premalo smo tudi storili za usposabljanje članov, ki delajo v samoupravnih organih. V naši osnovni organizaciji bomo obvezno organizirali zlasti seminarje za kandidata v članstvo ZK.

Slavko Bizjak, EMO: Idejno usposabljanje v osnovni organizaciji ZK Emo je bilo že doslej bolj ali manj uspešno. Načrti so dobro sestavljeni, vendar pa so bili člani ZK, ZMS in sindikata premalo angažirani. To se je pokazalo v prejšnji udeležbi na predavanjih. Mislim, da nas čaka še mnogo nalog na tem področju.

Šentjur - počasna

DOPOLNILA

V Šentjurski občinski organizaciji ZK so v zadnjem letu sprejeli v ZK samo 15 novih članov. Vendar pa je dejavnost ZK vse živahnejša, kar zlasti dokazujejo nekatere osnovne organizacije (Krajevna organizacija ZK Šentjur, Planina, Loka in »Alpos«). Ker pa v nekaterih delovnih sredinah komunisti vendarle še niso z vso resnostjo uresničevali sprejete naloge po pismu predsednika Tita, bodo morali šentjurski komunisti na volilnih konferencah spregovoriti tudi o pomanjkljivostih v dosedanem delu. Programska usmeritev šentjurske ZK pa je odločno usmerjena v temeljne probleme, ki zadevajo življenje in položaj občana in delovnega človeka v tem nerazvitem predelu celjskega območja.

Ocena družbeno-političnih razmer v šentjurski občini je pokazala, da se gospodarstvo sicer otepa začetnih težav hitrejšega razvoja. Vendar so nekateri rezultati spodbudni. Akumulativnost gospodarstva je padla, dosežena pa je rast nominalnih osebnih dohodkov. Porasel je nekoliko izvoz, tudi zaposlenost, gospodarstvo pa sicer občuti težave, ki so značilne v času stabilizacijskih prizadevanj. Omeniti pa velja področje kmetijstva, predvsem zaradi mesa, ki sedaj kmetijstvu prinaša izgubo zaradi tržnih razmer in cen. V Šentjuru menijo, da bi morali razvijati predvsem kovinsko-predelovalno industrijo, ki bi naj bila deležna še več materialnih vlaganj. Med problemi, s katerimi se zelo močno ubada šentjurska občina, pa se uvršča kadrovska problematika.

Manjka jim kadrov z visoko in višjo izobrazbo. Najbrž nedavno ustanovljena samoupravna kadrovska interesna skupnost pomagala odpravi deficit, ki sedaj pesti vse občane. In še kratka ocena uresničevanja ustavnih dopolnil. Najprej so ustanovili temeljne organizacije združenega dela v Kmetijskem kombinatu. Mnogo kasneje pa pristopili k uvajanju ustavnih dopolnil v drugih organizacijah združenega dela. Slabše pa je v tistih delovnih skupnostih, ki imajo sedanjost podjetja zunaj šentjurske občine. To velja za »Modro« in »Elegantno« in »Zično« in »Merxo«, čim je podjetje »Merxo« Šentjuru že ustanovilo temeljno organizacijo združenega dela. Šentjurska občina ugotavlja, da so komunisti neposredno odgovorni uresničevanje ustavnih dopolnil. Da uvajanje samoupravnih novosti v življenju šentjurskih delovnih organizacij poteka počasi, dokazujejo tudi podatki o ustanovitvi organov samoupravne delavske kontrole. Tak organ so ustanovili samo v »Alpos« in v temeljni organizaciji združenega dela »Merxo« tovarni Tolo, Bohor in Kmetijskem kombinatu, bodo to naloge šele izpeljali v prihodnjih dneh. Na področju stanovanjske izgradnje je razveseljiv podatek, da gradi solidarnostni stanovanjski sklad 24 družbenih ustanov za socialno ogrožene delavce iz neposredne proizvodnje. Občinski sindikatski svet pa pripravlja ustanovitev samoupravne stanovanjske izgradnje med ene in pomembnejših družbenih nalog v šentjurski občini.

Celje

KAKO OBRT

Kot je pokazala razprava na petkovih 56. skupni seji članov obeh zborov skupščine občine Celje, bo do končnega besedila osnutka odločka o ureditvi nekaterih vprašanj s področja obrti v občini še veliko odgovornega dela. Gre namreč za vrsto nerazčiščenih stališč tako v zvezi z ugotavljanjem družbenega interesa kot tudi s tako imenovano popoldansko obrtjo. Sicer pa so se odborniki strinjali, da je treba odlok sprejeti. To je tudi v skladu z republiškim obrtnim zakonom.

Nedavna fluorografska akcija v Celju je uspela. Vsega skupaj je posebna ekipa inštituta na Golniku radiofotografirala 34.198 ljudi, od tega so jih posebne kontrolne preglede zaradi suma obolenja klicali 1.404 ljudi. Akcija pa je zajela še odkrivanje sladkorne bolezni. V tem delu je bilo pregledanih 20.919 oseb, na posebne kontrolne preglede pa so poklicali 763 prebivalcev.

Cetudi je trenutno težko pisati o končnih rezultatih uspele akcije, je vendarle na dan, da je odkrila več bolnikov, zlasti sladkornih kot so pričakovali. Sicer pa je tudi to delo postavilo pred zdravstveno službo novo nalogo — kako se lotiti iskanja in odkrivanja novih neodkri-

tih socialnih bolezni, katerih je iz dneva v dan več.

Poročilo o izvajanju ukrepov proti koleri pa je opozorilo med drugim tudi na varstvo in urejenost okolja.

Skupščina je v nadaljevanju dela sprejela nekatere spremembe zazidalnih načrtov za staro mestno jedro, za Dolgo polje in Zg. Hudičje. Najbolj značilna sprememba se nanaša na staro mestno jedro, kjer bodo na prostoru med Titovim trgov in Gubčevo ulico zgradili večjo garažno poslopje ter uredili parkirne prostore. Kdaj bo uresničen načrt, je težko reči, kajti trenutno še ni znan nosilec investicije. Na vsak način pa je ta prostor rezerviran za takšno gradnjo.

Ko so se odborniki seznanili s škodo po zadnji poplavi, ki je prizadela predvsem nekatere komunalne objekte, so tudi potrdili predlog o uporabi dela sredstev občinskega rezervnega sklada (v višini dveh milijonov dinarjev) za odpravo posledic po poplavi.

Odborniki so ob zaključku dela sprejeli tudi poročilo o delu upravnega odbora sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov ter komisije skupščine občine za ugotavljanje izvora premoženja.

MB

Taborniki

ZVEZA ŽE DELA

Te dni je ponovno oživilo delo področne zveze tabornikov Celje. »Ponovno« je treba zapisati zaradi tega, ker te zveze nekaj let praktično sploh ni bilo. Pomanjkanje takega posvetovalnega organa pa je bilo tako močno, da je delo taborniške organizacije na vsem celjskem področju močno nazadovalo. Najbolj se je to pokazalo letošnjo jesen v Divači, kjer so se zbrali na zaključek celoletnih tekmovanj taborniki iz vse Slovenije, med njimi pa skoraj ni bilo predstavnikov enot celjskega področja, ker se skoraj noben odred v celoletno tekmovanje ni vključil.

Takšno porazno stanje je bilo nujno potrebno takoj odpraviti, zato je republiška konferenca zveze tabornikov sklicala posvetovanje predstavnikov vseh enot in občinskih zvez osmih občin. Tudi ta sestanek je pokazal na žalostno stanje; udeležili so se ga predstavniki osmih odredov in treh občinskih zvez. Ob to pa je treba postaviti dejstvo, da je bilo še pred nekaj leti samo v eni občini toliko odredov. Ne nazadnje je potrebno povedati tudi to, da so še do lani posegali nekateri odredi celjskega področja po najvišjih naslovih v republiki in da je na primer

odred Zdravilni vrelci iz Rogaske Slatine bil več kot eno desetletje neprekinjeno med najboljšimi v Sloveniji.

Na sestanku predstavnikov taborniških enot celjskega področja je tvorno sodeloval tudi predsednik zveze tabornikov Slovenije Zdravko Krivina. Pokazal je predvsem na tiste slabosti, ki ovirajo napredek organizacije na celjskem področju. Tu gre predvsem za neprilagojenost organizacije novim spremembam v družbi. Zato je nakazal nekaj najnujnejših poti iz te zagate. Predvsem je poudaril potrebo po tesnem sodelovanju tabornikov s telesno kulturnimi skupnostmi in z zvezo mladine, potrebo po sodelovanju na celoletnih republiških tekmovanjih in na drugih republiških akcijah, organizacijo kake pomembne taborniške republiške ali zvezne akcije na celjskem področju in delovno disciplino izvoljenih taborniških funkcionarjev.

Med najpomembnejše naloge na novo postavljene področne zveze tabornikov spada prav gotovo tudi ustanovitev občinskih zvez in enot tabornikov v tistih občinah, kjer še tega ni. To velja predvsem za občini Šentjur in Slovenske Konjice, kjer so včasih

bile taborniške enote, pa jih že nekaj let ni bilo. Odgovorno nalogo za ustanovitev enot v teh dveh občinah so prevzeli nase predsedniki zveze tabornikov Slovenije Zdravko Krivina in oba člani republiške konference s celjskega področja.

Da bi delo taborniških odredov čimprej zaživelo, so program zveze tabornikov Slovenije, se bodo že ta teden dobili predstavniki občinskih zvez ali odredov na posvetovanju, kjer bodo predlagali možnosti sodelovanja v celoletnem tekmovanju mlajših, to je medvedkov, čebelic, za značko Živka in šeta, možnosti in oblike tekmovanj v celoletnem tekmovanju in kadrovske problematiko. Za kraj seminarja po so si izbrali Rogaske Slatine, ker imajo tamtaborniki največ izkušenj s tega področja dela.

JOZE LIPONJEC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Film

Badjurove nagrade

Pisali smo že, da bo Celje letos prizorišče zanimivega kulturnega dogodka. Na letošnjem spomladanskem posvetu o problemih slovenskega filma, organiziralo ga je sodelovanje NT in RC v sodelovanju s Kulturno skupnostjo in Kinopodjetjem, je bila izražena pobuda, da bi se Badjurove nagrade za najuspešnejše filmske stvaritve podelili v Celju. Društvo filmskih delavcev Slovenije se celo zavzema, da bi se prireditelj odslej organiziral v celjski občini vsako leto. Društvo filmskih delavcev podeljuje Badjurove nagrade za spomin na nestorja slovenske kinematografije, Metoda Badjura. Ta, zdaj pokojni slovenski filmski režiser, je dal slovenski kulturi prve slovenske filme. Priznani so Triglavski strmci, film o bloških smučarjih, Pesani, o naših lipicancih in drugi. Badjurove nagrade bodo podeljene najboljšim filmom in igralskim kreacijam. V slovenski kinematografiji sta njena proizvodnja leta 1972 in 1973. Posebna prilika, v kateri sta iz celjske

občine Bojan Stih in Jože Volfand, si bo v prihodnjih dneh ogledala slovensko filmsko proizvodnjo zadnjih dveh let.

Slovesna podelitev nagrad nagrajenemu filmu bo 5. decembra v celjski kinodvorani Union, prvi dan Tedna domačega filma. Predvideno je, da bi se pred projekcijo nagrajenega filma predstavili gledalcem ustvarjalci, isti dan pa bi naj bil v Celju posvet o odnosu med literaturo in filmom. Ta tema je predlagana zato, ker je v zadnjem času slovenski filmski ustvarjalec večkrat posegel v literarno dediščino in z njeno pomočjo ustvaril lepe umetniške storitve.

V tednu domačega filma si bodo lahko celjski gledalci ogledali poleg nagrajenega filma še Pastirca in Let mrtve ptice, torej dva največja slovenska filma, ki bosta gotova v novembru. Poleg tega pa bo v program uvrščen še Begunec, vojni film Bombaši in makedonski film Ukleti smo, Irina. Morda bo v programu kakšna sprememba, toda le v primeru, če ki-

nematografsko podjetje v Celju ne bo moglo dobiti vseh filmov od distribucij.

V začetku decembra se nam

torej obeta prijetna kulturna prireditelj, ki po svojem pomenu prav gotovo presega celjski območni prostor.

Prizor iz filma »Pastirca«.

Ustava

Kako v kulturi?

Tudi na področju kulture nastavno spreminjamo dosežane odnose, kot to velja za celotno združeno delo. Svojnoda menjava dela, kot jo kazazujejo ustavne spremembe, pomeni, da se kultura osredinja od države in tržišča in da z njo dejansko uvajamo samoupravni produktijski odnos tudi na področju kulture. Bistvena značilnost svobodne menjave dela je samoupravno sporazumevanje delavcev v enotnem procesu združenega dela. Razumljivo je, da prav samoupravni sporazum o menjavi dela zahteva uveljavljanje nove vsebine dela v kulturnih organizacijah združenega dela in v samoupravni interesni skupnosti. Enakopravno odločanje delegatov v samoupravni interesni skupnosti za kulturo, nov duh v samoupravnih sporazumih, višja kulturna ustvarjalnost in uveljavljanje kulture kot produktivne sile, nov položaj zveze kulturno-prosvetnih organizacij, kakor tudi organiziranje kulturne

dejavnosti in njeno podružbljenje že ob matični kulturni celici (temeljni organizaciji združenega dela), to so nekateri naloge, ki jih spodbujata razmišljanje o uvajanju novih samoupravnih razmerij na področju kulture kot sestavnemu delu enotnega procesa združenega dela. To je povzelo nekaterih misli, ki jih je na posvetu z delavci, zaposlenimi v kulturi, povedal Mitja Rotovnik, sekretar komisije za idejna vprašanja pri CK ZKS in predsednik izvršnega odbora ljubljanske temeljne kulturne skupnosti.

Kaj je pokazal posvet, ki ga je organizirala komisija za idejna vprašanja pri komiteju občinske konference ZKS v Celju?

Namen posveta je bil predvsem ta, da ugotovi, kako poteka uresničevanje ustavnih sprememb na področju kulture v celjski občini.

Kako daleč so v kulturnih zavodih s sprejemom statutov? Ali so kake pobude za integracijo med delovnimi od-

organizacijam v kulturi? Katere so značilnosti samoupravnega življenja v teh kolektivih? Odgovori na ta in še nekatera druga vprašanja so pomembni tudi zato, ker bodo celjski komunisti na seji občinske konference v začetku novembra ocenili dveletno uresničevanje ustavnih dopolnil v celjski občini. Posebnost posveta je bila že v tem, da so se ga udeležili skoraj vsi zaposleni delavci v kulturnih zavodih. Doslej je bilo takih razgovorov premalo. Omejevali so se samo na stike s posameznimi vodilnimi delavci, kar pa ni bilo dobro. V zadnjem času je bilo vse več zahtev, da v procesu uveljavljanja ustavnih sprememb ne zapramo razprav v ozke kroge, ampak da v njih sodeluje kar največje število delovnih ljudi.

Škoda pa je, da na posvetu razen predvsem vodilnih niso razpravljali tudi drugi delavci. V sklepih ocenili je bilo poudarjeno, da je celjska kultura doslej dokaj uspešno

uvajala nove samoupravne odnose na to pomembno področje družbenih dejavnosti (zgodnja ustanovitev temeljne kulturne skupnosti, novosti v informiranju delavcev o kulturni dejavnosti, akcije gledališča in Likovnega salona pri približevanju kulture delovnemu človeku, skupna seja vodstev političnih organizacij in kulturnih delavcev v pripravi kulturne akcije itd.). Vendar pa podatki o sprejetih statutih kažejo na prepočasno prilagajanje temeljnih aktov ustavnim spremembam. Ne gre samo za formalno zadostitev ustavnim dopolnilom. Tudi ne za to, da bi že nove samoupravne odnose obklesli v drugačen organizacijski in statutarni plašč. Gre pač za preprosto resnico, da nikoli ne moremo biti zadovoljni z doseženim samoupravnim položajem delovnega človeka, in tudi na področju kulture ne. Če zato ne, ker se prav družbene dejavnosti s težavo umikajo nekdanjim birokratsko-proračunskim odnosom in odtujeni od delovnega človeka. Tega se moramo vsi zavedati. In bi bilo škodljivo razumeti takšne posvete kot nekakšno politično kontrolo (ki pa bi najbrž tudi bila razumljiva), pač pa predvsem kot spodbudo, da še uspešnejše uresničujemo samoupravne spremembe na področju kulture.

Udeleženci posveta so predlagali, da naj občinska koordinacijska komisija za uveljavljanje ustavnih sprememb v celjski občini v sodelovanju s kulturnimi zavodi konkretno ugotovi dosedanj potek uvajanja novih določil v statute kulturnih delovnih organizacij. Res je namreč, da koordinacijska komisija pretežno usmerja ustavno delo v organizacijah združenega dela na področju gospodarstva.

Na posvetu so v razpravi sodelovali Anton Askerc, Vlado Novak, Bojan Stih, Vera Kolškova, Jože Marolt, Stefan Žvižej, Mitja Rotovnik in Igor Ponikvar.

J. V.

Kulturna skupnost Celje

Izšel prospekt

Izšel je težko pričakovani prospekt Kulturne skupnosti Celje za sezono 1973/74. Publikacija se neposredno vključuje v kulturno akcijo na področju celjske občine in je bila s tem namenom tudi pripravljena po vsebinski plati. Malo drugače je, bilo z naklado. Kulturna skupnost namreč nima v letošnjem proračunu zagotovljena sredstva v publicistični dejavnosti niti pri sami kulturni akciji za kakšne večje naklade. Če pa bi hoteli, da bi prospekt prišel v roke kar najširšemu krogu delovnih ljudi po delovnih in družbenih organizacijah, bi moral biti tiskan vsaj v nekaj tisoč izvodih, ne pa v petstotih, kot se je zgodilo. Pisali smo že o zapletih okoli financiranja in obljubljeni pomoči Kulturni skupnosti. Zda je prepozno, karkoli bi storili. Sicer pa, tudi obseg prospekta verjetno odraža finančno stisko, ker bi prav gotovo sodilo v publikacijo takšne vrste lahko še kaj več kot pa samo dejavnosti zajetih kulturnih poklicnih in amaterskih institucij in cenik. Da je prospekt ležal v »svincua nekaj časa, potrjuje tudi uvodna beseda, ki priporoča vsebinsko vsem tistim, ki bodo sklepali družbeni sporazum o izvajanju kulturne akcije, ... »ki naj bi ga sklenili septembra 1973.«

Prospekt je uredil Juro Kislinger, likovno pa ga je domiselno opremil akademski slikar Avgust Lavrenčič.

Naslednje leto lahko torej pričakujemo prospekt za novo sezono, njegova nova vsebina pa naj bi potrdila dejstvo, da izvajanje kulturne akcije ni in ne more biti le domena »kulturnikov« in njihovega delovanja. Tudi takrat, ko je treba razvezati mošnjo.

DRAGO MEDVED

Gremo v gledališče

Petek, 2. novembra, ob 15.30: ZA STARO PRAVDO. Recital za trinajst igrancev in 3 pesnike, V. mladinski abonma in izven.

Sobota, 3. novembra, ob 10. uri: ZA STARO PRAVDO. Recital za trinajst igrancev in 3 pesnike, 2. šolski abonma in izven.

Sobota, 3. novembra, ob 15.30: ZA STARO PRAVDO. Recital za trinajst igrancev in 3 pesnike, 1. šolski abonma in izven.

Ponedeljek, 5. novembra, ob 11.30: Juro Kislinger: IGRA O ZMAJU, Zaključena predstava za osnovno Solo Store.

Torek, 6. novembra, ob 15.30: Veno Taufer: PROMETEJ ALI TEMA V ZENICI SONCA, Pesniška igra s prologom, II. mladinski abonma in izven.

Sreda, 7. novembra, ob 17.45: ZA STARO PRAVDO. Recital za trinajst igrancev in 3 pesnike, 3. šolski abonma in izven.

Četrtek, 8. novembra: TV snemanje.

Petek, 9. novembra: TV snemanje.

Sobota, 10. novembra, ob 19.30: A. P. Cehov: UTVA. Abonma KULTURNA AKCIJA in izven.

Napotnikova razstava v Šoštanjju

Ob nedavnem občinskem prazniku so v šoštanjski Napotnikovi galeriji pripravili zanimivo razstavo nekaterih večjih kipov iz zbora Napotnikovih del, ki so bila do sedaj širši javnosti manj poznana.

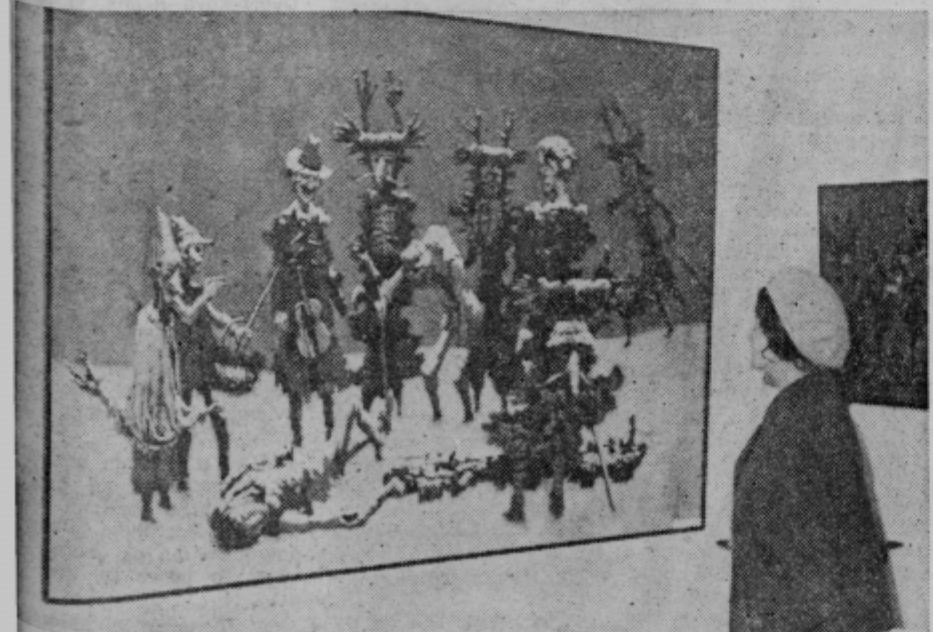
Znano je, da je bil Napotnik predvsem mojster male intimne lesne plastike, za katere je uporabil zlasti nagnoja, to je drevesa, ki ima lepo temnorjavo barvo in ne dosega večjih debelin. Manj znano pa je, da je pokojni kipar Napotnik zasnoval tudi nekaj večjih lesenih soh, predvsem iz hruškovega lesa, ki pa jih nikoli ni dokončal. Sicer pa se nekaterim take ne izdelane in bolj na grobo obdelane figure zde še bolj mikavne. Na fotografiji je ženski akt v naravni velikosti, na grobo obdelan z vidnimi sledovi diela, iz enega kosa drevesnega debla, ki služi hkrati tudi za podstavek.

Razstava Napotnikovih del sovпада s 85. obletnico rojstva častnega občana Šoštanjja, kiparja Ivana Napotnika.

V. KOJC

Ivan Napotnik: ženski akt, les. Naravna velikost.

V Savinovem razstavnem salonu razstavlja slovenski grafik in veliki likovni pedagog France Mihelič. Njegova razstava je prijetno presenetila vse ljubitelje upodabljalno umetnosti, posebno še zaradi tega, ker je v Zalcu prikazal dela, ki so najbolj značilna zanj, med njimi tudi »Mrtvi Kurenti«.

TO NE TAVCAR

DOGODKI

POLZELA: NOV VRTEC

Drugo leto bodo na Polzeli začeli z gradnjo nove vzgojno-ustavne ustanove. Sedanji vrtec, ki je v pritličju bloka na Polzeli, lahko sprejme samo 32 otrok. Tako so letos morali odkloniti kar 38 prošenj.

Lokacija za novo vzgojno-ustavno ustanovo na Polzeli je že določena. Pod streho naj bi sprejela 120 otrok, vendar bi sedanje prostore v bloku še obdržali za varstvo. Trenutno je za gradnjo zbranih že 500 tisoč dinarjev, po predračunih pa bo zgradba stala okoli 3 milijone dinarjev.

T. TAVCAR

OBSOTELJE: ASFALT

Gradnja ceste, oziroma asfaltiranje že obstoječe trase na relaciji Imeno—Bistrica ob Sotli vztrajno napreduje, služi ji pa tudi izredno ugodno vreme v zadnjem času. Tako so uspeli prevleči z asfaltom cesto skozi Golobinjek in so se že močno približali Sedlarjevemu, le nekoliko več dela jim daje ovinek in sekane hriba pri Prelaskem. Cesta bo namreč potekala po dolini in se bo tako izognila strmim in številišnim ovinkom, kjer je potekala stara cesta. Z omenjenimi deli pridobiva Obsotelje tako važno asfaltno prevleko, ki bo povezovala celotno obsotelje, močno pa se že pozna dobra povezava s Hrvaško prek mosta na Sotli pri Miljani. Omenjeni odsek ceste so odprli že za šmarnski občinski praznik.

CELJE: NOVA IMENOVANJA

Odborniki celjske občinske skupščine so na zadnji seji, v petek, 26. oktobra, potrdili vse predloge komisije za volitve in imenovanja. Tako so za ravnatelja zavoda »Ivanke Uranjekove« imenovali Mirka Galeša, za direktorja celjskih dijaških domov pa Jožeta Valencuška. V tej zvezi so imenovali še ravnatelja dveh dijaških domov, ki v okviru združenih domov delata kot temeljni organizaciji združenega dela. Za ravnatelja Kajuhovega dijaškega doma so imenovali Pavlo Suid-Novakovo, za ravnatelja doma Dušana Finžgarja pa Franca Gajška.

CELJE: NAJBOLJŠE HRANILNICE

Kot že nekaj let nazaj, tako je celjska podružnica Ljubljanske banke tudi v letošnjem oktobru, mesecu varčevanja, ocenila delo pionirskih hranilnic na solah in najboljše podelila denarne nagrade. Enaka priznanja so dobili tudi tisti pionirji, ki so napisali najboljše spise in narisali najlepše risbe na temo varčevanja.

VRSTNI RED NAJBOLJŠIH: PIONIRSKHE HRANILNICE: 1. Bizejsko, 2. Laško, 3. Rogatec, 4. Vransko, 5. Zibika, 6. Globoko, 7. Arčiče in 8. Vitanje.

SPISI: 1. Marica Planinšek (Zibika), 2. Gregor Slivšek (Bistrica ob Sotli), 3. Tilka Retko (Ljubno), 4. Irena Kodrič (Kozje), 5. Karmen Godič (Petrovče).

RISBE: 1. Nada Fijavž (II. oša, šola Sl. Konjice), 2. Tonči Kančič (Grize), 3. Vida Berdnik (Rogatec), 4. Slavko Berkovič (Bizejsko), 5. Jelka Krivec (posebna šola Celje).

OCENA USTAVNE RAZPRAVE

V ponedeljek popoldne so se na skupni seji sestali izvršni odbor občinske konference SZDL v Celju, komite občinske konference ZK in predsedstvo občinskega študijskega sveta v Celju. Ocenili so potek javne razprave o osnutkih republiške in zvezne ustave in zavzeli stališča do nekaterih predlogov javne razprave. Dogovorili so se tudi o pripravah na razpravo o osnutku občinskega statuta ter o evidentiranju možnih kandidatov za delegacije. V celjski občini je izoblikovan predlog za združevanje delegacij v konference delegacij in celotni mehanizem delegatskega sistema.

MRTVIM V SPOMIN

Na grobovih, pred spomeniki padlih borcev za svobodo, pri spominskih obeležjih gori na tisoče in tisoče svečk. Korak se ustavlja, misli zastanejo in bežijo nazaj, v preteklost. V spomin na tiste, ki so žrtvovali svoja življenja za našo svobodo.

V njihov spomin je občinski odbor Zveze združenih borcev NOV v Celju pripravil več žalnih svečanosti. Vse bodo danes, 31. oktobra, in sicer:

ob 11. uri pri grobnici herojev na Standrovem trgu,
ob 11.45 v Starem piskru
ob 16. uri pri grobnici padlih borcev na Golovcu.
Tako pa ne bo samo v Celju. Z enakimi spominskimi svečanostmi se bodo oddolžili mrtvim in padlim za svobodo tudi v vseh drugih krajih in mestih.

Vabimo občane, da se teh komemoracij udeležijo v čim večjem številu.

ŽALEC: ZA DAN MRTVIH

V Zalcu bo žalna komemoracija v sredo, 31. oktobra ob 16. uri v dvorani Kmetijskega kombinata Hmezd. V Grižah bodo imeli žalno komemoracijo dan kasneje in sicer v četrtek, 1. novembra, torej na Dan mrtvih ob 14. uri pri spomeniku padlim borcem. Iste dne bodo spominske žalne svečanosti še na Vranskem in v Preboldu. V sredo 31. oktobra pa bo žalna slovesnost pri spomeniku padlih borcev v Petrovčah in sicer ob 17. uri.

Združenje zveze borcev in krajevne organizacije SZDL vabijo vse občane omenjenih krajev, da se komemoracij udeležijo v kar največjem številu.

VELENJE:

ŠTEVILNE KOMEMORACIJE

Občinski odbor ZZB NOV Velenje je že pred časom sklical razgovore s predstavniki šol in kulturnih organizacij, kjer so se pogovorili o organizaciji komemoracij ob letošnjem Dnevu mrtvih. Tako je bila prva komemoracija v Velenju še večer pred spomenikom talcev na Partizanski cesti, takoj za njo na pokopališču v Smartnem pri Velenju in ob 17.30 še pred centralnim spomenikom na Titovem trgu v Velenju.

SREDA, 31. OKTOBRA: ob 17.00 komemoracija v Šikalah na pokopališču in ob 17.30 v Pesju pri spominski plošči.

ČETRTEK, 1. NOVEMBRA: ob 8. uri pri spomeniku v Smartnem ob Paki.

ob 9.30 pri centralnem spomeniku na Trgu Svobode v Sošanju in ob 10. uri pri partizanski grobnici na pokopališču v Sošanju. Pri vseh komemoracijah bodo sodelovali godbe na pihala, recitatorji, pevski zbori in govorniki s priložnostnimi govori.

LAŠKO: POKLON ŽRTVAM

Kot vsako leto bo ob Dnevu mrtvih žalna komemoracija pred spomenikom v parku pred »Domom Dušana Požencala«. S pesnijo, recitacijami in govorom se bodo občani, predstavniki družbenih organizacij in kolektivov spominjali vseh, ki so jim imena vklesana na spomeniku. Komemorativna svečanost bo tudi na mestnem pokopališču v Laškem, kjer počivajo posmrtni ostanki mnogih borcev, ustreljenih talcev in žrtev fašizma.

KONJICE: ASFALTIRANJE CESTE

Cesta skozi Dražo vas pri Slovenskih Konjicah je končno le dobila asfaltno prevleko, s katero so bile končno odstranjene nevarnosti. Asfaltiranje je veljalo nad štiristo tisoč dinarjev ter so ga financirala podjetja Slovenjaceste in Gradis iz Ljubljane ter Rudis iz Trbovelj, ki jo tudi največ uporabljajo. Preurejen in asfaltiran ni samo tisti del proti cesti prvega reda Celje — Maribor, kjer bo v prihodnjih letih zgrajen dovoz na hitro cesto iz Slovenskih Konjic. Prebivalcem Draže vasi bo torej sedaj veliko lažje, saj jim glavna prometna žila skozi kraj ne bo več povzročala prahu, po dežju pa velikih količin blata.

V Konjicah pa je cestno podjetje iz Celja začelo urejati cesto, ki poteka po Kolodvorski ulici ob vzhodnem delu do tovarne Kstroj. Po njej poteka razmeroma precejšen promet, še bolj bo obremenjena potem, ko bo industrijski kombinat Konus preusmeril tovorni promet na vzhodno stran in ko bo zgrajen še nov obrat industrijsko montažnega podjetja iz Ljubljane. Gradbena dela financira krajevna skupnost iz prispevkov organizacije združenega dela, ki to cesto najbolj uporabljajo.

Več kot leto dni bo že tega, ko me je neko nedeljsko dopoldne pot zanesla v Dvor pri Smarju. To je idilična vas pod Jelšingradom, ki se proti koncu, ko se začne že vzpenjati proti Svetemu Miklavžu, jenja stiskati ob strugo potoka Dvor, ki se imenuje po vasi ali pa obratno.

In ne bom pozabil tega nedeljskega dopoldneva. Bil je še celo nek praznik, če se ne motim in sončna svetloba se je v vsem svojem razkošju razlila po travnikih pod Jelšingradom in še sam zlodej bi se veselil tako lepega dneva.

Bregovi ob Dvoru so bili njega dni veliko bolj živahni kot danes. Od Ocvirka navzgor je bilo tudi dvanajst mlinov, sicer pa o tem sem že pisal. Hotel bi samo opozoriti na čase, ko je bilo vse še bolj preprosto in neposredno, vse nekako samo po sebi razumljivo in nič tako zagonetno kot danes. Tudi vse stvari so se reševale na bolj preprost način, kot smo danes vajeni. Toda priznati moramo, takrat so ljudje imeli tudi več časa, mnogo več kot danes.

Tako sem ob potevanju in pomoči Dvorčakove mame našel tudi Trzuho Mico, eno od treh sestr, ki so živele v slamnati koči ob strugi Dvora. Ostala je samo še Mica in dolgo je nisem videl po najinem prvem srečanju.

Kar nekoliko romantične so že postale zgodbe o starih kmečkih črnih kuhinjah. In še do nedavnega, kakor da bi to bilo včeraj, se zdi, pa danes že težko najdemo še kakšno. Saj morda niti ni komu tako težko reči »pojdemo na Kozjansko, tam bomo še kakšno našli«. S takšno črno kuhinjo živi Mica še danes, če se seveda že ni kaj spremenilo, kajti omenil sem že, dolgo je tega, kar sva se videla.

Tjakaj me je pripeljala Dvorčakova mama, še prej pa mi je temeljito razkazala travnik pod Jelšingradom, kjer naj bi v časih hude turške nadloge divjal boj med Turki in kristjani. Potok se živahno vije po dolnici, ki se konča v samem Šmarju in teče tudi mimo Ocvirkovega mlina, ki je bil svoje čase v grajski posesti. Tam, v bližini grajskega mlina, so se spopadli Turki in kristjani, vojske so se usekale, kakor so bili takrat še posebno izurjeni, za klanje. Pri potoku pa sklonjena pere perilo mlada žena, ne meneč se za bitko v bližini. Kar prijezdi mimo vojak in ji zavpije, naj se umakne, kajti vojska se pomika navzgor po potoku, vse bliže vasi. Žena pa se ni dosti zmenila zanj in je le segla z dlanjo, utrujeno od dela, v vodo, jo zajela in poškopila s to vodo na vse štiri strani. V tem hipu se je vsa vojska pogreznila v zemljo in na tistem travniku je še danes kri, ki pomešana z vodo prihaja na površje. Da je to res, dokazujejo najhujši sušni časi, ko povsod zmanjka vode, a krvi nikoli, ki prepoji grabne širom travnate livade.

Tako so pripovedovali naši predniki, tako je pripovedovala Dvorčakova mama, pa tudi Mica. Bila

SPOMIN NA SREČANJE

TRZUHOVA MICA

je pred hišo, dobro se spominjam, vsa obslijana od sonca. Njena slamnata kočura, ki je danes že vsa vegasta, da se komaj drži pokonci, je stala za njo in obe sta v enem hipu izpričevali dolgo število let, kar bivata na tem svetu. Mica je že krepko nosila osmi križ, ki se je že bližal devetemu. Tudi pri Mici je bil mlin in še tisti dan je ironično rasel sredi velikega mlinskega kolesa lep regat, že ves v cvetu. Kot sem že omenil, bile so tri sestre, Mica, Roza in Ana. Ostala je samo Mica. Kljubovalno, vendar utrujeno, samotno življenje živi. Vrt je bil neobdelan. Vse je zaraslo. Stare, že nekoliko hladne roke so onemogle obvisle ob telesu. Nič več ni cvetja na vrtu, nič več dišečih zelišč, ki se potem na jesen preselijo na omaro in diši kamra po ostrih, prijetnih koreninah.

Le črn dim se vali iz črne kuhinje. Zajedel se je v zidovje, zajedel pa se je tudi v Mico. V njeno obleko, v njeno dušo in njene oči. Te najbolj trpijo, saj je Mica skoraj slepa. Vse življenje je sklonjena z burklami zra v ogenj. Danes je skoraj cela hiša že črna, ne samo kuhinja. Še lani je Mica dobivala 15 starih tisočakov podpore in še te je zdajala za zdravila. In jesti — človek mora jesti. Dobri sosede naredijo svoje. Kajti Mica nima nikogar razen svojih sosedov, ki ji pomagajo. Tisto nedeljsko dopoldne si je v črnem, vzemem piskrčku skuhal nekaj krompirja za cel dan. Mislim vsaj, da je bil krompir, kajti vprašal je nisem. Zaradi tega ne, ker se mi je zdelo, da so le olupki. V nedeljo dopoldan!

Potem me je prosila za sliko, ker bi rada imela osebno izkaznico, ker drugače ne more umreti . . . bodo sitnosti. Naredil sem slike, oziroma mojster Zorko jih je naredil, in ko sem mu povedal celo zgodbo stare Mice, jih je naredil za stonj. Poslal sem jih in čez približno tri tedne sem dobil pismo, napisano z lepo, vajeno pisavo. »Hvala gospod, niste pozabili moje, res hvala! Molila bom . . . In še je napisala Mica. Toliko hvaležnosti je bilo v tistih besedah, kakor da sploh ne misli umreti, čeprav je takrat rekla, da si nič drugega ne želi bolj, kot da gre čimprej pod rušo.

Ko sem odhajal, je Dvorčakova mama, ki je bila zraven, zavzdihnila. Toda ne obupajoče. Tako, kakor imajo navado ljudje na kmetih, kadar se kaj zgodi, kadar je njihov zavdih ves komentar na vse, kar se je zgodilo in kar so videli. Preprosto, iskreno in prizadeto, vendar z zavestjo, da je jutri še en dan, ki ga bo treba živeti z danim nam življenjem.

Mica se piše Zupanc. Stanuje v vasi Dvor pri Smarju pri Jelšah. V lepi, idilični vasi. Njeno življenje, začetek, sega v prejšnje stoletje.

Mica, zdaj imate osebno izkaznico, novo! Kje si mladost, s papirjem in občinsko štampiljko se ne povrne . . . pa vendar, Mica, to bomo še živeli . . .!

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

Njihovo življenje je materinstvo

PARTIZANSKA MAMICA

Se sreča, da je bilo minulo nedeljo precej sončno in za ta letni čas še kar prijetno toplo, kajti dodobra sem se našel (beri navozil) od hiše do hiše, preden sem našel Petovčko mamico, kot na Ljubnem pravijo v Sv. Primožu živeči JOZEFI PODLESNIK. Ker pa k sreči nisem odnehal, sva na koncu koncev le prišla skupaj. Sicer pa je tako, da je tega iskanja itak v največji meri kriv njen sin; ki jo je od dopoldanske maše z avtom zapeljal domov, pa ni utegnila obiskati svojih znancev na Ljubnem.

Petovčka mama, kljub svojim 83 letom še vedno rada krene na Ljubno, pa čeprav pot ni kratka. Kot sama pravi, ji še kar godi, da se malo sprehodi, no, pa tudi vožnje, posebno nazaj domov, ne odkloni.

Komaj nekaj več kot osemnajst let ji je bilo, ko se je poročila na domačijo pokojnega moža, ki ji je umrl že pred 38 leti. Z možem sta na svoji kmetiji pridno poprijela za delo, ki pa ga, še posebno potem, ko so jeli na svet prihajati otroci, resnično nikoli ni zmanjkalo. Petovčka mama je potožila, da je bilo vedno hudo, najhujše seveda med vojno, pa tudi prva leta po njej ni bilo kaj prida. Obvezna oddaja je pač pestila vse ondodne kmete; kaj bi dajali, ko pa še sami niso veliko imeli.

Jožefa Podlesnika je rodila 14 otrok, pet deklet in devet fantov. Petero otrok je pomrlo, ostali pa še žive. Kar šest sinov Petovčke mame je partizani- lo po naših gozdovih ter doprinašalo svoj delež k osvoboditvi domovine. Eden se ni vrnil domov, za vedno je ostal pod sumničnimi vejami svobodnih gozdov... No, tudi huda

leta so minila in kot za dežjem vedno posije sonce, se je tudi Petkovčki mami obrnilo na bolje. Pri hčerki Zinki na Pogorevcu je našla toplo zavetišče in prijazen dom. Sicer pa ji tudi obiskov ne manjka, saj se njeni otroci prav radi vračajo na obisk in takrat pripeljejo s seboj tudi vnuke. Koliko smo že rekli, da jih je vseh skupaj? Če se ne motim, smo jih našli kar 29 in poleg še 17 pravnukov. To je resnično že kar čedna družina, kadar se takole za mamin rojstni ali godovni dan zberejo tam gori v bregu nad Ljubnim.

Sicer pa pravi Petovčka mama, da ji zdravje naga- ja, da bi bila rada zdrava

in da nadvse rada gleda televizijo, saj ji vid še prav nič ni opešal. Vprašal sem jo, če ima še kakšne posebne želje, pa mi je povedala, da pravzaprav ne, le bolj šikana bi še rada bila, da bi se lažje okrog pohodila. Z jesenjo je malo težje, ko pa bo prišla tudi nova moč in zdravje, takrat Petovčka mama pa boste spet korajžno zakoračili preko seno- žeti v dolino k svojim znancem in sorodnikom. Če pa že ne bo ravno tako, bodo pa oni prišli k vam, tako kot bom za stoti rojstni dan za gotovo prišel tudi jaz. Dobro se držite, da bomo lahko proslavljali! B. STRMCNIK

SOSED SOSEDU

Stoletja so stari in potrjeni v navedb človeške rase soseski odnosi, v dobrem in slabem smislu. Vaška skupnost je bila najmočnejša tedaj, ko so se ljudje čutili ogrožene,

dard. Vsak po svoje. Pošteno in nepošteno. Eni so si veliko zgradili, drugi so veliko porabili in že so nastale razlike. Sosed je po strani gledal soseda. Prvi je študiral svoje otroke, drugi jih je postal delat. Prvi je ostal na domačiji sam, a so se k njemu vračali otroci. Drugi je ostal sam brez otrok, ker se k njemu niso vračali.

Ko so pred kratkim vozili pri tistem, ki je študiral otroke, iz njive debelo repo in korenje, pomagali pa so mu šolani sinovi, je sosedova žena začela klicati čez plot. »Pa gre nekaterim res vse posreči. Vsega imajo pa se nič ne trudijo. Se repa je debela zrasla! Nam revežem pa vsega manjka, da je komaj za kruh pri hiši. Zadržaj

TAKI SOSEDSKI ODNOSI

v hipu pa je bila vez tanjša, ko je bilo nevarnosti konec.

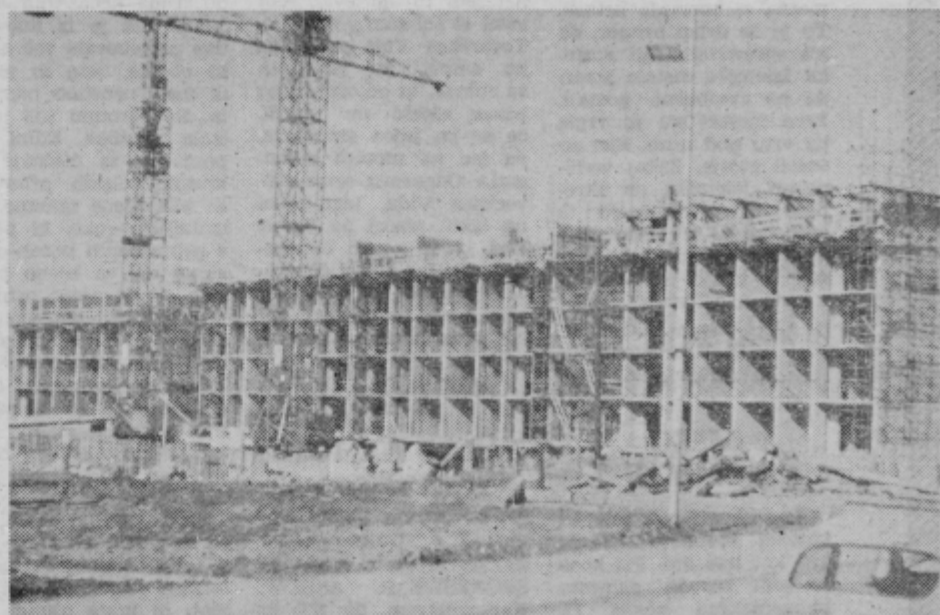
Med drugo svetovno vojno se je pokazala sloja naših ljudi. Vsaj v večini primerov. Delili so si kruh, dajali našim fantom.

Nekaj podobnega je bilo še tudi nekaj let po vojni. Potem pa so si ljudje začeli graditi vsak svoj stan-

Otroci prvega se pripeljejo k staršem v velikih novih avtomobilih. K sosedu drugega ne pride nobeden. Prvi je obdeloval njive, pri drugem sameva- jo, ker mu je zmanjkalo poguma, da bi jih obde- lal. Pa tudi volje. Raje se- že po kozarčku, ki ga rad zvrne, pa ne samo ob pra- znikih, kot njegov sosed.

čas je že, da se začne vojna, ki bo nekaterim vze- la, drugim dala. Spet bo- mo vsi enaki, kar že zdav- naj nismo.

Je za enakost vojna res potrebna, ali imamo za to še druge oblike, ali pa ne zveni iz vsega tega naše- ga zapisa pesmica z refre- nom: »nevoščljivost gore premikaa? Z. S.

V Velenju v zadnjem času izredno veliko gradijo in to predvsem stanovanjske bloke. Na levi strani ceste, ki pelje proti Gorenju, raste celo novo naselje, ki bo še bolj dopolnilo celotno podobo Velenja. Na sliki je 156. stanovanjski blok, katerega stanovanja bodo za prodajo. Blok gradi Gradis, sosednjega nič manjšega in še nekaj ostalih pa Vegrad. Torej prihodnje leto bo precej družin dobilo nova stanovanja, s tem pa rešilo najosnovnejši problem. Foto: T. TAVČAR

Gimnazijski pevski zbor

ŠE EN USPEH

Na letošnjem festivalu pevskih zborov v Celju je pevski zbor celjske gimnazije zasledil prvo mesto v kategoriji mešanih pevskih zborov. Pripel si je zlato medaljo. S tem pa so se mu odprle možnosti za nastop tudi zunaj naših meja.

Možnost je kmalu prišla, toda potrebno je bilo še nekoliko ur, da smo lahko s pesmijo stopili na češke odere, kjer je pevška tradicija zelo stara.

»Za nami je še ena velika preizkušnja«, pravi dirigent gimnazijskega mešanega pevskega zbora Ciril Vertačnik. »Mi nam žal, da smo se odločili za to pot. Se bomo šli na Češko. Takšne besede je lahko slišal tisti, ki je zadnje dni septembra obiskal pevce gimnazijskega zbora na njihovi redni vaji.

Te dni se je zbor vrnil z devetdnevne turneje po Češkoslavaški, kjer je s svojo pesmijo navdušil tamkajšnje občinstvo. Sami lahko pohvalimo veliko in odkritosrčno prijateljstvo Čehov, ki nas je spremljalo na vsej turneji.

V češkem mestu Liberec so nas sprejele na dom dru-

žine pevcev »Severačka«, ki so tako vrnil gostoljubje, ki so ga bili deležni v času letošnjega pevškega festivala v Celju.

Po naporni vožnji smo na večer prvega dne prispeli v Prago. Naslednji dan pa smo skušali kar najbolj izkoristiti za ogled praških znamenitosti. Ogled spomenika Janu Husu, gradu Hradčani in nepozaben pogled na Prago z njenimi štiristo stolpiči pa večerja in vrček piva pri »Flečku«, stari praški gostilni, ki daleč naokoli slovi po svoji stari tradiciji in češki domačnosti.

Po vsem tem v posteljo, drugi dan pa v avtobus in odpeljali smo se na sever, skoraj na poljsko mejo, v zanimivo mesto Liberec z okoli stotisoč prebivalci. V tem mestu smo se prepričali o gostoljubnosti češkega naroda, na katero so nas opozorili že v Celju.

Tu smo imeli tudi naš prvi koncert, ki so ga Liberečani lepo sprejeli. Tridnevno bivanje v Liberecu je bilo povezano z vrsto izletov po mestu in njegovi okolici. Tako smo se peti dan na-

sega bivanja na Češkem, polni novih vtisov, odpeljali v mesto Olomouc, ki je bilo tudi naša zadnja in najvažnejša postaja na turneji.

Olomouški pevski festival, ki ima mlajšo tradicijo, kot jo ima naš celjski, je od nas veliko pričakoval, kar se je dalo razbrati iz člankov tamkajšnjih časopisov.

Toda s pristojnostjo našega »Ježka«, kot smo poimenovali Eda Gabersčka, smo bili pomirjeni. S svojim odličnim znanjem češčine nas je zblížal z občinstvom v dvorani in priznati moramo, da smo kar bolj pogumno stopili na oder.

Toda naš »Ježek« je Čehom tako prirasel k srcu, da so ga tudi oni preimenovali v »Zlatega« Eda.

Zadnji dan naše turneje po Češkoslavaškem pa smo bili gostje tovarne Moravia, ki nas je povabila v svoj rekreacijski center v bližini Olomouca.

Kar prehitro je minilo devet dni in vrnitev v Celje se je vsem zdela nekoliko pre- zgodnja. Ob tem pa smo bili prepričani, da se bomo še kdaj vrnil. JANEZ HABJAN

V SPOMIN JAMARJU

Turistično društvo Sempeter je minulo nedeljo v podzemni jami Pekel pripravilo pred štiri leti smrtno ponesrečenemu jamarju Antonu Suwi-Sulcu spominsko svečanost.

Slavnostni govor pred spominsko ploščo v jami je imel predsednik Turističnega društva Sempeter Ivo Kuhar, ki je med drugim dejal: »Suwa nam o svojih vtisih in izsledkih o jami ni mogel nikoli poročati, ker mu usoda ni namenila, da bi se srečno vrnil. Zavedamo se, da brez raziskovalnega dela članov jamarskega kluba ne bi uspela rekonstrukcija in usposobitev jame za javni ogled. V spomin našemu dragemu prijatelju jamarju Sulcu bomo poimenovali del na novo odkrite gornje jame.« Nato je sledil kulturni program, v katerem so sodelovali mladinski pevski zbor iz Sempetra, moški pevski zbor iz Gotovelj ter recitatorji Osnovne šole Sempeter.

T. TAVČAR

pisma

PETARDE

V nedeljo, 7. oktobra 1973 sta na postaji v Celju dva sprevodnika ali voznička vrgla petardo, ko so ljudje čakali na avtobus. V tistem trenutku, ko je petarda počila, je prišla mimo neka stara ženica, ki se je ob poku petarde prestrašila, saj je petarda počila blizu nje. Po poku petarde sta se oba povzročitelja poka začela smejati, kot da bi slišala najbolj duhovito šalo. Ali se ne zavedata, kakšne posledice bi lahko bile? Če na tekmah prepovedujejo metanje petard, jih potem ne bi bilo treba metati na mestih, ki so najmanj primerna za metanje petard. To je že drugi primer, da sta sprevodnika ali voznička Izletnika metala petarde po avtobusni postaji. Pred meseci sta jo vrgla na vrtu pod mizo, kjer so sedeli gostje. Zakaj vodilni pri Izletniku ne ukrepajo in ne kaznujejo te »prostake«, ki samo škodujejo ugledu Izletnika, češ da imajo takšne in takšne uslužbenke.

Miran Leskovšek,
Ul. V. prekomorske
brigade 10, Celje

MESO JE SMRDELO

Sem aboniran v veleblagovnici Nama v Velenju več kot leto dni. Pri kosilu sem naročil namesto abonentskega kosila II. meni, ki je ponujal pariški zrezek. Ko sem dobil meni, sem dal prvi zaloga v usta in začutil smrad. Odrezal sem še kos mesa, povohal in ga dal povohati tudi ženi. Seve-

da sva oba ugotovila, da zrezek smrdi. Poklical sem natakara, ki je strekel, to je bil natakara Tone. Vljudno se je opravičil, odnesel krožnik in objubil, da mi prinese novo jed. Ko je prišel v kuhinjo in sporočil, da zrezek smrdi, je kuharica samo skomizgnila z rameni. Natakara Tone je poklical šefico restavracije tovarišico Vido, ki je vzela krožnik in razrezala meso. Poklicala je tudi glavnega kuharja in s svojega sedeža sem videl, da migata z glavo, češ da meso ne smrdi. Nato se je zgražala z grobnimi besedami nad natakarjem, zakaj je prinesel meso. Ko sem to opazoval, sem vstal in šel sam v kuhinjo. Tovarišica Vida pravi, da ne smrdi, jaz povoham še enkrat, in odložim. Ona pravi: »Meso ne smrdi, če so pa jajca smrdljiva, pa jaz ne morem pomagati.« Odgovoril sem: »Tovarišica Vido, tega jedel ne bom, plačal pa bom.« Rad bi ji s tem dopovedal, da jaz tudi smrdljivih jajc ne jem. Položil sem denar na mizo in odšel brez kosila domov.

Edo Vučina,
Šaleška 20 a, Velenje

ZAKAJ PO TUJE?

Na prvi strani NT piše, da prireja Veleblagovnica T s tovarno Toper modno revijo z naslovom SPORTSWEAR ASHOW. Ker smatram, da NT izhaja za domače bralce, menim, da večina tega izraza ne bo razumela. Ne vem, ali nimamo za naslov modne revije domačega izraza. Ne vem tudi, kaj bi rekli v Angliji, če bi

angleški časniki tiskali za razne prireditve slovenske naslove. Verjetno bi bralci njim nerazumljive naslove oziroma časopise za vračali — naš narod pa mora požirati oziroma prebaviti vse, kar mu neko podjetje oziroma trgovina tujega servira. Prosim, da se pozanimate, kaj hočejo s takšnim naslovom pri bralcih oziroma potrošnikih pridobiti — morda na ugledu?

Viktor Koje

KRVAVEČE MATERINO SRCE

Postojmo in prislunimo neizgovorjenim besedam, prislunimo utripu krvavečega srca bolne 72-letne matere, matere osemih otrok.

Njen mož oziroma oče desetčlanske družine je kot rudar v predvojnem času doživljal razne štrajke, brezposelnost in bedo. Toda nenasitnih osem lačnih ust je iz dneva v dan potrebovalo več hrane in obleke, zato se je tudi mati nenehno naprezala. Na skromni šoli je postala snažilka. Eđini pripomoček za čiščenje takratnih šolskih prostorov so bile njene zgarane, neutrudljive roke, ki pa so v neprespanih nočeh opravliale vse za njeno bogastvo — za njene otroke.

Na papirju napisana beseda ne more prikazati trpljenja te matere.

Leta so minevala, otroci doraščali. Štirje izmed njih so si šli iskati boljši kos kruha v tujino. Zopet je zatrepetalo njeno srce, češ zakaj me zapuščate. Tolažila jo je misel, da so tu ostali še štirje, vsi že z družinami. Hčerka stanuje celo v isti hiši kot mati in vrata njunih stanovanj sta oddaljeni le bode 20 metrov.

Usoda je hotela, da je tej materi pred letom umrl mož in da je pred pol leta tudi sama težko zbolela. Toda pero se ne

premakne, kakor bi se sramovalo zapisati, kaj ta uboga mati doživlja na robu svojega življenja, ki ga je vsega darovala otrokom.

Najsrečnejša bi se počutila v svojem stanovanju, a je sama za vsakršno delo nezmožna. Hči, ki hodi vsak dan mimo njenih vrat, visoko vzravnan, samozavestna, ošabna in prepričana, da je HEROJ, ker se njen dostojanstven korak ne ustavi pred vrati svoje težko bolne matere, da bi ji zaželela vsaj tisti bore dober dan.

S prepričanjem, da ne bo nikdar potrebovala pomoči, svojo mater ignorira v njenih kritičnih trenutkih, ko je tako zelo potrebna vsaj malo otroške vdanosti. Izgovor, da ne »prenese« materine sitnosti, se nam ne zdi utemeljen, saj se je po več kot dvajsetih letih ponovno zaposlila kot natakara v upokojenskem bifeju, kjer do poznih nočnih ur lahko »prenasa« ne preveč bontonsko obnašanje alkoholnih bolnikov.

Kje je spoštovanje in človeški odnos mati-hči? Kje je vest, ki normalnemu človeku ob pogledu na bolnika nenehno šepeta POMAGAJ MU, četudi ga ne poznaš, ne pa, da je to tvoja mati? In ne nazadnje, ali smo že res tako daleč, da je dinar zaslužen med pijanci, kvartirci in razgrajaci vreden več, kot verjetno v zadnji jeseni utripajoče mamino srce.

Mislím, da le zakon narave je pravičen, danes meni — jutri tebi. Vsake-mu enkrat zvoní!

Zalostni opazovalec

VSEM »BORCEM« PROTI TREZNOSTI V PROMETU

Prišli ste domov iz službe kot navadno, pojedli ste in se ulegli na kavč

Zadovoljstvo po delu: Marija Pavličeva (na levi) in šefinja kuhinje v hotelu Merx v Celju, Tončka Lončarjeva. Foto: Milan Božič

ter prelistavate časopis. Pogled vam obstane na nemem katerem članku že o vinjenosti v prometu. Kot večina, ste tudi vi proti »nealkoholiziranosti« vozničkov. »Le kaj si mislijo sitni zdravniki,« se hudujete, »posebno pa še tisti profesor Milčinski, ki nas še po televiziji ne pusti pri miru s svojim propagiranjem treznosti v prometu. Kakšno pa je sploh to življenje, da ne bi smel s prijatelji popit kozarčka, kadar si z avtomobilom! Ti doktorji delajo od muhe slona, saj vem, da mi en kozarček ali dva nič ne zmanjšata vozniške sposobnosti. Pa tiste statistike, komaj petina neresne je zaradi vinjenosti! Saj je ta gonja sploh velika neumnost!«

Sredi hudovanja vas prekine zvonjenje telefona. Iz bolnice vas kličejo. Vaš mali sinek se je smrtno ponesrečil na poti iz šole. Povožil ga je avto. Voznik je s prijatelji popil dva mala kozarčka vinjaka, pa je v usodnem trenutku za delček sekunde prepozno pritisnil na zavoro. Ostali ste brez edinega otroka, edinega smisla vašega življenja. Strašnejšega udarca ni. Obupani ste. Preklinjate tistega »zločinca pijanega«, ki bi ga najraje s svojimi rokami pokončali, pa še to ne bi olajšalo vaše bolečine, saj vašega otroka ne more nič več oživeti.

Nekaj vam povem. Ni kriv voznik. On nima v žepu mini kompjuterja. Ki bi mu lahko »povedal« ko-

EDO JELOVŠEK: IZ ZGODOVINE ŠPORTA V LAŠKEM (1)

OD LOKOSTRELSTVA DO NOGOMETA

Tudi šport v Laškem ima svojo zanimivo preteklost. Pri tem se ozirimo najprej v sivo domovino.

Kakor drugod, je tudi laška grajska gospoda preganjala dolgočasje po sobanah in dvoriščih s sabljanjem, mečevanjem, viteškimi bojnimi igrami (turnirji) s ščiti, šlemi in kopji na konjih. Jezdarila je na iskrih vrancih, hodila na lov, najprej z loki, puščicami in sulicami, pozneje pa s strelnim orožjem ter ribarila ob rekah, potokih in grajskih ribnikih. Da bi se grajski sinovi laže izognili mnogim nevarnostim v življenju, so jih vitezi urili v plezanju na debela, obzidja, v skokih preko ovir, tekah, plavanju in podobnem.

Vse te vrste športov je rodila in vodila njena življenjska potreba v vsakodnevnem boju za obstoj. Z odpravo fevdalnega reda so se čez noč sprostile mnoge družbene silnice v tekmi pri vsestranski preobrazbi sveta. Vsi stanovi in vse narodnostne skupine so se na mah zavedle svojih pravic. Ob tej zavesti so se porajala društva. Zlasti nastopajoča tehnika je dala strogo delitev dela in s tem tudi določeni del prostega časa, kar je šele omogočilo nove poglede tudi v športu, ki naj krepi telo in duha ljudi vseh poklicev in stanov po novem pravilu »Koristno združite z zabavo!«

Najstarejše regularno (po pravilih organizirano) in sploh prvo društvo v Laškem je bilo »Društvo lokostrelcev (Bolzschiitzengesellschaft), katerega člani so bili Slovenci in Nemci. Ustanovljeno je bilo leta 1854. Prvi izvršni člani tega društva so bili: Karel Selbert, gostilničar, kot poveljnik; Leopold Rödl, železniški inženir in tedaj lastnik laškega kopaljšča; Franc Tieber, trgovec in poštar; Karel Valentinič st., župan; Karel Weber, usnar in gostilničar; Josip Droic, gostilničar; Franc Slanc, gostilničar in Anton Flis, učitelj.

Vseh lokostrelcev je bilo ob ustanovitvi 29.

Prvič so nastopili dne 1. maja 1854 na veliki slavnosti, ko je bilo laško termalno kopaljšče izročeno svojemu namenu. Takrat so s puščicami streljali na nagradne cekine, pritrjene na veje okrašenega smrekovega mlaja pred kopaljško stavbo. Kdor ga je zbil, je dobil cekin in še posebno nagrado pod mlajem. Ti lokostrelci so bili nekakšni predhodniki današnjih strelskih družin.

Inženir Rödl je že leta 1852 zgradil v svojem kopaljšču, takrat največji plavalni bazen izmed vseh štajerskih zaprtih kopaljških bazenov, prvotno v izmeri 18 x 5 x 1,5 m z 900 hl vode, s katerim je omogočil stalni plavalni šport tujcem in Laščanom. To je bila senzacija tedanje avstroogrške dobe.

Leta 1882. je kupil kopaljšče velik in navdušen dunajski športnik Teodor Gunkl. Poleg ostalih velikopoteznih modernizacij je uredil vrsto športnih naprav. Onstran železniške proge je napravil dva velika prostora za igranje tenisa, kegljišče, v malem parku ob Savinji pa jahalnico. Stalno je imel po 6 do 10 konjičk-kovponijev, ki jih ni uporabljal samo za prevoze, ampak tudi za zabavo gostov in za šport. Konjički so bili dresirani in z gosti izredno krotki. Letoviščarji so se po dneve in dneve zabavali z njimi v senčni jahalnici. Gunkl je za te ponije zgradil poseben termalni bazen na zadnji strani današnje zdraviliške dvorane. Poseben čuvaj je imel opravka samo z njimi.

Razvoj kopaljšča in gostišč po Laškem je privabljal v Laško vedno več bogatih gostov. Mnogi Laščani so imeli od tega koristi. Posnemali so Gunkla in zgradili po Laškem več športnih zabavišč.

Kegljišča so uredili za današnjim poslopjem Kmetijske zadruge v Laškem (takrat gostilna FALTA), za današnjim gostiščem Hum, ob začetku parka pred nekdanjo gostilno Pri splavarju (Šket) in celo v De-

bru za nekdanjo gostilno Plaznik (blizu današnje trafopostaje). To je bila zlata doba kegljaških tekem. Kegljalno je staro in mlado. Laščani so pozneje ustanovili tudi Kegljaški klub. Domači trški veljaki so uredili svoj velik teniški prostor na površini, ki jo danes zavzemajo: skladišče Bora, bivša trgovina Časl in poleg ležeč vrt. Tenis na tem prostoru so že po nekaj letih opustili.

Laški Nemci so gojili tudi plavalni šport po Savinji, ki je bila takrat še bistra reka in polna rib. Zato so ob levem bregu zgradili leta 1904 dve kopalni uti za garderobe (Herren und Damenbad).

Nemški uradniki so se navduševali tudi za drsalni šport. Drsalnišča (Eisbahnen) so imeli na gladinah ribnikov in po raznih lavah. Zlasti so radi zahajali na lavo pod »žeganim« studencem. S seboj so vedno jemali kuhalnik na špirit in si kuhali čaj, seveda obvezno z rumom. To je trajalo vse do leta 1918.

Edvard Ebersberg, solastnik in ravnatelj tovarne azbestne strešne opeke »Eternit« (pozneje Kamenit), je prvi v Laškem preizkušal jadrnalna letala. V letih 1912-13 je montiral na laškem Starem gradu in na Marjerjevi pristavi (Mayerhof) v Gradcu nabavljene posebne gumijaste dolge zaletne klančine (rampe). Na njih so bili vdelani gladki, ploščati kovinski trakovi. Preko teh drsečih trakov se je ob močno vetrovni dneh smelo poglati v zračne višave. Načrte za jadrnalna letala je napravil sam. Sestavil jih je iz lesa in platna. Pri tem sta mu pomagala še dva prijatelja iz tovarne. Leseno ogrodje mu je izdelal domači mizar-ski mojster Jelenc. Jadrnalno letalo je bilo dolgo 8 do 10 m, krila pa so bila široka po 6 metrov.

(Nadaljevanje sledi)

liko lahko v določenih okoliščinah popije; da bo sposoben za vožnjo. Bil je utrujen, lačen in vsi zakoni o prometu so padli v vodo.

Alli veste, kdo je kriv za smrt vašega sina? Vi in vam podobni, ki se trudite, da zakon o treznosti voznikov ne bi sprejeli. Pa ne samo, da ste krivi za smrt vašega sina, vi in vaši somišljeniki ste krivi za psihološki pekel, v katerem bo živel voznik, ker ga bo do konca življenja spremljal strašen občutek krivde, da je zaradi kozarčka vinjaka povzročil smrt mladega nedolžnega otroka, ki dobro še živi in ni začel.

Pa »Na zdravje«, preden ponovno sedete za volan.

Dr. ZVONKO GORNIK
Zdravstvena postaja
Dobrna

DOBIL SEM

V začetku pisanja lepe pozdrave. Sedaj se vam že kar tretjič oglašam in tudi pošiljam kupon št. 1.

Seveda bi tudi jaz rad sodeloval v nagradni igri in tudi le s polno srečo, seveda. Prvič sem vam pisal, če lahko za Novi tednik napišem, kako je v vojski. Tudi drugič sem poslal spis. Seveda se vam zelo lepo zahvaljujem za vaše dobro delo. Pisali so mi mnogi bralci Seveda sem jim rad odpisal in sem jim tudi zelo hvaležen. Bila so sama dekleta in Gerzinova mamica iz Velenja. Zal pa nimam celega naslova. Seveda bi

rad tej nepoznani mamici odpisal. Poslala mi je lepo razglednico, napisano z lepimi črkami. Tudi njen sin je v vojski. Toda on je že skoraj doma, jaz sem pa šele prišel!

Najbolj redno mi pisari Irena Gaber iz Celja, ki me je tudi zaprosila za sliko in z veseljem sem ji jo poslal. Pa tudi dekleta iz Smartnega ob Paki so pridna za pisanje. Pa iz Soštanja in Prevorij mi tudi pišejo. Novi tednik še vedno dobivam pravočasno, do sedaj se še ni zgodilo, da katerega ne bi prebral. Jasno, da me zelo zanima, kako se imajo v mojem kraju.

Končal bom in vas prav lepo pozdravljam. Srečo mi pa le dajte — in to veliko!

TONE KRANJC, V. P.
8840/17 78002 Banja Luka

KAKO TOREJ — TREMARJE ALI...

V zadnjem času se večkrat omenja v zvezi s prometnimi ali elementarnim, nesrečami kraj Tremerje pri Celju (ali tudi: pri Laškem). Dopisniki časopisov in RTV označujejo ta kraj vse bolj kot Tremerje. Ime kraja tudi sklanjajo različno: eni edninsko (Tremerje, Tremerja pri Tremerju...), drugi množinsko (Tremerje, Tremerij, pri Tremerjih...), Enako sklanjajo Tremerčani.

Namen tega dopisa je, da se pojasni, ali je prav Tremerje ali Tremerja, in

ali se sklanja edninsko ali množinsko. Treba bi bilo najti ustaljeno obliko imena kraja, ki je zgodovinska in ki jo ljudje v resnici uporabljajo, predvsem domačini, t. j. prebivalci tega kraja.

Važno bi bilo najprej ugotoviti koren imena: Tremer... ali Tremer... Mogoče je slovenskega pa tudi nemškega izvora.

Podpisani sem mnenja, da je bilo slovensko ime za to vas Tremerje. Za to mnenje navajam sledeče argumente:

1. Knjige Orožna iz Laškega: Das Bisthum und Diözese Lavant, Dekant Tüffer, leto 1881, stran 113, št. 6 pri podružnici nadžupnije Laško: Die St. Lukas Kapelle in Tremersfeld. Dobesedno prepisano iz te knjige: »Im Jahre 1823 stellte die an der Strasse zwischen Cilli und Tüffer gelegene Dorfge-meinde Tremesfeld (Tremerje) an das k. k. Kreisamt Cilli... Tu je torej v oklepaju navedeno Tremerje in to v slovenščini.

2. Sematizem (Letopis) za Lav. Škofijo, leta 1907, stran 135, pod št. f podružnica St. Lukas Tremerje.

3. Sematizem za Lav. Škofijo, leta 1922, stran 84, pod označbo f (Sv. Lukež v Tremerju. Torej Tremerje kot edninska oblika.

4. Sematizem za Lav. Škofijo, leto 1937, stran 72, pod označbo e) Sv. Lukež v Tremerju, torej enako kot pod številko 3.

5. Po osvoboditvi je povsod naziv kraja Tremerje,

tudi v krajevem leksikonu LRS SLOVENIJE, leta 1954, stran 21 in drugod.

6. Hišne številke z označbo kraja so tudi danes označene s Tremerje.

Ce vse točke povzamemo, ugotovimo, da ni nikjer sledu o Tremerju (-jih). Ker so v stari Avstriji (do leta 1918) in v stari Jugoslaviji (do 1941) vodili cerkveni organi vse matične knjige tudi za državno področje, so morali natančno vedeti naziv kraja. Ce je torej po cerkvenih zapisih, ki datirajo precej daleč nazaj, veljalo ime Tremerje, tako za cerkveno in državno področje sem mnenja, da ni razloga, zakaj bi danes pisali ali govorili o nekem Tremerju(-jih), zlasti če je tudi danes uradni in ljudski naziv kraja TREMERJE.

Toliko v pojasnilo in premislek. Moje mnenje, razumljivo, ni merodajno, je le skromen pripomoček k pravilni rešitvi.

JANEZ MEDVED
Sedraž nad Laškim

VEČ PIŠITE O NAS

Zelo radi beremo tudi v našem oddaljenem koncu skrajne gornjesavinjske doline Novi tednik. Zdaj se je zgodilo, kot že ne kajkrat prej, da sem prejel le naslov sam in danes vam ga vračam. Kupiti ga v tem kraju ni

VELIKA NAGRADNA IGRA

NOVI tednik gorenje in vi

KUPON št. 3

Priimek in ime

Naslov

Ce želite, da kupon upoštevamo samo za žrebanje VELIKE NAGRADE — barvni televizor (za to morate zbrati štiri različne kupone), obkrožite spodaj: »ZA VELIKO NAGRADO«

mogoče, rad, pa sem na tekočem s križanko, podlistkom in drugimi novostmi.

Zal pa smo prikrajšani in se čutimo malo zapostavljeni pri objavi novic v vašem listu. Tudi pri nas je mnogo novega. Plaz, ki ob poplavih zapre promet — le zakaj leži tako dolgo? Cesta v Podvoljvek je zasilno prevozna, v Lučah je stoletnica šole. Delavcem ni možno zgraditi stanovanj, zakaj še niso pričeli z gradnjo zdravstvenega doma v Lučah in še več je podobnih zanimivosti.

Smatramo, da smo enaki ostalim državljanom, čeprav smo od centrov precej oddaljeni; o centrih vaš list namreč mnogo več piše.

BOGDAN SUPIN

ODGOVOR: Več bomo pisali o mozirski občini. Obljubljamo. Dragoceno nam je tudi vaše opozorilo, česa se moramo lotiti. Če ste že večkrat dobili samo naslov, NT pa ne, prosim, pošljite to opozorilo na naslov CGP Delo, Ljubljana, Adrema. — Najbrž bo vaša kritika bolj zalegla kot naša.

VELIKA NAGRADNA IGRA

NOVI tednik gorenje in vi

EMO
CELJE

tekstilna tovarna
PREBOLD

LIBELA-CELJE

kovaška industrija
ZREČE

DANES TRETJI KUPON (zgoraj na strani)
Izrežite in pošljite na naš naslov
KAKO BOSTE SODELOVALI? Preprosto!

Izrezali boste kupon, ga ustrezno izpolnili in poslali na naš naslov. To boste storili, če ste zainteresirani za eno izmed nagrad prvega kola. Če pa boste igrali naprej, boste morali zbrati štiri kupone, kajti v petem kolu bomo izrebali barvni televizor za vse tiste, ki bodo poslali skupaj prve štiri kupone.

Imate pa seveda tudi še drugo možnost. V tem primeru pa si morate pravočasno oskrbeti še en NOVI TEDNIK. En kupon nam boste poslali za žrebanje v prvem kolu, en kupon pa boste hranili za peto kolo in nam poslali skupaj štiri kupone. Tako boste imeli možnost da sodelujete v vseh kolid, s tem pa si boste ustvarili pogoje za eno izmed nagrad.

Seveda pa je število kuponov neomejeno. V vsakem kolu jih vsak naš bralec lahko pošlje, kolikor hoče. Več kuponov več možnosti. Več kompletov po štiri kupone — več možnosti za barvni televizor.

2 barvna televizorja — Gorenje
spalnica Garant Polzela
otročka soba Gaby (ali MARK) — LIK Savinja
110 tehnic Libela
10 konvektorjev Libela
30 malih gospodinjskih aparatov Gorenje

70 nagrad TI Prebold
10 nagrad Kovaške industrije Zreče
150 nagrad tovarne nogavic Polzela
300 knjig CGP »DELO«
10 garnitur kuhinjske posode EMO

700 nagrad vas čaka. Potrebno je samo to, da ste naročnik ali bralec NOVEGA TEDNIKA.

Žrebanje v torek, 6. novembra 1973

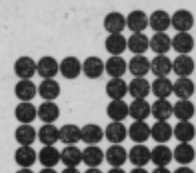
LIK Savinja CELJE

ZLATARNA-CELJE

tovarna nogavic
POLZELA

čgp delo

peti
ROČITI
ADI!

sva jo mahnila
sprehajališče
araven tudi očetje)
razgovorov je bila
ozimnogo in ozimnico?
rečina (jasno, pred-
je treba premog
pozimi na toplen.
skrbijo za te po-

OREŠNIK je upo-
Celja: »Veste, lan-
sem kupil 2,5 tone
nekaj sem imel še
da sem za dve
preskrbljen. Sem
da je treba pre-
že spomladi, da
postimi nimaš težav,
ozimnico sem pravo-
skrbel, vse kar po-
z ženo, pa sva kupi-
nini. Pred upokojit-
bil cestni nadzornik.
imam dobro in za-
sem imel posebnih
nakupu ozimnice.«

PARFONTE je bila
Prekmurju, vendar
stalo živi v Ce-
pekojenka: »Sem in-
upokojenka, pred
pa sem delala v
gospodarstvu Celje.
pravilo je, da že
po možnosti pa že
naročim premog.
se mi zaradi tega
pa mi je le toplo.
kurim z svelenja-
ozimnico si sproti ku-
sem sama in ne
posebnih zalog. Grem
sestri in kaj male-
sem.«

ARLIČ je moža-
let, doma v Celju:
imam in ga bom
ker sem lansko zi-
vel v bolnišnici, le-
bom tudi in tako
vsemog ostal. Ozimni-
strebujem, ker tisto.
strebujem, kupujem
pa res, da tudi vse
sem. To že od takrat.
ma še moja mama.
stara 93 let. Pro-
preživim tako, da
naš upokojski
Savinjsko nabre-
se srečamo naši let-

„V OČI MI POGLEJTE!“

Sestanek je bil oster, jezav, odrezav, skoraj napada-
len. Ni bilo kdove koliko občanov, le ti pa so bili
glasni, skoraj preveč. Saj je prišel tovariš iz občinskega
komiteja, prišel je, da razloži nekateri spremem-
be v novi ustavi. Ob razlagi se je nadržno smehljaj,
kakor da zna vse te paragrafe napamet, ali pa da vsi
stvar jemlje dovolj resno. Nekako tako se je bralo s
podisavljenega obraza.

Ko pa naj bi se sestanek končal, ko je bilo suho-
parno branje pri kraju, se je vse skupaj nekako šele
začelo. Jezične bombe so letele na odbornika. Že dve
mandatni dobi zastopa krajevno skupnost pri občinski
skupščini. Mnogi vidijo v tem zgolj osebno okoriščenje
in ničesar drugega; kakor da je občinska skupščina
nekakšna doborodnelna banka, en velik žakelj, v kate-
rega zaporedoma pridno segajo, ga praznijo, dragocene
fūrčke presajajo v manjša, zasebna koritca.

... V oči mi pogledite in mi povejte...
To je zahteva, ukaz, dolžnost za človeka, občinskega
odbornika. Zakaj ni javne razsvetljave? In če je, zakaj
je ob redukciji toka gorela tudi čez dan? Zakaj je na
pokopališču tak nered? Kje je ta in ta denar za to in
to? Zapravljen je bil v nekoristne namene! Kaj je s
kanalizacijo in z asfaltiranjem, kaj z otroškimi vrtcem
in trgovino?

— Tovariši, to je naša skupna skrb, skupna dolž-
nost. Kdo pa je krajevna skupnost? Mi vsi!

Tak, pogledite ga no. Poslušajte, kako se izmika. Bil
je izvoljen, dobil je zaupnico, zdaj pa nič. Pa tak
odbornik!

Se padajo zahteve, ukazi, grožnje in celo rahlo
zmerjanje. In že je tu odkup živine, mleka, sadja,
poljščin in vsega, kar spada v kooperacijski proces;
skratka, vsega je tolikšen kup, da ni moč videti čezenj;
tam, na drugi strani pa se brani, otepa z vsemi štirimi,
ubogi odbornik, kj osem let tako rekoč brezplačno
zastopa občane krajevne skupnosti in z njimi vse
probleme, ki se na taki brezindustrijski skupnosti
porajajo, naloženi pa so čisto na ramenih enega člo-
veka, v tem primeru občinskega odbornika, ki je v
dveh mandatnih obdobjih zastavljal vse svoje sile, ves
svoj upled, da se je v kraju nekaj premaknilo. Ali oči
prenatrpanih občanov so polne očitkov, med drugim
tudi take:

... V OČI ME POGLEJ IN MI POVEJ: SE VIDIS V
NJIH ZAUPNICO...?!!
-dk-

Ob grobu mlade matere

Stojim ob tvojem grobu. Vem, da me ne slišiš in ne
vidiš solza v mojih očeh, toda vseeno moram izprazniti
svoje srce pred tabo. Boli me, draga prijateljica, da je
tvoj grob tudi po treh letih obdan s travo. Ob glavi ti
je samo od dežja izpran leseni križ brez imena.

Nikoli ne bom pozabila tvojega pogreba, ko so te po-
ložili v rakev, obloženo z belo svilo in okrašeno z na-
geljni. Silno me je presunila žalostna lepota te slike.
Sedaj pa se vsakokrat sprašujem, če resnično stojim ob
tvojem grobu.

Tega si nisi zaslužila. Se vedno mi je pred očmi prizor,
ki se je stalno ponavljal, kadar sem prihajala k
tebi z odreševalnim morfijem. Ti v postelji, blede, pre-
sunljivo lepa, ob tvojem vznožju pa stoji petletna hčer-
kica, ki si jo stalno gledala. Nikdar ne boš zvedela,
kako me je prizadelo, ko sem dobila v roke tvojo smrti-
no obsodbo. Rak, in kako sem se ob vsakem prihodu k
tebi morala pripravljati kot igralca za nastop, da ne bi
tvoje preiskujoče oči z mojega obraza zvedele grozno
resnico — da boš morala kmalu zapustiti svojo malo
deklico.

Spomin na tebe še vedno živi v mojem srcu, pred-
vsem zato, ker sem tudi jaz mati. Ljubila si svojo malo
»princesko«, kot si jo klicala, bolj kot vse na svetu. Se
sedaj me presune srečanje s tvojo deklico, ki živi da-
lje, kot to mora biti, tebe pa ni zraven, da bi jo po-
nosno držala za roko, kakor sem te večkrat videla.

Grozna resnica je, da se s smrtjo vse konča, toda
vsaj spoštovanje do tako dobre matere, kot si bila ti,
bi moralo ostati. Zato me tako boli pogled na tvoj
grob. Tvoja hčerka ne more storiti nič, saj je še tako
majhna. Toda pozabila te ni, to moraš vedeti, saj veli-
kokrat reče: »Ko je bila moja prva mama živa...« Zato
pa bi lahko veliko naredil njen oče. Vsako leto ga vidim
s tvojo deklico stati ob tvojem grobu, potem pa se od-
pelje z novim avtomobilom. Ti pa nisi skromnega okle-
pa nimaš, niti plošče z imenom.

V tolažbo sebi, saj tebe k sreči pod zemljo ne more
nič več prizadeti, si ponavljam, da boš dobila svoj
spomenik, svojo stalno vazo z rožami. Če ne prej, ko
odraste tvoja hčerka. In potem bova včasih skupaj
prišli k tebi in v tvojo marmorno vazo prinesli dišečih
vrtnic, lepih, kot si bila ti. Tudi tedaj, ko si na svoj
trideseti rojstni dan morala umreti.

Z. G.

mali intervju

Vprašuje: ZDENKA STOPAR
Odgovarja: SIMONA PODERGAJS

Svetlolasa 14-letna Simona je članica novinarskega krožka na prvi osnovni šoli v Celju. Hodi v osmi razred in je odličnjakinja. Tudi pri nas smo že objavili njene sestavke in jo zaprosili za kratek razgovor. In nastal je intervju med novinarko in bodočo »pisateljico« našega življenja.

»Koliko časa že pišariš in koliko časa si že v novinarskem krožku na vaši šoli?«

»Pišem kar pomnim, ker rada pišem, v novinarskem krožku pa sem dve leti. Tudi prej sem že pisala za šolski časopis »Mlada rasta.«

»Kaj delate v novinarskem krožku?«

»Pogovarjamo se o snovi pisanja, oblikah in o temi, ki jo dobimo. Lažje pišem, če imam naslov oziroma temo.«

»Kam pa po končani osemletki?«

»V gimnazijo. Ko so nas prejšnji teden anketirali, kam bomo šli in kaj mislimo postati, sem brez pridržka zapisala, da mislim postati novinarka. No, mika me tudi zdravniška stroka... rada bi postala tudi zdravnik za moteno mladino.«

»Sodeluješ še kje?«

»Ja, v dramskem krožku, nastopila sem že v Nušiču in v Nikoletini Bursacu. Pri naši besedi ne sodelujem, ker naša šola ne sodeluje.«

»Si tudi športnica?«

»Sem, saj ravno športni novinar bi rada postala. Sodelujem pri TVD Partizan, zanima me vse, predvsem pa gimnastika.«

»Zakaj ravno športni novinar?«

»Ker gre veliko po svetu, mene pa svet zanima. Sestanek se z različnimi ljudmi, ki marsikaj vedo, potem prideš domov, vtise urediš in pišeš.«

»Povrniva se nazaj k pisanju, ki ga imaš tako rada. Kdo vam v šoli pomaga?«

»Tovarišica Zora Čilenškova, krožek pa vodi tovariš ravnatelj. Sestajamo se vsakih 14 dni. Veliko je tudi mladih članov novinarskega krožka. Tistih, iz četrtega razreda.«

»Kaj pa pišejo ti?«

»O, kar znajo. Pa četudi pišejo o muckah, je to prav, ker se pri tem uče opazovati.«

»Se učite tudi to?«

»Seveda, pri tem pa se učimo še pravilno napisati.«

Simona je prijetna za klepet in zelo vneta za novinarski poklic. Objubila je tudi, da bo začela dopisovati v druge pionirske in mladinske časopise. Zaježeli smo ji veliko uspeha, pa delovne vneime in še to, da se bi njene želje v zvezi z novinarskim poklicem uresničile.

CELJE

PIONIRJI SO DELAVNI

Da so pionirji v celjski regiji zelo aktivni, je bilo rečeno na nedavnem posvetu slovenskih mentorjev in pionirjev v Kopru.

Pionirska dejavnost pa se v zadnjem času kaže tudi drugod. Sodelovanje in udeležba na proslavi v Donjih Stubicah, kjer so bili po delegatskem sistemu prisotni tudi celjski pionirji, za pionirsko značko Matija Gubca pa so tekmovali samo učenci prve osnovne šole in tudi sodelovali s pevskim zborom, govori o vsestranski aktivnosti pionirjev celjske regije. Z. S.

VELENJE

NAGRADA VRTILJAKU

Pretekli teden so se v Kopru srečali dopisniki šolskih glasil in njihovi mentorji iz vse Slovenije. Med množico otrok in mentorjev se je skupinica ljudi celjskega področja kar izgubila in lahko bi rekli, da je bila slaba udeležba odraz slabega odziva na razpis tekmovanja za šolska glasila. Med 160 glasil iz vse Slovenije je bilo komaj kakih šest ali sedem iz celjskega področja, kar pa nikakor ni odraz resničnega stanja, saj toliko glasil izdajajo samo v celjski občini.

Srečanje mladih dopisnikov je že tradicionalno in mladinski časopisi skupno z zvezo prijateljev mladine Slovenije že več let podeljujejo tudi nagrade najboljšim.

KOZJE

DOBRA LETINA

Tudi na Kozjanskem se letos kmetje povsod pohvalijo z dobro letino. Najbolj poudarjajo to, da letos ni bilo toliko dežja kot lani v istem obdobju, kar obeta bolj sladko vino. Ponekod je naredila nekaj škode tudi toča, vendar ni resno ogrozila letine. Najbolj je povsod uspel krompir, pa tudi koruza je bila lepa, posebnost pa so bili letos orehi, ki so obrodili povsod, tudi v nižinah, kjer so plodovi navadno zaradi nižnje in nizkih temperatur pozebli. Torej, na Kozjanskem se obeta v zimskem času na mizah precej krompirja in orehove potice. Manjkajo samo še koline, upamo, da bodo tudi tako uspešne kot poljski pridelki.

KONJICE

INVESTICIJE

Kot smo zvedeli pri pristojnih dejavnostih, sta v Slovenskih Konjicah za drugo leto v načrtu dve pomembni družbeni akciji, pomembni za širši krog občanov. Tako je predvidena gradnja nove montažne stavbe za potrebe posebne osnovne šole. Postavljena bo verjetno v bližini osnovne šole Dušana Jereba in bodo učenci lahko uporabljali njena igrišča, telovadnico in druge skupne prostore. Gradnja bo predvidoma veljala okoli 2.400.000 dinarjev. Finančno jo bodo deloma iz zbranih sredstev krajevnega samoprispevka, uporabili pa bodo tudi posojila. Šolska stavba za posebno šolo, ki je v načrtu iz sredstev krajevnega samoprispevka, naj bi bila predana svojem namenu že v začetku šolskega leta 1974/75. Predvideno je še, da bi njene učilnice v popoldanskem času lahko uporabljala delavska univerza za svoje izobraževalne oblike odraslih občanov.

ŠMARJE

ŠOLA ZA ODRASLE

Pri Delavski univerzi v Šmarju pri Jelšah se je pričela večerna snovna šola, ki jo je organizirala omenjena izobraževalna ustanova. Samo za šesti razred se je vpisalo preko trideset kandidatov, vendar je na podavanju prišlo komaj 14. S poukom bodo kljub izredno slabim udeležbi nadaljevali, obenem pa ta podatek opozarja na izredno slabo stanje kadrovskega položaja v omenjeni občini. Kazalo bi že v samih delovnih organizacijah posvečati večjo skrb kadrom in to ravno tistim z najnižjo šolsko izobrazbo. dm

KONJICE

KRI ZA LJUDI

Po dobrih in temeljnih pripravah odborov Rdečega križa, družbeno-političnih organizacij in drugih dejavnikov ter ob razumevanju organov samoupravljanja je bila pred kratkim izredno uspešno končana letošnja krvodajalska akcija v Slovenskih Konjicah in v Zrečah.

Zbrani podatki kažejo, da se je v Konjicah v dveh dneh javilo skupini za odvzem krvi iz Ljubljane kar 579 prostovoljnih krvodajalcev, v Zrečah pa v enem dnevu 153 oseb. Pri zdravniških pregledih je bilo le kakih 5 odstotkov prijavljenih iz različnih razlogov odklonjenih, tako da je velika večina tistih, ki so želeli dati svojo kri, to željo tudi lahko uresničila.

POLZELA

OBNOVITI CESTO

Pred dnevi je bila na Polzeli seja sveta krajevne skupnosti. Med drugim so razpravljali o cesti Sempeter — Polzela — Sentrupert, ker je sedaj obvoz zaradi poškodovanega mostu v Latkovi vasi. Cesta od Sempetra do Polzele je bila pred leti asfaltirana s samoprispevkom občanov in obeh tovarn. Z obvozom se je promet močno povečal, česar cesta brez dodatne ureditve ne bo vzdržala. Tako je svet krajevne skupnosti sklenil, naj se cesta ponovno asfaltira, po možnosti razširi ter omeji hitrost zaradi varnosti ostalih koristnikov ceste, predvsem otrok, ki tod hodijo v šolo.

Komisija republiškega sklada za ceste SRS si je obvozno cesto ogledala in po vsej verjetnosti bodo sklepi sveta krajevne skupnosti realizirani še pred zimo.

V Ločici pri Polzeli pa bodo zaradi večje varnosti na železniškem prehodu postavili semafore.

TONE TAVCAR

SLIVNICA

OBNOVLJENA CESTA

Pred nekaj leti je bila obnovljena cesta Turno — Slivnica — pokopališče. Za to obnovitev so največ denarno in akcijsko prispevali: glavni direktor AVTO CELJE, Celje, Stane Klemenč, ing. Ivan Pužlep in Flavštajner Konrad. Ostali slivničari pa so pomagali z denarjem ali prostovoljnimi delom. Sedaj pa je cesta ponovno potrebna popravila. Nekateri slivničani se ne zavadejo, kako pomembna je cesta. Naj omenim samo nekaj važnih primerov: v 20 minutah lahko pride zdravnik ali živinozdravnik na dom. Rešilni avto pripelje iz Celja tudi v pol ure. Če bi posamezni kmetje o tem razmislili, ne bi napeljevali gnojnice in metalni odpadke na ceste. Za take naj bi poskrbel predsednik KS na Slivnici. Da bi cesto redno popravljali, je potrebno na KS ustanoviti odbor, ki bo skrbel za popravilo ceste.

V decembru leta 1944 je Gornjo Savinjsko dolino pokrival sneg. Menjavala sta se mraz in odjuga. Odkar so partizani pred štirimi meseci osvobodili dolino, je na novo zadihala. V Solčavi, Gornjem gradu, Ljučah, na Ljubnem in drugod so si naši ljudje izvolili svojo ljudsko oblast. Šole so bile spet slovenske.

Nepričakovano pa je v te kraje udarila razburljiva novica:

»Spet prihajajo Nemci! Z vseh strani prodirajo vojaki, ruski vlasovci, žandarji, policisti in vermani!«

Letala so grozeče preletavala dolino, vse bliže in ostreje so odmevali strelji iz pušk in strojníc.

V tem času so na Hitlerjev rajh vse bolj pritiskale zavezniške armade. Da bi si zavarovali hrbet, so sovražniki z močnimi silami navalili v Gornjo Savinjsko dolino. Tako so partizane prisilili, da so se iz večjih krajev ob glavnih cestah umaknili v bližnje gozdove in hribe. Tja so bežali tudi mnogi možje, ženske in otroci. Kajti Nemci so lovili ljudi, ki so v minulih mesecih podpirali slovensko oblast, zlasti vlasovci pa so tudi ubijali, ropali in požigali.

»Bežimo!« so vpili tudi nekateri ljudje iz krajev blizu Ljubnega ob Savinji. V naglici so pograbil najpotrebnejše: zimске oblike, odeje, živila, dragocenosti. Izpod toplih streh so odhajali v mraz in sneg, da si obvarujejo življenje. Morda bodo sovražniki šli hitro tod mimo in dalje in bi se domačini potem morda že jutri lahko vrnili na domove.

Svoj kmečki dom je zapustila tudi Čepčakova družina. Bili so oče, mati, trinajstletna hčerka Anka in štiri leta mlajši sin Stanko. Hišo so zaklenili, čeprav so vedeli, da jim v tem času nobena ključavnica ne bi mogla zavarovati imetja. Kar so mogli, so vzeli s seboj, da jih ne bi preveč zeblo in ne bi gladovali. Dan ali dva bodo že zdržali...

S ceste so pohiteli v gozdni breg. Tukaj pod smrekami je bilo manj snega in tudi veter jim ni bil toliko nadležen. Tričetrt ure so hodili do jase, ki je na njej stala zapuščena drvarska koliba. Pod njeno streho so našli že nekaj znancev, ki so zaskrbljeni poslušali pokanje streliv v dolini. Ali bodo tukaj dovolj varni? Ali bi bilo treba oditi še globlje v gozd, v hrib? Ali bi lahko zakurili tu kje na tleh, da se ob ognju pogrejejo in si pripravijo vročega čaja? Seveda bi jih večji dim utegnil izdati sovražnikom, če bi ga ugledali s ceste. Tudi izvidniško letalo bi ga moglo odkriti iz zraka.

Stiskali so se k stenam kolibe. V rokah neke matere je zajokal dojenček, ko se je branil piti mleko iz termovke. Morda je bil bolan, a tu mu ni bilo mogoče pomagati. Neka starica je nenehno vzdihovala.

Semkaj gor je izza drevja planil fant, ki je stražil.

»Nemci!« je v strahu zavpil. Vsi so se zdržali.

In že so se prikazali z druge strani. Bila je vojaška patrolja s petimi možmi. Predse so naperili puške.

Kaj bo zdaj? Nekateri begunci so se pognali k drevju, drugi so počakali. Tudi Čepčakovi so se poskušali rešiti. Toda že po dvajsetih korakih sta jim dva moža v zelenem zaprla pot: »Halt!«

Nemci so prešteli vse te uboge ljudi, bilo jih je šestnajst. Nato so jih stisnili na kup in kričali nad njimi. Pretipali so jih, da bi pri kom našli orožje, in jim pregledali izkaznice. Nato so jih odvedli navzdol skozi gozd, nazaj k cesti. Kaj bo z njimi?

Toda med prijatimi Anke ni bilo. Tekla je pred Nemci, kolikor je mogla. Slučajno se noben teh ni ozrl za njo, ko je šinila za grmičje in v hipu zdrsnila po mokrem bregu navzdol v gozdno grapo. Med padcem jo je po glavi oplazila trda veja, da je potemnelo vse pred njo, a le za nekaj trenutkov. Bila je krepka, čeprav ne visoke rasti, in je znala biti tudi pogumna.

Prislunnila je. Iz goščave ni bilo več slišati glasov. Vsi so se že oddaljili, tudi njena mati, oče in brat. Ostala je sama, kakor ni bila še nikoli. Zakaj le se svojim ljudem ni pridružila? Pustila jih je oditi same in gotovo so v skrbeh zanjo. Kaj jo je v tistem hipu ohromilo, da ni nič pomislila in se ni prav odločila? Tega si ni znala pojasniti. Kako naj si zdaj pomaga? V oči so ji silile solze. Še preden se stemni, si mora najti streho za čez noč. Nemara se bo jutri lahko že vrnila domov. Ali bodo vsi njeni tedaj že doma? Saj streljanje je zdaj prenehalo...

Krenila je dalje po nekkih stopinjah v snegu, ot bregu. Tu bo morala priti do kakšnega zavetja. V čevljih je čutila mokroto, a plašč jo je še preveč ogrel.

Tako je hodila že več kot pol ure. Vse težja ji je postajala čula z obleko, perilom in suhimi hruškami. Koraki so ji bili že trudni, negotovi. Tedaj je nenadoma zagledala majhno leseno hišo, skrito za smreč-

jem na ozki jasi. Približala se ji je in je nekajkrat potrkala na njena vrata.

Čez čas je je v Anko s praga resno zadržala krepka ženska, ne več mlada. Deklica ji je povedala, kako je prišla semkaj in kako rada bi pod streho prebila to noč, samo to noč.

»K nam Nemcev zdaj še ni bilo, a utegnejo priti,« je dejala ženska, ki je menda tukaj gospodinja. »Nič radi ne sprejemamo neznanih ljudi, a s teboj naj bo izjema, ker se mi smiliš. V teh časih moramo drug drugemu pomagati. Toda nikomur ne smeš izdati, da si bila pri nas. Sicer bomo vsi nesrečni...«

Anka ji je to obljubila. Gospodinja jo je z gorečo svečo v roki pospremila v hladno podstrešno sobico. Tam je stala iz surovih desk zbita postelja s slamnjačo in debelim kocem. Odložila je culo.

»Čez noč ti bom posušila čevlje in nogavice. Ti pa hitro leži, da si odpočiješ in

»Ali si kaj slišala? Moj mož je tu prenočil, a je že zgodaj spet odšel. Pa še nekaj ti hočem zaupati. Menim, da si že toliko razumna, da boš znala molčati. Ali boš?«

»Bom, obljubljam vam,« je odvrnila in si z desnico segla k srcu.

»Verjamem ti. Veš, v naši kleti leži zdaj neki bolnik. Zanj ne sme nihče vedeti. Strežem mu. Ti ne hodi v klet, da se ne prestrašiš! Le dan ali dva bo pod našo streho, potem ga bodo spravili drugam. Dokler pa bo tukaj, ti iz hiše ne smeš stopiti. Kakor bolnika moramo skrivati tudi tebe, da te obvarujemo. Zdjaj so Nemci v dolini, zato hočemo biti previdni. Medtem bo moj mož poizvedel, kaj je s tvojimi starši in bratom. Šele potem se boš vedela ravnati...«

Na vse to je deklica pritrnila. Bila je hvaležna za vso skrb in zaupanje. Tukaj si je dobro odpočila. Občutila pa je tudi

mladim partizanom, ki se mu je z važni sporočilom mudilo še k drugi javki. Se o njo ji je pomagal nositi. Potem je s krenila navzdol skozi zasneženi gozd. Da čimpraj bila že doma pri mami in bratu Gotovo sta živela v strahu zanjo. In da se vrnili tudi še oče!

Semkaj od Menine planine se je oglašilo ropotanje strojníc, ko je prispela dolino, na cesto, pokrito s snežno brozgo. Tukaj so zdaj gospodarili Nemci. Kmalu je zagledala. Ze blizu njenega domačega kraja so si pripravili utrjeno postojanko. So pred bližnjo hišo stali trije njihovi vojniki ali policisti, vsi oboroženi. Eden je deklíc pomignil, naj pohiti k njemu. Zašibila se je ji noge v strahu, da bi pridržali zdaj, ko je bila že blizu domačega kraja blizu ljube mame in brata. Na vso kova vprašanja je morala odgovarjati nemoško, kolikor ji je to bilo mogoče. Seveda se jim ni upala priznati resnice. Zlagala je jim je, da je služila na neki kmetiji v hribovih, a tam ni bila zadovoljna, zato si hoče poiskati drugega gospodarja. Pretipali so obleko in culo. Morda so ji verjeli ali ne, vendar so ji napisali prepustnico. O danih si je in vesela pospešila korake.

Ze je zagledala svoj dragi kraj pred seboj, ko ji je po cesti prišla nasproti ženica iz njihove sosesčine. Ta se je močno začudila, ko je Anko spoznala. Deklica ji je povedala, da je namenjena k svoji mami. Z žalostnim glasom ji je ženska razode resnico:

»Tvoje mame ni več doma! To zadnjo noč so še njo odpeljali v Celje, v Stankovo pisker, tam je že atek. Imela pa je vendar še toliko časa, da je tvojega brata Stanko poslala k svoji teti, da se tam skrrije. Ti di zate je bila v hudih skrbeh. Na vašer domu so se že nastanili Nemci. Menda s hišo izropali in živino odpeljali. Tako se slišala...«

Anka je na glas zajokala. Mamice ni več doma! Zdjaj je v zaporu kakor oče! Kaj bo z njima? Ali ju bodo ustrelili kot talce? Takoj bo morala poiskati brata pri mami teti, uro daleč onkraj Savinje!

S strahom se je približala domači hiši, ki so v njej še nedavno živeli vsi skupaj. Na njihovem dvorišču je stal kamion. Vojaki so nanj prenašali polne vreče in zabojke. Prilastili so si mnogo tega, kar so našli na kaj — žito, krompir, svinjino, mast, sadje in drugo. Na vozilu je opazila tudi dva sod — najbrž z njihovim domačim jabolčnikom. Hlevska vrata so bila odprta, saj so jim živino zares že odvedli...

Deklíc se je približal brkat Nemeček. »Marš!« ji je zaklical in se grozeče dotaknil svoje puške. Hitro se je umaknila. Pruhudo ji je bilo ob vsem tem, kar so ti se rovi roparji in tatovi počenjali tukaj. V očeh se ji je zabiskala solza, to pa je bilo solza jeze in sovraštva do vsega krivičnega na svetu. Toda pravica bo morala zmagati!

Odpravila se je. Morala je prekoračiti most čez Savinjo, ob bregovih zaledeneli. Stražarju tukaj je pokazala prepustnico in smela je iti dalje. Kmalu je srečala četrdeset nemških vojakov, ki so se vračali na Ljubno in zadirčno peli. Ali so bili na vaji, ali v boju s partizani, ali so kje požigali hiše? Prišel je naletavati droben sneg.

S čuo na rami je deklica prispela na dom stare tete. Od dolge poti so jo noge spet bolele. Ko pa je zagledala brata Stanko, jo je utrujenost minila. Objela sta se in sta skupaj zajokala.

Mamina teta je bila že v visokih letih. Poňajava ji je sapa in dosti je kašljala. Bila je vdova brez otrok. Rada je sprejela Anko. Velike skrbi pa so ostale. Kaj bo z očetom in mamom? Nemci jima menda očeta tajo, da sta v preteklih mesecih delala za slovensko oblast. Tako je menila stara teta. Toda tu je naslije ne more več dolgo trajati. Na umiku se nemška vojska že približuje Berlinu. Partizani ostro pritiskajo bližnjim hribom in bodo morda že jutri v dolini. Svoboda in mir — vse to je lahko že prav blizu...

Zima je minevala. V Savinjski dolini se se sovražniki branili le še v večjih krajih ob glavnih cestah.

Svetla pomlad je izpolnila vsa dobitna pričakovanja. Partizani so bili tu! Naše zavzete stave so v svežem vetru veselo zaplapolile s hiš in dreves. Grobovi padlih so se odprli z zelenjem in cvetjem.

Anka in Stanko sta se vrnili domov. Zabolju ju je pogled na domačo hišo. Priznani so samevali hlevi in kašče, razbita so bila vrata okna in pohištvo. Takoj sta se lotila dela, da sta si za silo uredila bivalje. Sosedje so jima pomagali.

Sredi junija se je iz nemškega tabornišča vrnili oče, za njim pa je prispela še mati, vse oslabele. Spet so bili vsi skupaj doma, zdaj svobodni na lepi slovenski zemlji.

Na razvalinah, ki jih je zapustil nastiljen tujec, je pričelo rasti novo, srečno življenje.

GORNJESAVINJSKA MED NOB

ANKINI

HUDI

DNEVI

FRAN ROŠ

se pogreješ! Prinesem ti vročega mleka in kruha. Nocoj se pozno vrne moj mož, da boš vedela, če boš ponoči slišala šum ali ropot.»

Sredi noči se je predramila. Skozi zastekljeno strešno lino ji je na posteljo kani la medla mesečina. Iz pritličja so nekajkrat gor do nje prodrli moški glasovi. Potem je noč spet naprej molčala.

V jutranjem svitu se je Anka prebudila. Od spodaj so rahlo odmevali koraki, ki so zapuščali hišo. Skozi lino je zagledala sence treh moških, odetih v plašče. Ali so bili partizani?

Ze je zlezla iz postelje, ko je k njej pristopila gospodinja. Zdjaj je bila videti prijaznejša.

»Pridi dol!« je povabila deklico. »V kuhinji se pogreješ in tudi zajtrk te čaka tam. Ali si dobro spala?«

»Samo enkrat sem se vmes prebudila.«

skrivnost, ki je obdajala to samotno hišo. Ali ni bila tu partizanska javka? Ali je bolnik v kleti bil ranjen partizan?

Tretji dan je gospodinja povedala Anki važne vesti: Nemci so očeta odpeljali v Celje, v zapore. Starega piskra, mater in brata pa so pustili domov. Lahko se bo vrnila k njima. Samo še malo bo morala počakati, dokler v kleti leži bolnik...

Bila je njena peta noč v tej skriti hiši, ko so možje prišli po ranjenca. Na nosilih so ga vzeli s seboj. Zdjaj je gospodinja Anki že več zaupala. Zares je bil to partizan s prestreljeno nogo in ranjenim ramenom. Tovariši ga bodo varno prenesli v partizansko bolnišnico več ur hoda od tod, pod planinami. Tam bo zanj poskrbel partizanski zdravnik. Vse bo torej v redu.

Zdjaj se je Anka mogla posloviti od hiše, ki jo je prijateljsko sprejela in obvarovala. Nekaj časa je imela skupno pot z

SPOMENIŠKO VARSTVO: SVETINA

OHRANITEV IZROČILA

Nekaj let že poteka spomeniško varstvena akcija celjskega Zavoda za spomeniško varstvo na Svetini, kjer obnavljajo staro gotško taborno cerkev, ki po svoji kulturnozgodovinski vrednosti sodi v sam vrh tovrstnih objektov na Slovenskem. Pomembna pa ni samo zaradi svojega umetnostno zgodovinskega poslanstva, temveč pomeni tudi spomenik iz življenja naših ljudi v času turških vpadov, saj je bila zgrajena predvsem iz obrambnih razlogov in je imela pomen tabora, čeprav danes ni ostalo od njenega obrambnega zidu prav nič.

Resnično gre za ohranitev izročila iz izredno bogate kulturne dediščine pri nas. Žal pa je nismo vedno znali pravilno vrednotiti in smo zaradi tega že marsikaj zanemarili, največkrat dragoce, ki so za nas za vedno izgubljene. Zato so spomeniškovarstvene akcije toliko bolj dragocene, ker so usmerjene v ohranjanje še obstoječih kulturnozgodovinskih spomenikov in vsega, kar so v izročilo neke kulturne dediščine naroda. V omenjenih akcijah pa ni delo usmerjeno samo v ohranjanje, temveč tudi v iskanje novih resnic in dejstev, da se potrdijo vse domneve, ki še niso podkrepjene z dokazi. Gre torej za silno odgovorno delo, ki zahteva celoten splet strokovne pristopa na različnih področjih od umetnostne zgodovine, zgodovine, geologije, etnografije itd. Velik delež opravljajo tudi institucije s sodobnimi tehnološkimi dosežki današnjega časa, to je v našem, svetinskem primeru, ljubljanski Zavod za raziskavo materialov.

Zakaj takšna akcija na podružnični cerkvi na Svetini? Za poznavalce je odgovor nedvomno preprost, za vse ti-

ste pa, ki v svojem vsakodnevem življenju in delu nimajo priložnosti pobliže spoznavati ta svet naše preteklosti, pa naj bo pričujoči zapis informacija o pomembnosti omenjenega objekta in njegovem poslanstvu današnjega dne.

Taborna cerkev na Svetini je nastala koncem 15. stoletja in do danes velja, da jo je dal zgraditi celjski grof Friderik II, dokončal pa naj bi jo cesar Friderik III. Prvič je cerkev pogorela ob turškem napadu leta 1478. Verjetno so imeli Celjani tam svojo pristavo in z obrambnih razlogov so po prvem turškem napadu dogradili obrambni stolp in obzidje. Danes obzidje ni več vidno, kar je značilnost za taborne cerkve, kamor so se vaščani zatekli pred Turki (Muljava — »Jurij Kozjak«). Ostal pa je dobro ohranjen obrambni stolp. Njegova posebnost je v tem, ker nima z zunanje strani hobenega vhoda, ampak samo z notranjsične v neposredni bližini oltarja in še to je samo majhna linica na visokem mestu, tako da so branitelji postavili ob zid lestev, in ko so zlezli v stolp, so potegnili lestev za sabo.

Značilnost omejene taborne cerkve je tudi v tem, da so njene dimenzije ipredno velike, tako da se zdi, da vaške hiše čepijo okoli cerkve kot piščanci okoli koklje. Se danes je uganka, zakaj tolikšna zgradba. Arhitektonsko pa je ohranila vse značilnosti gotike, njenega posebnega gradbenega stila, ki je zaradi svoje posebne konstrukcije, statike, postavila temelje poznejši armiranobetonski konstrukciji. Namreč, glavno težo nosijo zunanji oporniki, na katere se naslanjajo notranji sklepniki, zato so stene sorazmerno malo obremenjene. To pa omogoča, da imajo vse gotške zgradbe velika, predvsem visoka okna, ki s svojim krogovičjem v zgornjem delu predstavljajo ponekod prave kamnoseške mojstrovine. Tako je tudi na Svetini. Srečujemo se z ohranjeno in nepotvorjeno gotško zgradbo, če pa ji dodamo še obeležje obrambnega pomena v času turškega nasilja, potem lahko vrednotimo ta kulturnozgodovinski spomenik v sam vrh tovrstnih objektov pri nas.

Danes je zvonik še brez strehe. Bila je namreč tako slaba, da so jo domačini sa-

Facade ni. Vse je sam kamen. Zdajšnja podoba se ne more primerjati s tisto pred obnovitvenimi deli. Posnetek prikazuje obnovljena gotška okna, ki so mojstrsko delo kamnoseštva. Lepo so vidni tudi oporniki, značilni za gotško arhitekturo. Na njih slonijo oporniki, ki jih vežejo sklepniki. V tem je značilnost gotške arhitekture, ker stene ne nosijo obremenitve, si gotika lahko dovoli izredno visoka in velika okna.

mi razdrili, ker je grozila nevarnost, da bi se podrla na ladjo. Ladjo so na novo prekrili s škrljlem, utrdili so temelje, ki so bili zelo slabi. Cerkev je bila namreč vsa stoletja brez žlebov in je voda zamakala temelje. Utrdili so zidovje s posebnim betonskim injekcijami. Ta dela je opravila posebna ekipa ljubljanskega Zavoda za raziskavo materialov. V notranjščini so restavrirali stropne freske in očistili stene, ki so bile prej preslikane, vendar ne avtentično. Oltar je delo celjskega baročnega kiparja Galia, ki se je mojstrsko podredil že obstoječim gotskim prvnam, baročna je tudi prižnica. Najnovejše odkritje je originalni gotški tlak pred samim oltarjem, njegove barve se ujema z barvami fresk na stropu. Posebno mesto imajo kamnoseška dela v cerkvi, ker so vsi sklepniki in konzole »plastika zaseda«, jih pa je preko štirideset.

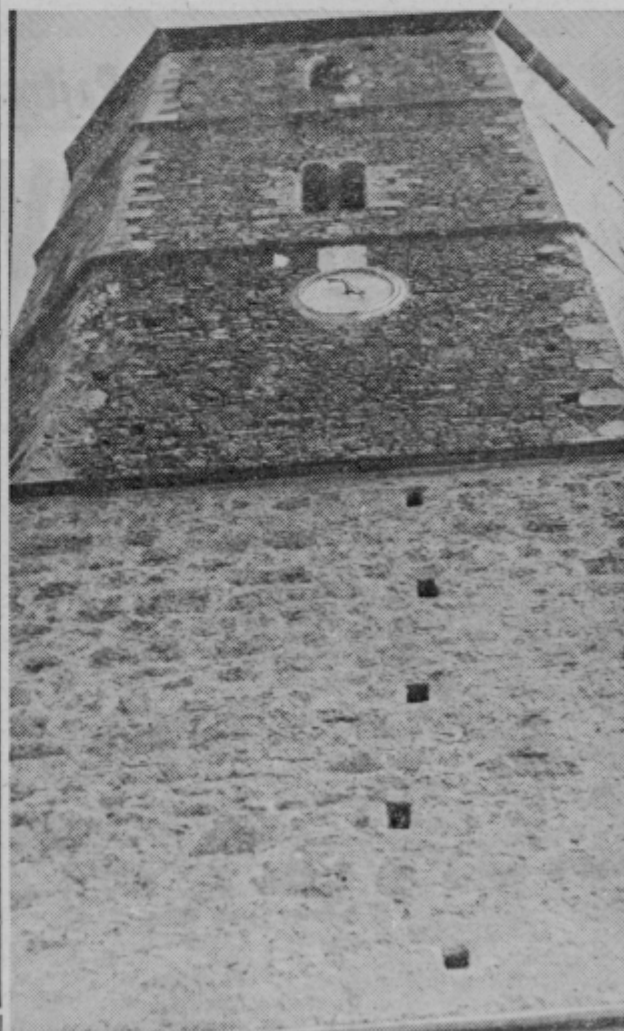
V naslednjem letu bodo prekrili zvonik, dokončali z utrjevanjem zidovja v zgornjem delu zvonika, potrebna pa bo tudi dokončna notranja oprema. Celjski Zavod za spomeniško varstvo si prizadeva, da bi v končnem celovitem arhitektonsko estetskem pogledu objekt predstavljal avtentično podobo časa svojega nastanka. To pa je delo, ki kljub dobremu napredovanju del in razumevanju vseh, ki so kakorkoli odgovorni za ohranitev tega izročila, še kmalu ne bo gotovo. Tudi bi bilo lažje, če bi imeli doma več dokumentov, ki so žal po tujih arhivih in muzejih največ v Gradcu. Do sedaj je bilo vloženih v obnovitvena dela okoli sto starih milijonov dinarjev, ki so jih prispevali Celjska kulturna skupnost, republiška kulturna skupnost, v veliki meri vaščani sami in pa sama Cerkev. Ko bodo vsa dela končana, bomo resnično imeli kulturnozgodovinski spomenik, ki ga bomo brez sramu

pokazali slehernemu obiskovalcu.

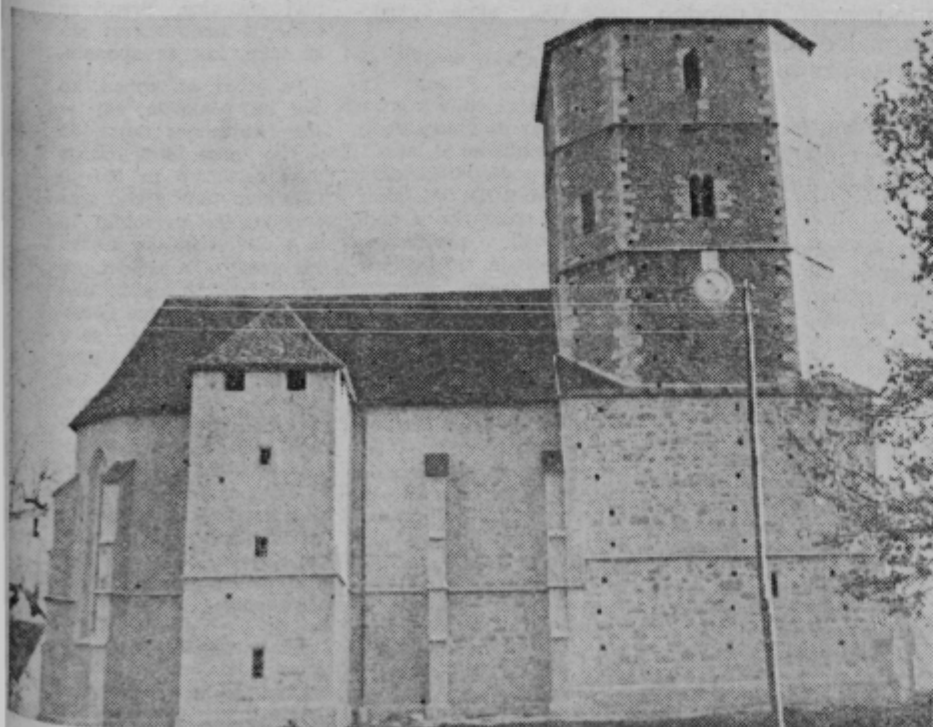
Malo je takšnih objektov pri nas, ki bi bili tako dobro ohranjeni v svoji zasnovi. Zato so toliko bolj dragoceni, ker nam že s svojo pojavnostjo pomagajo izoblikovati popolnejšo podobo naše preteklosti. Mislim pa, da ob vrednotenju tega, kar že imamo

in s čimer se lahko ponašamo povsod, lažje doumevamo in gradimo tudi novo, današnje. Narod, ki ohranja svoje kulturne vrednote, se notranje krepi in je sposoben vzdržati najhujše pritisk, ki mu hočejo to odvzeti.

Besedilo in slike:
DRAGO MEDVED

Zvonik: zaenkrat še brez strehe. Lepo se vidi razlika med adaptiranim zidom spodaj in še starim zidom v zgornjem delu, ki ga bodo popravili prihodnje leto. Dobro vidne odprtine v zidu so ostale še od gradnje, služile pa so za tramove zidarskega odra.

Ladja in spodnji del zvonika imajo novo podobo. Betonske injekcije so vbrizgali v zidove pod pritiskom in zdaj je zgradba trdnjša kot takrat, ko so jo zgradili. Takoj na levo od obrambnega stolpa je bilo okno, zdaj so ga zazidali, na samem obrambnem stolpu pa sta bili prej samo dve liniji in so srednje odprli pri zdajšnjih obnovitvenih delih.

Pomenek s kmetom — komunistom

ZGODBA O ZVESTOBI

Med osmimi komunisti-kmeti, kolikor jih je na območju šmarske občine, je tudi 51-letni FRANC POČIVAVŠEK iz Prelaskega. Na nekakšnem otoku, ki ga objemata stara in nova obsojteljska cesta, je njegova domačija. Od tod je zbežal pred prisilno selitvijo in se znašel na prisilnem delu. Zbežal je še enkrat, tokrat v partizane, kjer je na jesen leta 1944 postal član SKOJ. Kot borec VDV brigade je kdove kolikokrat jurišal po Dolenjski, Notranjski, vse do Trsta, kjer je maja 1945 bil sprejet v partijo.

Še dve leti je nosil uniformo, vse do leta 1947, ko se je kot starejši vodnik demobiliziral iz graničarske enote. Lahko bi bil ostal v JLA, a doma je imel starše ...

ZAKAJ BI KMET NE MOGEL BITI KOMUNIST?

»Komunist sem postal kot borec, kandidaturu opravil v bojih. Kaj več o ciljih partije in o marksizmu sem zvedel v JLA. Ko sem prišel domov in postal kmet, se zame v tem pogledu ni nič spremenilo. Zakaj bi kmet ne mogel biti komunist?«

Franc Počivavšek ni prišel domov k polni skledi. Prej bi rekel, da je z odhodom iz JLA polno skledo zapustil. Vedel je, da na kmetiji s tremi hektarji obdelovalne zemlje in hektarjem gozda ne bo izobilja. Toda starši so bili v letih, zemlja razkosana, ni imel srca, da bi jih pustil životariti. Tudi tu, doma, kjer je bil nekaj časa tudi predsednik KLO v Polju, so mu prigovarjali, da naj pusti zemljo in gre v službo. Ni se mogel odločiti. Da, če bi takrat bila primerna služba kje blizu, da bi bil lahko doma. Takrat po Obsotelju ni drdral vlak in avtobus je bil skoraj prikazen.

In tako je Franc Počivavšek gojil tri zvestobe: starši, zemlja, in partija.

Dejstvo, da je komunist, so doma spoštovali, čemur bi lahko rekli spoštovanje za spoštovanje. Živel je in še živi v prepričanju, da je ljubezen do staršev, dobrih in poštenih staršev, odlika, ki jo mora imeti tudi komunist.

Okolica, znanci, sosedeje? Ne, ni bilo težav. Opazke že in kje jih ni?

MISLIM, DA SEM BIL PARTIJI KORISTEN — S TEM TUDI KMETOM

Franc Počivavšek svojih misli ni razgrinjal zbrano, strnjeno, gladko in tekoče. Trgale so se mu na dan po kosih, vendar je v svojih preprostih stavkih povedal prenekatero misel, vredno zapisa.

Na vprašanje, kakšen pomen daje dejstvu, da je kmet in hkrati član ZK, kako ocenjuje vrednost tega, je v pripovedi o konkretnih dogodkih povedal odgovor. Dejal je, da že sama navzočnost kmetov v Zvezi komunistov dokazuje, da partija delovnega kmeta enakovredno upošteva in ne odklanja. Navzočnost

kmetov na sestankih, v razpravah je omogočila, da je bil v Zvezi komunistov izpričan interes kmetov. Uspeh seveda ni bil vselej zagotovljen.

»So bili trenutki, ko je bilo težko biti discipliniran in izpolnjevati sklepe, zlasti takrat, ko smo si s tem nalagali nova bremena. Moram pa povedati, da smo aktivisti, ki smo bili sami kmetje, v času obvezne oddaje bili pravični in zato tudi uspešnejši.«

In kako ocenjuje obdobje kmetijskih delovnih združenj?

Osebnega stališča Franc Počivavšek nima. Dasi ravno je bil med podpisniki za ustanovitev takšne združenja v domačem območju, do ustanovitve ni prišlo. Če se drugje niso obnesle, težko, da bi se obnesle ravno v Obsotelju, je dejal.

ZA FRANCA JE MARIKAJ PREPOZNO

Za Franca Počivavška je zdaj marikaj prepozno. Prepozno je, da bi se lotil modernizacije kmetovanja. Enainpetdeset let ima. Sin ne bo nikoli kmet, v Celju ži-

vi, Hčerka, stara leto in pol — kje je še njena zrelost, da bi se odločila? Prepozno je bila zgrajena cesta, da bi bil šel kam delat in bi si zaslužil pokojnino, ki bi bila večja, kot bo kmečka. In tako si je vsaj ob leseni koči, z okni kot line, zgradil hišico. Novo, svetlo, udobno — za stara leta. Zanj je precej pozno, da je Zveza komunistov, ki ji je tako dolgo zvest, začrtala jasnejšo in obetajočo politiko do kmeta, ki dela na lastni zemlji. Pa je vseeno vesel marsičesa, Zadovoljen je, da je imel prav, če je komu kdaj odločno zanikal, češ, nima prav, če misli, da je naš socializem kmetu sovražna, da je uničenje zasebnega kmeta cilj politike. Ni razočaran v prepričanju, ki ga je vselej imel, da kdor živi pošteno od dela svojih rok, naj nima skrbi za jutrišnji dan. Svojo dosežanjo življenjsko pot si je sam izbral. Morda bi imel danes manj skrbi, bil bi manj zgaran, če bi se odločil za katero od priložnosti, ki jih je imel. Ima pa vsaj mirno vest. Očetu in materi je zatisnih oči v domači hiši.

Franc Počivavšek je eden od tistih članov ZK, ki so skorajda brezimni, a vendar brez njih partija ne bi bila to, kar je, zakoreninjena v najmanjših celicah družbe — naroda. Je kot dober vojak vztrajal na dolgem maršu in še bo.

Marsikdo, ki je partiji obrnil hrbet rekoč: kaj imam od nje, bi moral od sramu zardeti. Kaj ima od tega Franc Počivavšek? Ima kmetijo, ki je ne bo imel kdo obdelo-

vati, ko bodo njemu in ženi pojenjale moči. Ima hišico, za katero je dobil kredit. Kredit je dobil kot borec, tako kot stotine drugih kmetov borcev. In čaka, da bi ostal pri zdravju do trenutka, ko mu bo pismonoša prinesel prvo pokojnino, ki jo bo dobil, kot tudi drugi kmetje.

Zato ob skromnosti zvestoba toliko več velja.

Besedilo: Jure Krašovec
Slika: Drago Medved

Srečanje z Jožetom Rajtmajerjem, dobitnikom

GARANTOVE SPALNICE

Malo je manjkalo, pa v današnji številki ne bi mogli prebrati srečanja s srečnim dobitnikom Garantove spalnice iz prvega kola naše velike nagradne igre. Šlo je namreč za usoden nespornost. Medtem, ko je bil tovariš Jože doma ves na trnih in tudi še malce v dvomih in je čakal na naš telefonski klic ter vabilo v uredništvo, pa sem ga jaz, zadolžen za to, da navežem z njim stike, čakal v uredništvu, namesto da bi ga poklical.

Sicer pa bodi že tako ali drugače, na koncu koncev sva prav zadnji trenutek še prišla skupaj in se odpeljala v Garant na Polzelo, kjer so naju nadvse prijazno sprejeli in tovarišu Jožetu izročili dokument, na podlagi katerega bo dvignil pri njih okoli 6.000 din vredno spalnico.

Jože Rajtmajer je že dolgoletni navdušeni reševalec križank in redno jih rešene tudi pošilja v uredništva mnogih časopisov. Prav rad je vedno posegal tudi po Novem tedniku ter sodeloval v naših minulih nagradnih igrah. To mu je osebno zelo všeč, zdi se mu zanimivo, predvsem pa je reševanje križank pomembno sprotilo po njegovem napornem delu. Je namreč šef sekcije za promet na celjski železniški postaji, po poklicu pa je prometni inženir.

Ko se je minul četrtlet vrnil domov z dvema iz vodoma Novega tednika, je bil od žene skorajda kregan, češ, ja zakaj neki

ti ni dovolj en izvod, zakaj moraš kupovati še drugega. Jože je ženi, ki se je seveda bolj šalila, kot mislila resno, pojasnil, da bi z enim kuponom igral v nagradni igri prvega kola, drugi kupon pa bo hranil za serijo štirih in konkuriral za našo »veliko nagrado«. Pa mu je žena odvrnila, da kljub temu ne potrebuje dveh tednikov, saj ne bo zadel. On pa ji je, prav tako v šali odgovoril, da bo že v prvem kolu igral na spalnico, ki jo bo »gvišno« zadel.

Pa je prišel četrtlet in z njim dolgo pričakovani Novi tednik. Takole je dogodke tega dne opisal Jože Rajtmajer sam: »Kot

vedno sem v našem kiosku na postaji tudi minuli četrtlet kupil Novi tednik ter ga pred nastopom službe na hitro preletel. Pri seznamu nagrajencev sem seveda gledal le na kraj in Celje, pa prebral tudi vse primke v upanju, da bom med njimi zagledal svojega. Prav neverjetno se zdi, toda resnica, da sem svoje ime, ki je objavljeno kot zadnje, popolnoma spregledal.

Popoldne tega četrtka sem bil tudi dežurni. Na večernem obhodu po postaji pa pristopi k meni sodelavec ter mi izreče čestitko, ker sem prejel glavno nagrado prvega kola. Ker ni bilo prvič, da

so se z mano pošalili, ker poznajo mojega konjička, sem se bolj v šali kot zares zahvalil, toda kljub temu sem jo ucvrl proti pitodi. Toda, doma ga je čakala tednik. Prelistam ga, najdem seznam nagrajencev, ki sem ga preletel že zjutraj in glej, našel sem svoje ime. Bil sem resnično presenečen in srečen, kajti glavne nagrade doslej še nisem nikoli zadel.

Pa je naneslo, da sem ga v nedeljo zvečer poklical domov. Svoj pogovor sem pričel z opravičilom, češ, zgodila se je majhna nerodnost (v mislih sem imel svojo nerodnost, ko ga nisem poklical že prej) in potem

počasi nadaljeval ... No, pa sem s tem svojim uvodom povzročil nekaj čisto drugega. Dvom v resničnost tolikšne sreče je pri našem srečnem dobitniku v trenutku narastel: češ, evo saj sem vedel, se že opravičujejo, ker je to bila pomota! K sreči, pa ni šlo za nobeno pomoto, temveč le za zamudo z naše (beri: moje, avtorjeve) strani.

Sedla sva v avto in se odpeljala na Polzelo. Tudi so naju sprejeli v komercialni, nato pa smo skupaj s predsednikom delavskega sveta podjetja GARANT VINKOM RUDLOM, sicer vodjem avtoparka v podjetju, odšli v proizvodno halo, kjer je iz njegovih rok naš srečni dobitnik prevzel svojo vredno nagrado. Zahvalila sva se, Jože v svojem imenu, jaz v imenu uredništva in že sva peljala nazaj domov proti Celju. Jaz z izredno slabo sliko posnetka v žepu (vedno se pa resnično vse ne more posrečiti in takrat, ko gre najbolj zares, se čisto sigurno kaj ponesreči) Jože pa z dokumentom in katalogom spalnic, med katerimi je tudi slika te, ki jo je zadel.

Sele ko sva sedela v toplem avtomobilu in brzela proti Celju, mi je povedal, da šele sedaj dokončno čuti srečo, kajti

tisti nesrečni dvomček, pa čeprav ga je vseskozi odklanjal, je vedno znova silil na plano. Dogovorila sva se, da bo spalnico dvignil prihodnji četrtlet, če se bodo s tem strinjali v Garant, in takrat se mu bom zopet pridružil jaz ter vam, dragi bralec, pripravil še posebno reportažo o prevzemu in selitvi spalnice. Prepričan sem, da bodo takrat slike take, kot se spodobi.

Pa še to, ob koncu, ko sva se poslovila, mi je Jože Rajtmajer dejal, da se bo naše sodelovanje med železnico in Novim tednikom tudi preko tega dogodka še poglobilo in to v obojestransko korist. Pri tem je med drugim mislil tudi to, da bi bilo za napore njihovega kolektiva koristno, če bi se v javnosti o njihovem delu zvedelo kaj več kot to, kadar imajo kakšen nesrečen karambol (vedno redkejši so!), jaz pa sem hitro pristavil naš piskerček in pri tem pomislil na naš lanskoletni uspeh izlet kmečkih žena na morje. Kaj pa, če o njih prihodnje leto peljali kar cel mali vlak ...

Ideja ni padla na nerodovita tla, in ko bomo našli še kakšnega mecena, bomo tudi o tem povedali kaj več ...

BERNI STRMČNIK

Srečanje

KLEPET OB REKI

Marija Prevolnik

Katarina Vrbovšek

Terezija Bole

Stale so ob klopi kot triperesna deteljica. Obležene so bile v plašče (roke so bile globoko zakopane v žepih). Najti bilo je hladno, glave pa so imele pokrite z rutami. Bile so tri preproste ženske, vse upokojenke, ki popoldneve, zdaj ko je še suho, preživijo na Savinjskem nabrežju v klepetu o vsakdanjih stvarih, pač da čas hitreje mine.

Priključil sem se njihovemu klepetu in priznati moram, postale so še glasnejše in sjezikeve, ko sem povedal, kaj rad zvedel in kje bom isto napisal.

Marija Prevolnik (77 let) je upokojenka iz Celja, ki stanuje v tistem znamenitem gajem predelu mesta tam ob muzeju, kjer že sam pogled na starinske hiše izvablja ne to spoštljivost. Marija ima 15 starih tisočakov pokojnine in pravi, da se s tem nekako da shajati. Navajena je skromnosti, kajti v življenju se nikoli uživala v izobilju. Dusi si ne more privoščiti,

poje tudi ne veliko, oblek si ne kupuje, ker pravi, da se misli posloviti s tega sveta. Vse drugo ji verjamem, samo tega zadnjega pa ne, saj tako izgleda, kot ženska petdesetih let. Zdravje ji še tudi nekako služi, torej bo še šlo.

Katarina Vrbovšek je tudi upokojenka iz Celja, stara 80 let. Povila je štiri otroke, ki so danes razkropljeni naokoli in imajo svoje družine (obiskujejo jo), sama pa živi v skromnem stanovanju.

»Imam štirinajst tisoč din občinske podpore.«

Novih?

»Ne, starih. Ja pravilno ste slišali, starih!«

Kako pa s tem živite? To je pa že rahla umetnost, da mesec izvoziš s štirinajstimi stariji tisočaki?

»Res je umetnost in sploh se čudim, da še živim. Malo grem v »tavrha« in si prinesem domov kakšno jabolko, od časa do časa pa si kupim kokoš in jo potem pripravlje-

no v raznih variantah jem ves teden.«

Ste zadovoljni?

»Saj moram biti, drugo mi ne preostane. Razmišljam o tistem, kaj bi si vse kupila, če bi imela denar, pa je brezpredmetno, ker od razmišljanja ni bil še nihče sit ali oblečen in za samo razmišljanje v trgovini tudi nič ne dobiš. Denar, denar...«

Tretja je bila Terezija Bole. 67 let, tudi upokojenka iz Celja. Pridružila se je Mariji in Katarini in povedala, da živi isto, »takole od danes do jutri in potem naprej.« Da pa sploh lahko nekako izhajajo se imajo zahvaliti skromnosti, ki je njihov največji zaveznik. Tako so »subjale« jesensko popoldne tam pod uvelimi brezami in ob mrzli Savinji z željo in upanjem, da bo jutrišnji dan boljši in da ne bo ponovno prišlo do kakšne podražitve, ki bi še bolj spraznila že njihov tako prazen žep.

T. VRABL

Foto: D. MEDVED

ZAPISNIK

o žrebanju 2. kupona nagradne igre NOVI TEDNIK, GORENJE IN VI, ki je bilo v uredništvu Novega tednika v ponedeljek, 29. oktobra 1973.

Komisija v sestavi: Duška Kregar, Dejan Kregar, ki je žrebal nagrajence, Rudi Peperko kot pravni svetovalec, Zdenka Stopar, Berni Strmčnik in Jože Volfand je glede na dejstvo, da smo morali predčasno zaključiti redakcijo časnika, ki izide v sredo, zaradi praznika dneva mrtvih, odločila:

vsi kuponi, ki smo jih prejeli v uredništvu v torek, 30. oktobra, bodo prišli v poštev za žrebanje prihodnji torek, 6. novembra, in sicer tako, da smo iz fonda nagrad II. kola odvzeli 23 nagrad (približno eno tretjino, toliko kot smo prejeli kuponov v torek), ter bodo preostali bralci konkurirali za 23 nagrad, ki smo jih odvzeli iz fonda nagrad 2. kola. Nihče tako ne bo prikrajšan.

7 nagrad TN Polzele:

Mareš Hedvika, Koptarjeva 6, Celje
Krihanko Franjo, ml., Rogatec 13
Stucin Franc, Malgajeva 18, Celje
Posar Ignac, Slatina 23, Smartno v Rožni dolini
Drugovič Saška, Ljubljanska 33, Celje
Gorenjeak Marija, Sentjanž nad Storami 45
Kovač Lojze, Trubarjeva 24, Celje

17 knjig CGP DELO:

Albani Cilka, Zabukovica 89, Griže
Janežič Mitja, Kajuhova 5, Zalec
Delpin Olga, Podkraj 81, Hrastrnik
Selih Franc, Podgorje 25, Frankolovo
Kršlin Jožica, Loka 9, Loka pri Zusmu
Polak Franc, Na rebru 1, Celje
Omersa Elza, Kersnikova 32, Celje
Sevšek Ivanka, Rečica 65, Laško
Belak Marija, Dobje 8, Svetelka-Dramlje
Kolšek Jože, Podpeč 18, Planina pri Sevnici

Jager Hilda, Drapšinova 18, Celje
Starlekar Pavla, Vegova 3, Celje
Gaber Stefan, Partizanska 6, Sl. Konjice
Pinter Silvo, Ogeče 25 b, R. Toplice
Zerovnik Sonja, Socka 12, Strmec
Filipič Tatjana, Tomšičev trg 17, Celje
Filipič Frenk, Tomšičev trg 17, Celje

1 garnitura EMO:

Povalej Stanko, Sentjur n. h., pri železniški postaji

1 nagrada Unior Zreče:

Svetej Dario, Tirševa 26, Maribor

10 nagrad TT Prebold:

Irma Jurkošek, Zagrad 10, Celje
Poredož Ivan, Ob železnici 1, Celje
Brečko Beno, Gotovlje 139 a, Zalec
Pohajč Danica, Hrenova 31, Strmec
Kavčič Lina, Celje, Celestinova 22
Horvat Danijela, Kersnikova 32 a, Celje
Palir Tatjana, Šonovo 10, Kozje
Spegljič Tatjana, Opekarniška 11, Celje
Šofter Dragica, Topovlje 19, Braslovče
Privšek Ida, Mala Breza 37, Breze pri Celju

7 tehtnic Libela — osebnih

Colja Vesna, Čopova 7, Celje
Ranšek Zora, Trubarjeva 22, Celje
Ulipi Pepca, Zvodno 22, Teharje
Bobnar Franc, Kidričeva 26, Laško
Golob Alojz, Rakitovec 9, Gorica pri Slivnici
Jug Marjana, Črnolica 33, Sentjur
Ledinšek Marija, ml. Tratna 30, Grobelno

1 konvektor Libela:

Poredož Karmi, Ob železnici 1, Celje
3 mali gospodinjinski aparati Gorenje: Masnec Stane, Latkova vas 87, Prebold
Oset Hermina, Črnolica 16 a, Sentjur
Kosem Ani, Koroška 4, Šoštanj

V Velenju bodo za 29. november dobili nov pomemben športno-rekreacijski objekt — smučišče z vlečnico. Objekt pospešeno gradijo na odličnem prostoru v Salku, kjer je takorekoč skozi ves dan senca in se bo tudi sneg dolgo zadržal. Če ga pa ne bi bilo, si bodo pomagali s posebno napravo za izdelovanje umetnega snega. Objekt gradijo na prostovoljni bazi z velikim sodelovanjem občanov in delovnih organizacij. Smučarski tereni so izredno lepi in primerni za smučarje začetnike, kot tudi zahtevnejše. Vprašanje je samo, kje bodo uredili parkirne prostore in kako bo na ozki cesti v zimskem času potekal povečan promet do smučišča.

Foto: T. Tavčar

Dileme Miloša Sagadina

HOČEM NAPREDOVATI

Tako pravi Miloš Sagadin, že vrsto let eden najboljših igralcev košarkarskega kluba Kovinotehna Celje (v zadnji sezoni je bil celo najboljši strelec v II. zvezni ligi in s tem je normalno pritegnil pozornost velikih klubov na sebe). Je dijak celjske gimnazije, poprečen, to sam priznava, doma dobro živi in ne čuti pomanjkanja, tudi pri sedenju klubu (kjer bo po sili razmer ostal) je vse v redu, samo... In zaradi tega »samov« je prišel Miloš v uredništvo (to me veselil in tako bi lahko počenjali tudi ostali športniki) in mi razložil zgodbo.

»Torej, kaj me vleče naprej, v klub, ki igra v višjem kvalitetnem razredu? Predvsem želja za napredovanjem v košarki, nič drugega. To ponovno poudarjam, nič drugega.«

Pa nimaš teh možnosti v Celju?

»Poglej. Celotna ekipa, v kateri igram, igra košarko več ali manj za rekreacijo, iz veselja, brez nekaj večjih želja po dosegi boljših osebnih in klubskih rezultatov. To pa meni ni dovolj. Čutim se sposobnega in želim napredovati. To pa bom lahko v večjem klubu.«

Vse kaže, da boš moral še igrati v matičnem klubu?

»Vem in igral bom. Nočem pavzirati tri leta prav zaradi

tega, ker želim napredovati v košarki. Letos mi je varianta za prestop propadla, z vsem srcem bom še nadalje igral za Celje, vendar upam, da bo prihodnje leto bolje in da mi bodo dovolili prestop v drugi klub.«

Kdo ti preperečuje prestop?

»Niti toliko v Celju, kjer je košarka napram slovenskim razmeram v težavnem položaju. Zakaj? Republiška košarkarska zveza hoče svoje, samo to ji ne uspeva. Kaj meni pomaga, če reče Ivo Daneu, da sem potencialni

kandidat za Olimpijo in da me zato naj ne spustijo iz Slovenije? Do katerega leta bom potencialni kandidat? Čez nekaj let pa se lahko zgodi, da bodo rekli, vidiš Miloš, zdaj si pa star in nam nisi več potreben. Jaz pa želim napredovati! Samo to.«

Miloš, bodiva konkretna. Kdo te je snubil in te še?

»Med drugimi tudi zagrebška Lokomotiva (tja bi šel samo v primeru, da bi odšel Plečaš) in predvsem splitska Jugoplastika. Pri njih sem bil v poletnem času tudi štirinajst dni na treningu.«

In kaj so ti obljubili za prestop?

»Nič drugega kot povsem poprečno stanovanje za eno osebo, in hranarino, ki bi bila oz. je določena za igralce II. razreda, to je tistih, ki so kandidati za prvo ekipo in to bi jaz v začetku bil.«

Kaj pa šola, kasneje študij, sama premostitev iz Celja v Split. Ti vse to ne bi povzročalo določenih težav?

»Ne. Solo in študij bi opravljal tam, drugače pa sem mlad, željan znanja v košarki in afirmacije, torej bi se zaradi vsega tega moral tudi prilagoditi novemu okolju, novemu temperamentu ljudi, novemu načinu življenja itd.«

Tako Miloš, Tone Sagadin pa je že izjavil, da ne bo več

igral košarke, ker se bo posvetil študiju. Lahko je to res, lahko pa je vmes ljubljanska Olimpija in njeni odnosi do ostalih košarkarskih centrov in zamenjav. Tone je hotel k Olimpiji, ki pa ni dala ustreznih zamenjav Kovinotehni. In tako se je fant odločil, da protestno zapusti košarko. Zdaj je drugi primer Miloš, samo s to razliko, da bo Miloš še igral. Samo kako dolgo? In za intermezzo: predsednik košarkarskega kluba Kovinotehna Jože Geršak napoveduje odstop. Pravi, da se mora malo odpočiti. Vsa stvar pa se vleče naprej v celoten jugoslovanski prostor, a v našem časniku ni prostora, da bi o tem razglabljali. Dejstvo je eno: Celju kot močnemu košarkarskemu centru v Sloveniji s skupino prizadevnih društvenih delavcev in perspektivnih igralcev nihče iz republike ne pomaga. Vsi klubi so se za novo sezono okrepili, Celjani se niso mogli. In razumljivo je, da čuvajo svoje zlate rezerve. Drugo pa je spet, če nekdo želi napredovati in zaradi določenih krogov ne more. Nekako tako je z Milošem Sagadinom, celjskim klubom in še morda katerim. Toliko samo v razmišljanje.

Tekst: TONE VRABL

Foto: DRAGO MEDVED

LONDON JE ZNAN, SOSEDNJA VAS NE

Jesen. Dež prši. Tiho odzvanja na šipah. V turoben jesenski dan ne pristajajo pisani dežniki. Razbijajo mir... Zopet razmišljam in zopet o neumnostih.

V razredu je mir. Le tu in tam zaškrablje pero. Glave se pridno sklanjajo nad zvezki. Na tabli velik naslov: Cvet pelina; v oklepaju spodaj pa: doživljajski spis.

Ta drobna človeška bitja so se začela spoprijemati z življenjem. Kako se bodo spoprijela?

Ali ne bodo njihova mala srca prekmalu spoznala, da je življenje včasih tako zelo težko breme? Z leti se bodo tudi ti naučili, da se s časom vsaka rana zaceli; ostane pa grenak spomin.

Sem tudi jaz kdaj naredil kakšen

je tako pogosta kot: denar, avto, cene...

Nasmehnem se predse. Tudi danes bo izgledalo približno takole: »Marjana, danes imaš odlično frizuro,« bo zapela Vida s svojim svežim sopranom.

»Kje pa,« bo skromno odgovorila Marjana in se bo razcvetela kot rožica.

Valter in Jože, ki vedno razpravljata o avtomobilih, bosta tudi danes rekla, da X-ov avto sicer odlično potegne, ni pa tako »nobil« kot sta njuni »škatlicici«.

Dolgčas je v zbornici.

Zopet sem se izgubila...

Rahel nemir me zopet postavi v razred. Darja zaljubljeno poslušala Petra, ki ji z vso vnemo nekaj pripoveduje. Ze vem, kaj bo. Tudi tokrat mu bo Darja na vsak način hotela popraviti vejice.

KADAR RAZMIŠLJAM

grenak trenutke? Morda prav zdajle kdo razmišlja o njem. Ne, namenoma ne, nikoli; ne žalostim tistih, ki jih imam rada.

Odmaknem se od okna in stopim k prvi klopi. Jože se potji, da je ves rdeč. Sele naslov je napisal.

»Zakaj ne pišeš,« vprašam in se vzpodbudno nasmehnem.

»Ne znam začeti.« Skušam mu pomagati. Ko napiše prvi stavek, grem dalje. Zopet razmišljam. Da, velikokrat pa je res težko začeti. Včasih pa mislimo, da je lahko začeti, ker ne mislimo, kakšen bo konec.

Stopim k Majdi. Njena naloga bo najlepša. Pozabila bo tri, štiri vejice, a se ne bom mogla ločiti od zvezka prej, da bom pod nalogo napisala: odlično (5).

Beseda »odlično« je tako omamna. Kolikokrat na dan jo slišim. V zbornici

Ne bo nič. Moj, nekoliko oster glas, prereže tišino.

Darja in Peter zardita.

Cez deset minut bo zvonilo... Vsi končujejo. Berejo. Enkrat. Dvakrat. Trikrat. Črtajo. Se potijo. Nekateri so zadovoljni. Njihove oči so kot svetle zvezdice. Nekaterim je vseeno. Mirno zrejo predse. Iščejo zanimivejši objekt. Kakšna sreča zanje. Nedaleč od šole pelje tovorni vlak. Stejejo vagone, sive umazane vagone, ki se leno premikajo.

Na skrivaj pogledam na uro. Se dve minuti. Nekateri prav previdno pospravljajo stvari v torbo. Sedaj večina misli samo še na malico.

Zvonec je zadržal. Kup zelenih zvezkov na katedru se peča. Učenci še komaj zdrže na mestih, da stopim pred njimi iz razreda. Veselje.. Smeh. Otrški smeh vedno razbije dolgčas.

MAJA

Potrdimo pa lahko, da ni tako malo primerov, posebno če se starši iz takšnih ali drugačnih razlogov roditeljskih sestankov ne udeležijo, da otrok konča osmi razred osnovne šole, roditelj pa vseh učiteljev niti videl ni. Neuradni stiki so vedno prisrčnejši, globlje drug v drugega segamo, zaupamo si. Rdeča opozorila v zvezkih: »Prosimo, primite ga, držite ga na vajetih!« itn., so več ali manj bavljav, ki se ga sčasoma tudi roditelj tako privadi, da nanj ne reagira.

To naj bi bilo za učitelja, ki bi, če hoče sebi in učencu dobro, moral poznati šolski okoliš, vse poti, ki vodijo otroke k domu, njegovim prvim vzgojiteljem. Važno pa je tudi, da otroci med seboj vedo, kje je sošolec doma, kako daleč ima do šole, kaj dela po šoli, kaj vse ga spremlja na poti do hiše učenosti. O tem sem razmišljal, ko je učenec umrl oče in smo šli kropit. Več kot polovica sošolcev ni vedela, kje je Ivan doma pa čeprav so nekateri oddaljeni petnajst, dvajset minut. Tako je med Markom in Ivanom. Eden ali drugi lahko stopi sredi domačega dvorišča in z lahkoto opazi sošolčev dom. Pa me je tik pred Ivanovim domom vprašal Marko: »Tovariš, je še daleč?«

— Kaj res ne veš, res ne poznaš te poti?

— Ne. Hodil sem tod, da

pa je Ivan tukaj doma, nisem vedel.

In še to je prav, da učenci spoznajo tudi domača imena. Ko sem dal nalogo, da napišejo, kje in kako danes so sošolci doma, je dve tretjini učencev napisalo skop in netočne podatke. Nekdo je neki profesor lepo povedal: »Nižješolci vedo, da je London v Angliji, ne vedo pa niti eno ime v sosednji vasi!«

Večkrat razmišljam o bolj ali manj tesnejši vezi: roditeljski učitelj, kako naj bi se stala naša stalna obveznost del nas samih. Izgovarjam se na standard, ki je ljudje — starše — pokvaril, nam je odtujil in da se preprosto bojimo stopiti na to steno dvorišče, kaj šele v vežo, in hinjo. Nekaj je morda res standard v našem spreminjanju ljudi, nikakor pa ne med učitelji in starši ustvariti nepredirnega zidu v katerem ni niti ene špranj skupnega sožitja.

Torej, da zaključimo: Pot medsebojnega spoznavanja in sožitja se začne pri otrocih. Če ta pota v osnovi niso pravilno zastavljena, zamudimo skušamo nadoknaditi vrzel v zrelejših letih, zato smo s potem tako tuji, nedostopni in često nezaupljivi. Se en primer; učenca sem vprašal: »Poldek, ali veš, da je tvoj kolega doma v Galiciji?« Tu me je pogledal. »V Galiciji? Aja, Galicija je nekje v Rusiji.«

D. KUMER

ODSLEJ PO AVTOPLAŠČE IN DRUGE GUMIJASTE PROIZVODE

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Automotora

CELJE

56

»Oba nosita!« sem se nasmehnil. Natrgali so mi tulpike, da vseh nisem mogel odnesti. Ko smo se poslovili, so stali in gledali za menoj. Bil sem že blizu doma, ko sem jih slišal spet žvižgati in vpiti.

***

Ne bele tulpike, ne vode in ne zemlja me niso mogli pomiriti in zadovoljiti. Bil sem nesrečen. Moje slutnje, da bom ostal za zmeraj sam, so se začele počasi, a z železno logiko uresničevati. Kaj mi končno pomagajo bele tulpike, ki so jih otroci nekaj časa res prinašali, potem pa so to navado opustili. Kakšen smisel so oni videli v belih tulpikah? Nobenega. In kakšen smisel vidim v njih jaz? Zdaj, ko se mi je domotožje razblinilo, ne najdem v spominih ničesar več. Vem le to, da ostajam sam.

Začel je padati tih jesenski dež. Goste kaplje so škropile po strehah, po golem drevju in rjavi travi. Samo sever bo še potegnil in znašli se bomo v snegu. Zametel nas bo med temi rokavi in odtrgal nas bo od sveta.

Povsod je razlito blato in človek ne more napraviti od hiše niti koraka. Na dvorišču, v ogradi in na poti, povsod se noga pogrezne.

V teh časih se mnogokrat spomnim Rahele. Bogue, kje hodi. Mlada je bila takrat in jaz bi moral vedeti, kaj delam. Toda prepustil sem se čustvu in sem osmešil oba, njo in sebe. Rahela, kaj je s teboj? Kje si? Jaz gntjem tu.

Zdrznem se. Mati leži na pol mrtva. Njen pogled je top kakor tedaj, ko je zagledala Rahelo pri meni v Turnišču.

V tem težkem času me je obšla misel, da bi ljudem pomagal. Mogoče je takšno misel v meni sprožila želja, da bi imel skrbi. Beda, boleznin in nesreča ljudi so mi bile sleherni dan pred očmi. Nisem gledal življenja več skozi okno, kakor sem ga prejšnje čase. Občutil sem ga v vsej trdoti tudi sam.

Ne da bi materi kaj povedal, sem prodal sosedu Matjažcu oral zemljo. Zasnoval bo to zemljo šele po materini smrti. Prodajal sem njivo naskrivaj. Denarja nisem imel, ker so mi tisti krajarji, ki sem jih prinesel iz Turnišča, kmalu pošli. Kaj bova midva z matero z zemljo? Nekaj kvadratnih metrov bo nama dovolj do sodnega dne. Vsak človek ima svoj cilj, jaz sem pa obsojen, da čakam na svoj konec, ne da bi vedel, zakaj sem se rodil.

Sedim pri oknu in gledam drobne kaplje, ki se nabirajo na goli brazdi in nato polzijo navzdol v premočeno zemljo.

Zaslutil sem, da mi grozi največja nevarnost, če me Bistrica ne bo vzela medse. Vse se da v življenju premagati. Če pa ostaneš sam, ti ni pomoči. Ni sreče brez ljudi.

Začel sem doumevati, v čem je bil pravi namen tistih, ki so me kaznovali. Začenjam čutiti, kako ostajam ob berekih sam. Kaj so v primeri s to osamljenostjo spomini na bele tulpike. Strah pred tem, da ostajam brez ljudi, je najhujši udarec. Večjega ni.

Nobenemu človeku ne bi privoščil, da gre po moji poti, še manj pa komu želim, da bi se naučil drugemu jemati čast, ponos in samozavest, kakor so jih vzele meni. Ta greh je sramotnejši in hujši kakor uboj. Se Cotlin tega zaveda? Prepričan sem, da me je udaril popolnoma zavestno. Vedel je, kaj me čaka.

Ce je Cotlin to vedel, potem v resnici ne zasluži, da nanj posije sonce. Ne nanj in ne na kogarkoli, ki je kdaj zagrešil podoben zločin.

Te besed govorim brez patosa, ker čutim življenje v vsej neizprososti na svojih ramenih. Vsak moj korak, resnični korak, vsak moj dih, resnični dih, vsaka moja misel, resnična misel je zapopadana v tem trpljenju in obenem v obsodbi. Svojo kazen smatram za najhujšo kazen, s kakršno se ljudje med seboj kaznujejo. Tudi giljotina je milejša.

Začne me vabiti misel, da bi pomagal Horvatovim. Stefa naj bi obdeloval zemljo s polovine. Delal bi zemljo in polovica pridelka naj bi bila njegova. Taka je navada.

Vstal sem in si ogrnil svoj precej dodelani zimski plašč. Stopil sem k materini postelji, sklonil sem se nad njo in jo vprašal:

»Kaj želite?«

Vedel sem, da mi ne bo odgovorila, vendar sem tako storil vedno, kadar sem odhajal. Prej nisem mogel od nje. Ležala je v blazinah, ne da bi se ganila. Mrtvo roko ji imela ob telesu, desnica ji je bila sključena, kakor bi hotela vzeti ročni venec izpod zglavja.

Grem čez dvorišče. Stopim za parno čez spolzski prelaz. Seveda, zakaj ne bi Stef pri nas gospodaril. Dobro jiti bo. Dela bodo imeli dovolj.

Kastro mi priteče nasproti. Postavil se je na zadnje noge. Sprednje mi hoče dati na rame. Komaj se branim njegove nasilne prijaznosti.

V upanju, da bom prinesel Horvatovim veselo novice, sem bil zadovoljen sam s seboj. Odprl sem zvežnjeno vrata, Kastor je nameraval z menoj v hišo, pa sem se ga komaj obranil, da je ostal zunaj. V veži je bila tema. Kiselkast duh mi je zapiral sapo. Smrdelo je iz kuhinje iz iz sobe. Povsod je bil gnusen smrad. Poklonkal sem. Krih in vik v sobi se je nadaljeval, ker mojega klonkanja nihče niti ni slišal.

Vstopil sem. Nudila se mi je nenavadna slika. Otroci so sedeli po tleh, po klopih, za mizo. Razkuštrane in umazane glave Horvatovega mladega rodu so bile posode po sobi. Stef je sedel za pečko, njegov brat Lajči je rezal toporišče za sekuro. Reba je po ustih premetavala kralj in doflja otroka, ki ga je držala v naročju. Ko sem vstopil, se je obrnila proti oknu.

V NOVO PRODAJALNO „SAVA“ NA MARIBORSKI CESTI V CELJU

TTKS: regijski posvet

Pred dnevi je bil v Celju regijski posvet predsednikov iniciativnih odborov za ustanovitev TTKS, ki ga je vodil Bogmar Šuster iz Ljubljane. Namočni so bili predstavniki vseh občin bivšega celjskega okraja. Na posvetu so se predstavili IO za ustanovitev TTKS pogovorili s predstavnikom republiškega odbora o odprtih problemih pri ustanovitvi te skupnosti v svojih občinah. Iz razprave povzemamo, da so v vseh občinah celjske regije v zadnjih letih fazah pred ustanovitvijo skupščinami TTKS. Pooblaščenec so imeli odbori, pripravili statute, poslovnike, dokumente o konstituiranju TTKS, programska izhodišča, izdelali programi so še na izdelavi, prav tako pa še niso dodelani tudi dokumenti o oblikovanju in delitvi finančnih sredstev, ki spadajo med bistvene sestavine obrežne organizacije v posameznih občinah. Omenjeni dokumenti in ostalim gradivom so v javnih razpravah, ki so v osnovnih organizacijah za telesno vzgojo in šport, ponekde v krajevnih skupnostih, v TOZD in v okviru sindikatov. V vseh občinah so se tudi že odločili za število delegatov in delegacij. Ponekde že evanturirajo kandidate za delegate. Pri tem delu so iniciativnim odborom v veliko pomojo tudi ustrezne družbeno-politične organizacije, predvsem pa SZDL, ObZTK, ZK in Občinski sindikalni sveti.

SMARJE

TTKS JE TUKAJ!

Kot v drugih občinah v celjski regiji, tako potekajo tudi v šmarnski živahne priprave za ustanovitev TTKS. Sedemčlanski IO za ustanovitev te skupnosti je že doslej na svojih treh sejah pripravil celotno gradivo z vsemi dokumenti za delovanje TTKS. Razveseljivo je, da pri delu tega odbora sodelujejo tudi predstavniki vseh drugih občinskih družbeno-političnih organizacij, kar kaže na izredno družbeni interes, da bi telesna kultura v vseh svojih mejah dobila ustreznje mesto v šmarnski občini.

Vsi akti z ustreznimi dokumentacijami so že v teh dneh v javni razpravi. V TOZD KS in športnih organizacijah že evidentirajo kandidate za delegate na ustanovni skupščini TTKS. TTKS bo stela kar 60 delegatov, kar je zaradi sedanjih dokaj skromne razvisti telesne vzgoje, športa in rekreacije v občini spodbudna in smela odločitev IO TTKS. V šmarnski občini si obetajo le ob razširitvi fronte delavcev na tem pomembnem družbenem področju v prihodnje tudi več uspehov. Ustanovna skupščina TTKS bo predvidoma od 5. do 11. novembra t. l.

Kljub prizadevanju delu odbora, ki svoje delo opravlja v treh komisijah, pa ostajajo določena vprašanja še odprta in terjajo pomoč oziroma rešitve do ustreznih republiških organov. Gre predvsem za problem financiranja bodoče TTKS. Vse variante, ki jih nakuje republiški iniciativni odbor, niso sprejemljive za šmarnsko občino, saj ne morejo zadovoljivo rešiti tega vprašanja, na katerega pa se navezuje vsa druga problematika kot organizacija ustrezne strokovne službe TTKS, programska izhodišča z realizacijo vsaj osnovnega programa dela za vsa tri področja kot temeljno telesno vzgojo, rekreacijo in šport, postopna izgradnja novih objektov za telesno vzgojo in šport, vzgojo kadrov in podobno. V šmarnski občini je namreč le 4851 občanov zaposlenih v delovnih organizacijah, vseh pa je blizu 35.000. Zato bi s sklepanjem samoupravnih

sporazumov pokrili le nekaj nad 50 % potreb za delovanje TTKS. Kakšen sistem in način je ob financiranju za te potrebe ubrati od individualnih kmečkih gospodarstev, ki so v večini v občini? Tudi sklepanje družbenih dogovorov ne more rešiti tega akutnega vprašanja, če upoštevamo npr. te dejstvo, da je občinska skupščina v zadnjih letih namenila za potrebe telesne kulture le do 3 milijone starih dinarjev iz svojega proračuna. IO za ustanovitev TTKS zato pričakuje določena izravnalna finančna sredstva, ki bi jih za delovanje te skupnosti namenila republika. Takšna sredstva bo vsakogar morala imeti RTKS za nekatere nerazvite občine v republiki. Ob vsem tem pa velja še pribiti, da je materialna plat telesne vzgoje in športa v šmarnski občini dokaj slaba. Veliko osnovnih šol gradijo brez telovadnic. V vsej občini sta le 2 odprta bazena, ki služita le zdraviliškemu turizmu, 3 telovadnice, ena smučarska vlečnica... Pomankanje pa je čutili tudi pri drugih športnih objektih za športne igre in športno rekreacijo.

Volje, da bi rešili ta vprašanja v šmarnski občini, pa pri delavcih ljudih ne manjka. Upajmo, da bo z novo TTKS lažje premagovati trenutne ovire in težave.

K. JUG

PORAZ

V srečanju proti državnim pravkom Jesenicam so celjski hokejisti na ledu pokazali sicer nekoliko več znanja. Toda vse to je bilo premalo. Srečanje so prikakovano izgubili visoko 0:30. Zlasti pa je bila usodna druga tretina, v kateri so Celjani prejeli kar 15 zadetkov.

V sredo se bodo celjski hokejisti pomerili prvič doma proti sebi enaki ekipi. V goste pride Spartak. Srečanje bo že ob 14. uri, ker še v Mestnem parku ni razsvetljave. To srečanje pa bo pokazalo prvo moč letošnje ekipe celjskega HDK. Celjani bodo nastopili v popolni postavi.

ROKOMET

ZMAGA TUDI NA TUJEM

Rokometaši Celja so se resnično razigrali. Iz kola v kolo igrajo vse boljše, pravzaprav odlično in kar je najzanimivejše, tudi z gostovanjem se vračajo z zmagami in dragoceninami: točkami, kar pred leti ni bila navada. Prepričani smo, da bi bilo potrebno tej ekipi tudi v bodoče posvetiti še več pozornosti in ji dati pogoje, da se v naslednjem obdobju resnično afirmira.

Celjani so gostovali v Vranjini, kjer jim domači Varteks, ki je drugače doma vedno navaren in težko premagljiv nasprotnik, ni bil kos. Celjani so igrali vso tekmo naravnost odlično. Tako v obrambi, kot v napadu, kjer je ponovno dominiral visoki Levstik. Rezultat je bil 21 proti 15 za Celje, največ zadetkov pa je dosegel Levstik sedem, dobro oz. odlično so pa igrali vsi igralci in tako pripomogli k zmagi in uvrstitvi na drugem mestu z dvema točkama zlasti Slovnom. V naslednjem kolu igrajo doma proti solidni ekipi Mladosti iz Banjaluke. V primeru te zmagne in še zmagne v zadnjem kolu proti neugodnemu Metalcu v Zagrebu bi imeli naši igralci vse možnosti (tu upoštevamo tudi treninge in ostale pogoje) da se spomladi borijo za prvo mesto. Ekipa je kvalitetna, postaja vse zrelejša in to daje upanje na nekaj več.

Tudi Soštanj je tokrat zmagal in to proti močni ekipi Spita z 19:15. Igra postaja sigurneša, fanje se privajajo na hujšo konkurenco v II. zvezni ligi. Najboljši strelci so tokrat bili Štravnik 4, Prašnikar, Vačovnik, Hajsek in Stefan Kac po tri. Soštanjani so devet s šestimi točkami, v naslednjem kolu pa gostujejo v Zenici.

V Stajerski rokometni ligi so Zalcani doma visoko premagali Mladina s 30:16, najboljši strelci pa so bili brata Jančiča z 9 oz. 8 zadetki ter Klinc 5 in Agrež 4. Velenjski Rudar pa je doma odpravil Veliko nedeljo z 19:17. Trim team je gostoval v Mariboru proti Kovinarju in zmagal 23:15 (najboljša strelca Mesarič in Hribernik 6). Griše pa so doma premagale Krog s 26:19 (najboljši strelci Zagar 12).

T. VRABL

ATLETIKA

SPECIALISTI ZA KROSE

Velenjski atletski klub Rudar se je specializiral na organizacijo krosov. Tako so uspešno pripravili že več tovrstnih tekmovanj, zadnje pa večerj in to jesenski kros za pokal Dela. Nastopilo je okoli tristo tekmovalcev iz Slovenije, pridružili pa so se jim tudi nekateri avstrijski atleti. Na programu je bilo šest disciplin, kot novost pa disciplini za pripadnike JLA in alpejske veterane. Proge so bile spjelane po tradicionalni poti okoli jezera.

Največ uspeha sta na tekmovalju imela domači klub in AD Kladiivar. Tako je Peter Svet zmagal med člani, Danica Urankar (oba Kladiivar) pa med članicami. Pri mladinkah je bila domačinka in favoritinja Svarceva komaj peto, ekipno so bili domačini drugi, med mladinci pa je zmagal domačin Hojan pred Celjanoma Kovračičem in Krofllom, ekipno pa Rudar Velenje. Pri članicah je bilo Velenje drugo, prvo med veterani, Kladiivar pa drugi ekipno med članicami. Velenje pa četrto.

Velenjani so se v zadnjih letih, kot smo že omenili, izredno izkazali z odlično organizacijo krosov. Tako jim je osrednja atletska zveza zaupala organizacijo dveh največjih kros tekmovanj prihodnje pomladi v Jugoslaviji in to državno prvenstvo za vse discipline ter Balkansko prvenstvo. To je lepo priznanje in prepričani smo, da ga bodo prizadevni domači atletski delavci tudi izpolnili. Državno prvenstvo bo 10. marca, balkansko pa 23. marca 1973.

T. VRABL

NOGOMET

SKROMNA ZMAGA

Celjani so ponovno osvojili točki, tokrat proti Aluminiju na Glaziji. Rezultat je skromen 2:1. Toda v igro domačinov moramo biti zadovoljni. Igrali so, zlasti v drugem polčasu, zelo kombinirano, tehnično odlično in prodorno. Zal pa nimajo strelca, ki bi znal številne priliko izkoristiti in realizirati. Mladi Marjan Dobraj bi najmo potreboval ob sebi vsaj enega dobrega realizatorja.

Zadetka za Kladiivar sta dosegla Dobraj in Andjelovič, ki je ponovno zaigral zelo depadljivo. Celjani so z enajstim točkami na tablici peti. V prihodnjem kolu pa igrajo v Mariboru proti vse boljsemu Zeleničarju.

Smartno je nesrečno izgubilo v Ljubljani. Trener Ivan Hribernik nam je po srečanju povedal, da so imeli smolo. Igrali so namreč popolnoma enakovredno in povedli preko Topčiča v 14. minuti. Po tem so popustili in srečanje izgubili z rezultatom 1:2. Na tablici so s sedmimi točkami enajsti.

V conski nogometni ligi nista igrala Brežice in Olimp. Na prošnjo Brežice je bilo srečanje preloženo. Ostali rezultati: Dravinja — Tehnostroj 0:0, Silvnica — Steklar 3:1 in Pohorje — Velenje 1:2. Torej malo uspeha za celjske predstavnike. Klub spodrsnjaju na domačem igrišču Dravinja še vedno vodi, Velenjani so tretji, Steklar četrti, Brežice pete s tekmo manj, Olimp pa je enajsti. V prihodnjem kolu igrajo: Velenje — Branik, Brežice — Pohorje, Steklar — Olimp, Dravinja — Beltinka.

USPEH ŠAHISTOV

Mlada ekipa Celja je v tretjem kolu republiške moštvene lige premagala Fužinarja s 6,5:3,5. Srečanje je bilo izredno zanimivo in izenačeno. Zmago sta tokrat priborili Celju tekmovalki na ženskih ploščah Źmahova in Jazbinskova.

Posamezni rezultati so presenetljivi, za Celje pa so točke priborili: Ojstrež, Kovačič, Źmahova in Jazbinskova, remizirali — Pešec, Bervar, Pertinač, Bogadi in Agrež. Srečanje je izgubila samo mladi Planine na mladinski plošči. Celjani so v treh kolih dvakrat zmagali 6,5:3,5 ter izgubili proti Kovinarju 3,5:6,5. Na tablici so tretji.

TOČKA V ZAGREBU

Hokejisti na travi Gaberja so v nadaljevanju zvezne lige igrali v Zagrebu. Proti Trešnjevki so osvojili točko in igrali 1:1. Zadelek je dosegel Drago Kolenc. V sredo popoldne igrajo Celjani doma ob 14. uri polfinalno tekmo severne skupine za pokal Jugoslavije. V primeru uspeha se bodo uvrstili med štiri najboljšie ekipe Jugoslavije. V sredo je nasprotnik Gaberja odlična ekipa Partizana Zelina, ki je bila lanskoletni državni prvak.

VELEBLAGOVNICA II. NADSTROPJE

SPORTSWEAR SHOP

VISKO ŠPORTNA OBLAČILA IN OPREMA

Maksimalni napori so v tem obdobju v kadrovskih pripravah, saj je bodoče uspešno delovanje teh skupnosti v mnogočem odvisno prav od pravilne izbire delegatov. Fronto telesnovzgojnih in športnih delavcev je nujno razširiti še z drugimi družbeno-političnimi delavci iz temeljnih organizacij združene na dela, krajevnih skupnosti in vrst mladinskih organizacij. Nič manjši problem za dobro delo TTKS je organizacija ustrezne strokovne službe, saj zgolj z volonterjskim delom v prihodnje športne obilice novih nalog ne bo mogo. Nujna bo zato profesionalizacija določenih služb v TTKS v vseh občinah. Morda ne bi bilo odveč razmišljati o celjskem prostoru po skupni profesionalni strokovni službi. Delegate bo nujno zaposljevati, solati za delo na področju TTKS s posredovanjem osnovne športne in družbene izobrazbe. Za uspešnejše financiranje te dejavnosti se bo treba v prehodnem obdobju, vsaj za leto 1974, poslužiti vseh variant od sklepanja samoupravnih sporazumov do podpisovanja družbenih dogovorov, združenju sredstev športne naprave v vsej republiki, ponekde pa bo treba morda sprejeti tudi občinske odloke o financiranju te dejavnosti, če bi s sporazumi in dogovori ne mogli zagotoviti določenih kvote za izvajanje minimalnih programov TTKS. Med osnovne naloge pred ustanovitvijo skupščinami TTKS prav tako sodijo priprave realnih programov dela, kadrovske priprave, in finančni načrti.

K. JUG

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

V I. skupini odigrali 8. kolo. Tokrat so bile domače ekipe razigrane, saj je v šestih srečanjih bilo doseženih 28 golov, od tega so domače ekipe dosegle 24 golov, gostje pa samo štiri. Rezultati: Straža — Senovo 6:1, Ljubno — Soštanj 1:0, Celulozar — Boč 7:0, Opekari — Osankarica 4:0, Kovinar — Papirničar 2:1, Vojnik — Ponikva 4:2.

Lestvica I. skupine po odigranem 8. kolu:

Opekari	8	7	1	0	24:5	15
Straža	8	6	2	31:18	12	
Ljubno	7	5	0	2:5	10	
Kovinar	7	4	2	13:11	10	
Soštanj	8	3	2	15:12	9	
Osankarica	8	4	0	22:21	8	
Celulozar	8	4	0	29:23	8	
Senovo	8	3	1	4	8:15	7
Boč	8	2	1	5	20:31	5
Ponikva	8	1	1	6	14:27	3
Papirničar	8	1	0	7	9:24	2

V II. skupini so odigrali 7. kolo. Ekipa Gotovelj ni gostovala v Oplotnici, zadnje besede pa bo rekla tekmovalna komisija. Rezultati: Pivovar — Zalec 6:0, Straža B — Vransko 2:7, Polzela — Senovo B 3:1.

Lestvica II. skupine po odigranem 7. kolu:

Vransko	6	5	1	0	30:5	11
Polzela	7	4	1	2	24:14	9
Zalec	7	3	1	3	21:14	7
Pivovar	5	3	1	1	16:20	7
Straža B	7	3	0	4	23:26	6
Senovo B	6	2	0	4	14:22	4
Gotovelje	6	1	1	4	10:18	3
Oplotnica	6	1	1	4	10:31	3

Rezultati mladinske lige 7. kola: Olimp — Brežice 2:4, Kovinar — Steklar 0:0, Smartno — Soštanj 4:3, Dravinja — Rudar 1:3, Kladiivar — Polzela 10:2. Na lestvici vodi velenjski Rudar z 14 točkami, sledi pa Kladiivar 12, Brežice 9, Dravinja 8 točk itd. Rezultati 7. kola pionirske lige: Dravinja — Olimp 3:4, Smartno — Zalec 8:0, Rudar — Kladiivar 2:2, Gotovelje — Steklar 3:4, Vojnik — Kladiivar B 3:0 p. f. Na lestvici vodita Kladiivar A in Rudar z 11 točkami pred Olimpom, Smartnim in Vojnikom po 10 točk itd.

T. TAVCAR

ODBOJKARJI BREZ TOČK

Tretje kolo republiške lige je bilo porazno za celjske predstavnike, kajti obe ekipi sta izgubili. V soboto smo v derbyju republiške lige videli odlično odbojko. Dekleta Fužinarja in Gaberja so igrala zelo dobro, domiselno in tehnično odlično. Zal pa pomlajena ekipa domačink ni imela najboljšie moči na mreži in je srečanje zasluženno izgubila z 1:3.

Moški so nekoliko podcenjevali goste iz Trebnja. Ker pri ekipi Gaberja ne igrajo kar štirje igralci lanskega moštva, se je to poznalo v igri domačinov. Na mreži niso imeli visokih igralcev, kar so pridoma izkoristili gostje in zmagali 3:0. Dekleta so na tablici tretja, moški pa zadnji.

Atletski klub Celje je pričel novo šolo.

Karate klub Celje je pričel novo šolo. V telovadnici I. osnovne šole vsaki ponedeljek in petek vpljujejo novince, ki jih privlači ta vzhodnjaški šport. Celjani imajo v svojih vrstah številne moštre tega športa in je zaradi tega zajamčena kvalitetna šola in pozneje še tekmovalna aktivnost. Celjani so namreč najboljši v Budokay ligi.

Atletski klub Celje je pričel novo šolo.

Karate klub Celje je pričel novo šolo. V telovadnici I. osnovne šole vsaki ponedeljek in petek vpljujejo novince, ki jih privlači ta vzhodnjaški šport. Celjani imajo v svojih vrstah številne moštre tega športa in je zaradi tega zajamčena kvalitetna šola in pozneje še tekmovalna aktivnost. Celjani so namreč najboljši v Budokay ligi.

IZBIRAMO NAJBOLJŠEGA ŠPORTNIKA V EKIPAH, KI NASTOPAJO V I. IN II. ZVEZNI LIGI SEZONA 1973/74

KUPON 9

Glasujem za:

RK CELJE	1	2	3
GABERJE, hokej na travi:	1	2	3
KK KOVINOTEHNA:	1	2	3
HDK CELJE:	1	2	3
Pripombe			
Naslov			

ROKOMET

V medobčinski rokometni ligi za pionirje so odigrali 4. in 5. kolo. Do sedaj so največ borbenosti pokazali mladi rokometšaši Griše, ki še niso izgubili srečanja. Rezultati 4. in 5. kola: Celje — Prebold 6:13, Sempeter — Laško 14:10, Griše — Prebold 18:13, Celje — Petrovče 14:14, Laško — Sentjur 8:17, Sempeter — Sentjur 19:12.

Lestvica:

Griše	4	4	0	0	77:44	8
Sentjur	5	3	0	2	68:83	6
Prebold	5	3	0	2	56:40	6
Celje	4	2	0	2	37:34	4
Petrovče	5	2	0	3	32:64	4
Laško	5	1	0	4	27:64	2
Sempeter	5	1	0	4	49:67	2

T. TAVCAR

TEDEN ŠPORTA V ŽALCU

Ob priložnosti ustanovitve telesnokulturne skupnosti bodo od 5. do 9. novembra v Zalcu številne športne prireditve. Pričeli bodo z pionirskim turnirjem v košarki, ki bo v Petrovčah. 6. novembra ob 15. uri bo turnir v košarki za člane v Zalcu, uro kasneje pa odbojgarski turnir za člane v Braslovčah. 8. novembra bo v Preboldu občinsko prvenstvo v krosu, ob 17. uri pa šahovski turnir v Sempetru. 9. novembra pa bo strelsko tekmovalje pionirjev z začetkom ob 15. uri. Tekmovalna bodo organizirali imenovani kraj oziroma društva, kjer bodo tekmovalja.

Svečana podelitev priznanj bo na skupščini telesnokulturne skupnosti v Zalcu 10. novembra ob 10. uri v Zalcu.

T. TAVCAR

ZA VEDNO SKUPAJ

Sončno nedeljsko popoldne je že zamenjal prvi mrak. Ford, zlatorjave barve počasi vozi po precej prometni cesti.

Za volanom je temnolas fant, simpatičnega in nasmejanega obraza. Na sedežu poleg njega se mu mlado dekle navihano smehlja. Po videzu dajeta slutiti, da sta srečen, zaljubljen par...

Bila sta na novo zaljubljena. Ločila ju je precej velika razdalja, ki pa je njuna čustva še bolj zblíževala. Nista se dolgo poznala, toda vedela sta eno: »Ljubita se. In to jima je zadostovalo.

Peljala sta se z nedeljskega izleta. Lepo jima je bilo. Tekala sta po polju in majhnem gozdičku. Zanj je bilo to popoldne nepozabno. Cestokrat se mu je zazrla v oči, ki so izžarjevale nezadržno vdanost, zaupanje in ljubezen...

Vedela je, kako zelo ga ljubi, toda zaradi strahu pred ponovnim razočaranjem se je izmikala majhnim nežnostim, ki ji jih je nudil.

Zelega je kričati od sreče, koliko ji pomeni, kako zelo ga ljubi, toda ni imela toliko poguma, da bi mu šepetaje rekla: »Zelo si mi draga.

Pred njeno hišo je ustavil avtomobil. Dolgo sta sedela v temi in se pogovarjala.

»Anja, zelo rad bi ostal to noč v mestu. Verjetno je v hotelu še kaj prostora.

»Dane, oba veva, da morava zjutraj v službo in ti tmaš še dolgo pot do doma. Ze tako se boš vrnil zelo pozno.

»Ne vem zagotovo kaj, toda nekaj me silí v to. Naj se nocoj ne vracam. Nekje v sebi čutim, da se bo nekaj zgodilo. Bojim se zate.

»Prosim te, ubogaj me in se vrni. Saj prideš zopet v soboto, kajne?«

»Draga, vedno bolj dolgi so dnevi brez tebe. In ves teden... Teško bom vzdržal...«

Zelega je, da bi ostal za vselej ob njej. Toda resnica, da mora naslednje jutro v službo, da je njegovo mesto oddaljeno preko 100 km, ji je govorilo, da ga mora prepričati za vrnitev, čeprav proti svoji želji.

»Tudi meni bo zelo dolgčas, pa vendar, saj me boš

med tedenom poklical, kajne?«

»Da, telefoniral ti bom in pisal... A vseeno te ne bo ob meni ves teden...«

»No, nikar ne boji ne strpen, se je želela pošaliti. »nekoč se boš še naveličal moje bližine.«

»Nikar mi to ne govori, saj dobro veš, koliko mi pomeniš in kako zelo te ljubim. Vedno bom ljubil le tebe.«

Teško ji je bilo. Zelo težko. A vseeno se je na hitro poslovila...

Cakala je njegovo pošto. Zaman, ves teden ji ni telefoniral. Konec tedna je prejela pismo, v katerem so ji njegovi starši sporočili, da se je smrtno ponesrečil ob priliki vračanja v nedeljo ponoči.

Ni mogla verjeti. Čudne slutnje so ji rojile po glavi. Toda vest v časopisu je bila resnica. Da, Dane ta ni več. Nemo je zrla

v potiskan papir in ni bila sposobna misliti na nič.

V njej se je vse porušilo. Vse želje, vsa pričakovanja, so se v trenutku zaveš, da je za vselej odšel, da ga nikoli več ne bo videla, razblinila v eno samo bolečino. Solze so ji nezadržno tekale po licu. »UBILA SEM GA, JAZ SEM GA UBILA« si je venomer ponavljala.

Zavedala se je, da se nikoli ne bo mogla odkupiti usodi, da ne bo nikoli več srečna — brez ljubega Dana.

S pogledom uprtim v prazno daljavo se je z negotovim korakom napotila proti železniški progi, oodavezno izgovarjajoč:

»DANE, LJUBI DANE, PRIHAJAM K TEBI, ZOPET BOVA SKUPAJ, ZA VEDNO BOVA OSTALA SKUPAJ, DANE... DANE...«

ANGELCA DROBNE

TUDI TELOVADNICA NOVA. Otvoritev nove osnovne Sole v Sempetru bo 29. novembra. Sola je že dograjena, telovadnico pa bodo tudi zgradili do otvoritve. Dolga bo 24 m, široka 16 ter visoka 6 m. Na sliki vidimo na levi strani del nove Sole, na desni pa telovadnico v gradnji.
Foto: T. Tavčar

31. oktober

DAN VARČEVANJA

Pred dnevi je združenje poslovnih bank Slovenije sklicalo v Ljubljani novinarsko konferenco, na kateri smo izvedeli marsikaj zanimivega. Kljub temu, da je varčevanje pri nas v zadnjih letih v porastu, je še vedno med prebivalci v obtoku skoro toliko »proste gotovine«, kot vseh zbranih hranilnih vlog. V Jugoslaviji smo zbrali le slabo četrtino vseh »prostih« sredstev prebivalcev.

Hranilne vloge Jugoslovancev so znašale spomladi letos okrog 26 milijard, lani pa 24,9 milijard din. Pošte in banke so izdale 10.410.000 hranilnih knjižic. Banke so lani odobrile nekaj čez 6 milijard din potrošniških kreditov, gospodarske organizacije pa so prodale blaga na kredit za nekaj čez 3,3 milijarde din.

To so podatki, ki nam povedo, da Jugoslovani vse bolj varčujejo. Vest je razveseljiva, če vemo, da varčevanje prinaša koristi posamezniku in družbi kot celoti. Varčevanja pa ne moremo omejevati samo na ozko področje klasičnih hranilnih vlog, temveč bi ga bilo koristno razširiti tudi na zajemanje gotovine iz osebnega dohodka zaposlenih.

To so ogromni zneski, saj znašajo v povprečju mesečno v vsej državi 7.250 milijonov, v Sloveniji pa 1118 milijonov din.

Izplačila osebnih dohodkov preko hranilnih knjižic so banke uvedle že pred leti, preko tekočih računov občanov pa šele 1971. leta. Občani in delovne organizacije so že spoznale prednosti, ki jih jim nudi tak način izplačevanja. To kažejo podatki, da je bilo lani odprtih komaj 5000 tekočih računov, do aprila letos pa že 24.000 s povprečnim saldrom 21 milijonov din. Z vrsto stimulacij pa bodo banke poskrbele (ugodne obrestne mere, možnost jemanja posebnih posojil), da tekoči račun ne bo vabljiv le za delovne organizacije, temveč tudi za zaposlene.

Slovenija je s 327 delovnimi organizacijami od 2286, kolikor jih je v Sloveniji, vključena v sistem izplačevanja osebnih dohodkov preko hranilnih računov daleč pred ostalimi republikami. Tako je zajeto 153 milijonov din osebnega dohodka, oziroma 13,6 odstotka dohodkov vseh zaposlenih v slovenskem gospodarstvu. Jugoslovansko povprečje znaša namreč le 5,5 odstotka. Možnosti zajetja so

še izredno velike in bo potrebna še široka angažiranost vseh zainteresiranih dejavnikov, da bomo na tem področju dosegli še večje uspehe.

Tudi mladinsko varčevanje kljub začetnim uspehom, ki so jih dosegli zlasti na ožjem področju, je šele v začetku. Banke so uvedle primerne oblike za mlade varčevalce (pikapolonica, jela in delfinček). Potrebna pa je pomoč staršev, zlasti pa dijaških delavcev, da bo oblika varčevanja zajela še več šolskih otrok. To naredijo družbeno-ekonomski in ne nazadnje vzgojno-pedagoški razlogi, saj poleg vzgojne čuta do varčevanja, na vijamo pri mladini še samo upravljalstvo zavest (delovniški odnosi — sveti varčevci), kar je za našo družbo še posebnega pomena.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

R A Z P I S

nagrad »Slavka Šlandra« za leto 1974

Po 2. členu poslovnika

razpisuje

komisija za nagrado »SLAVKA ŠLANDRA« pri skupščini občine Celje

NAGRADE

»SLAVKA ŠLANDRA
ZA LETO 1974

Nagrade bo skupščina občine podelila ob občinskem prazniku 20. julija 1974.

Nagrado »Slavka Šlandra« lahko dobi:

- delovna skupnost ali delovna skupina,
- družbeno-politična organizacija,
- društvo,
- delovna ali druga organizacija,

za izredne uspehe dela in druge pomembnejše dosežke na vseh področjih ustvarjalnosti in za dela, ki imajo splošen pomen za družbeno skupnost in še posebej za občino Celje. Enako lahko dobi nagrado

— posameznik

za prej navedene uspehe oziroma za pomembne rezultate v življenjskem delu.

S tem razpisom vabi komisija za nagrado »Slavka Šlandra« delovne in druge samoupravne organizacije, družbeno-politične organizacije, društva in občane, da pošljejo predloge z utemeljitvijo za podelitev nagrad »Slavka Šlandra« za leta 1974 najkasneje do 31. marca 1974.

Komisija za nagrado Slavka Šlandra pri skupščini občine Celje

VOJAK PIŠE

Odločil sem se, da se vam oglasim. Služim vojsko v Nišu. Sem vaš redni bralec in ga tu redno dobivam. Vaš tednik mi je še tu največje veselje, ki ga imam iz domačega kraja in komaj čakam na konec tedna, da ga dobim. Mi je zelo všeč in ko imam čas, ga preberem do zadnje strani. Vojsko služim že devet mesecev. Prve mesece, ko sem prišel v vojsko, mi je bilo kar precej dolgčas za domom, najbolj pa mi je bilo dolgčas za slovensko muziko. Saj prej, ko sem bil še doma, smo s fanti skupaj igrali, toda prišel je čas in veselja je bilo konec, ko sva morala jaz in moj klarinetist k vojakom. No, za prvega maja sem pa prosil starešine, da so me pustili domov po harmoniko. Tu sedaj dosti igram in marsikateri, ki je doma iz Slovenije, se kljub otočnosti razveseli, ko zasliši slovensko melodijo. Mislim, da mi bo kmalu minilo še teh nekaj mesecev in da se spet vrnem v preljubi domači kraj. Lep po-

zdrav vsem mojim znancem in bralcem tednika.

Prosim vas, če boste našli kak kotiček v vašem listu za moje pismo.

VOJAK FRANCI

POLZELA
NOGAVICE

POLZELA
TOVARNA NOGAVIC/POLZELA

REVOLUCIJA
V NOGAVIČARSTVU

Hlačne nogavice LI, nov proizvod tovarne nogavic »POLZELA« pomenijo zelo kvalitetno nogavico na jugoslovanskem tržišču. Zakaj? Ker so najtanjše, lepo se prilagajajo nogi, se ne gubajo in so izredno gladke. Izdelane so iz kvalitetne uvožene surovine in so ekskluzivni proizvod tovarne nogavic »POLZELA«. Ne pozabite: hlačne nogavice LI — VRHUNSKA KVALITETA NOGAVIC V JUGOSLAVIJI!

MED ŠTIRIMI OČMI

ZAKAJ SEM LEDENA GORA?

V naše uredništvo je prišlo pismo, ki ga objavljamo kot odmev na sestavek, objavljen v našem listu pod naslovom ZAKAJ SEM LEDENA GORA? Po slala nam ga je naša redna bralka, ki po svoje razmišlja in odgovarja tovarišu, ki nas je spraševal za nasvet.

»Može se najprej vprašajte, kaj morate storiti vi, da ne boste imeli takšnih žena. Kjer je ljubeznivost čez dan, je ne manjka tudi zvečer. Ti dragi mož srednjih let pa si eden izmed tistih, ki samo zahtevajo, pa nič ne dajo. Od jutra do večera garamo, mož si večkrat oddahne v kleti pri kozarčku »ta boljšeгаа, da bo bolj korajžen. Če niso otroci takšni, kot on hoče, je cel dan prepri v hiši, vmes pride do veljave alkohola, ki daje moč, da so klofute bolj krepke in teh je deležna tudi njegova žena. Če primanjkuje denarja v hiši, smo ga me zapravile in čeprav

smo le doma, smo deležne najgrških psokov.

Ustvarjene smo za lju. bezen in si želimo vaših objemov, toda iskrenih, ne pa takrat, ko vas prime. Ali naj žena pozabi, da je pri vsakem prepri praviljivka, vlačuga in k... Dovolj, da sosedom ne kažemo, da nas kaj teži. Takšne besede se zagrižejo v človeka in zato smo ledena gora, me žene pa vas občutimo kot hloed, ki se je zvalil na nas.

Sem ena izmed tistih, ki to doživljamo. In če bo moj mož kdaj boljši in bolj ljubezniv, bom tudi jaz imela zanj čas in ljubezen. To naj bo tudi tebi v opomin V kolikor se boš mož »srednjih let« držal teh napotkov, ti zagotavljam uspeh, takrat pa se spet oglasi in povej v naš časopis.

Naj bi bili naši zakoni zdravi, brez preprirov, brez žalitev in brez klofut, pa več objemov in iskrene ljubezni, da bomo tudi čez

dvajset let obnavljali lepote poročnih noči.

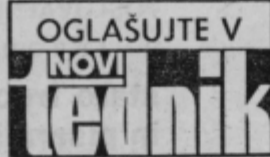
PRIPIS! Veseli me, spoštovana tovarišica, da ste povedali svoje mnenje, ki smo ga tudi posredovali. Mene pa veseli nekaj še bolj, to, da ste rekli »naš« časopis, kar dokazuje, da ga sprejemate za svojega in z njim tudi živite.

NATASA

BOLNA SEM PA...

Ze nekaj let se počutim bolno. Vse me boli, zlasti če o tem razmišljam. Sem že nekoliko v letih, to ne povem koliko jih štejem, pa večkrat mislim, da bom kar umrla. Imam že velike otroke, ki me imajo radi, mož pa malo manj. Mislim si, da je že sit mojih večnih bolezní, zato sem sama s seboj nezadovoljna. K zdravniku se tako težko odpravim, zlasti zato, ker ga moram sama plačati. Če mi nič ne bo, mi bo žal denarja, če pa sem bolna, bom morala plačati še zdravila. Tako sem se znašla v zagati. Ljudje okoli mene me ne razumejo, saj me še domači komaj. Pa zdaj res še sama ne vem, kaj je z mano, da se tako slabo počutim? -Veste vi?

MICKA

ZENIN VSAKDAN

MODNI DODATKI

Za sodoben in predesem moderen videz ni dovolj lepa obleka in modno krojen plašč. Potrebno je upoštevati tudi drobne modne dodatke in to sploh ne zahteva posebno veliko denarja, pač pa domiselnosti in nekaj modnega posluha. Ko kupujete nove čevlje, se pač potrudite in poiščete takšne, ki so najbolj moderni. In moderni so udobni, nižji čevlji z zmerno peto. Potrudite se tudi pri torbicah in poiščite takšne, ki so podolgovatih oblik in imajo kratke ročaje.

Ko boste imele čas, poruskajte po predalih z rutami, šali in ogrlicami (ki so gotovo že pozabljeni) in bodo usklajeni z obleko prijeten dodatek.

Usnjeni pasovi so letos ozki na širšem pasu hlače ali krila. Pokrivala pa so tako pestra, da bi se gotovo našlo tudi katero za vas: elegantni klobuki s širokimi kraji za visoke žene, majhni klobučki z majhnimi kraji za vse druge, pa še turbani, zavezane rute ali šali ter čepi-

te dodatkih, boste z malo truda in malo denarja dosegli urejen in moderen videz.

STASA GORENšek

KINO

KINO UNION:
31. 10. še amer. barv. film V VRTINCU.
Od 1. do 5. 11. amer. barv. film JUNAK CRNEGA KOLTA.
Od 6. 11. dalje angl. barv. film DEKLE Z OTROKOM.
KINO METROPOL:
31. 10. še amer. barv. film RYANOVA HČI.
Od 1. do 4. 11. amer. barv. film GROF YORGA — VAMPİR.
Od 5. 11. dalje amer. barv. film ESKADRILA SMRTI.
KINO DOM:
31. 10. še danski barv. film JAZ ZENA — III. del.
Od 1. do 4. 11. franc. barv. film UGRABITEV V PALAČI PRAVICE.
Od 5. 11. dalje amer. barv. film KJE JE POT NA FRONTO?

POROKE

CELJE
Poročilo se je 23 parov, od teh: JOZE STANČER, Celje in VERONIKA ZDOLSEK, Sentjur; BRANIMIR MILČIČ, Zagreb in ROSINA OZVALD, Celje; VOJKO DOBOVICNIK in MAJDA KOTNIK, oba iz Kompol; STEFAN STAROVANIK, Celje in IRENA BOZIC, Ljubljana; MARTIN ČERNOŠA, Zg. Sotce in MARIJA SELIČ, Store; PETER BRECKO, Tremarje in CVETKA STRMSEK, Ivence; ROBERT ČEMAZAR, Celje in ANICA HRIBESEK, Lokrovce; MILAN JUG, Celje in MILENA JOŠT, Vojnik; ZVONKO KOŠEC in KATICA KANJA, oba iz Celja; ŠTEFAN POHAJAC, Lokovina in IRENA DUPELNIK, Vojnik ter MILAN GLAZAR, Homec in ANICA HAUPTMAN, Babno.
LASKO
ANDREJ SLUGA, ključavničar in ZDENKA PUSNIK, kuharica, oba iz Sevc; PETER VODIŠEK, delavec in MARIJA JELENC, poljedelka, oba iz Olesč; ALOJZ GRMSEK, pek, Veliki dol in JOZEFA ZAVSEK, poljedelka, Gosdec; LUDVIK HORJAK, sofer in MARIJA ZVEPLAN, delavka

(ona iz Loča); JOSIP PAVLOVIC, železokrivec, Strmec pri Krapini in MIHAELA GOLAVSEK, čistilka, Rečica; IVAN OMERZU, delavec, Krško in JOZICA PINTAR, delavka, Rimske Toplice ter FRANČ PEŠEC, prometnik, Celje in MARIJA KORAT, trg. pomočnica, Ponikva.

RECICA OB SAVINJI
MIHAEL UZAR, Nazarje in SASA HREN, Zg. Pobrežje.
SENTJUR PRI CELJU
DANIJELO IVANUSA, 21, trg. pomočnik, Sentjur in OLGA RAZDEVŠEK, 20, trg. pomočnica, Ponikva pri Zalcu ter EMIL DOBERSEK, 24, trg. pomočnik, Sentjur in GRETA LIPUR, 20, šivilja, Proseniško.
SMARJE PRI JELSAH
FERDINAND KUNSEK, O-rešje in DRAGICA PEKOŠAK, Ljubljana

ROJSTVA

CELJE
25 dečkov in 34 deklic.
LASKO
2 dečka.
SENTJUR PRI CELJU
1 deček in 2 deklici.

SMRTI

CELJE
TEREZIJA NOVAČAN, 84, Zadobrova; FRANCISKA ČUK, 82, Celje; STJEPAN MAJDANČIČ, 35, Store; FRANC RAZBORSEK, 69, Konjice; IVAN PORNAT, 71, Celje; FRANC DOLENJČ, 75, Celje; NEZA ARTIK, 61, Trnovlje; ANTONIJA ČILENšek, 78, Zalec; FRANC CEDE, 43, Sempeter; ROZALJA REBERNIK, 61, Strmec in JOZEF MOZGON, 58, Store.
LASKO
JOZE PEGANC, 73, preužitkar, Rifogozid in TEREZIJA VIDEC, 67, gospodinja, Strmec.
RECICA OB SAVINJI
JANEZ KROPOVSEK, 44, Sentjanž in MARIJA VERNŠEK, 79, kmetovalka, Sentjanž.
SENTJUR PRI CELJU
STANISLAV JEZOVIŠEK, 34, delavec, Store; MARIJA ROZMAN, 83, upokojenka, Sentjur in MARIJA GOLEZ, 74, preužitkarica, Kameno.

SMARJE PRI JELSAH
MIHAEL JERIC, 72, Ljpovec; TEREZIJA MLAKAR, roj. Ferlež, 79, Senovca; KARL DOBRAVC, 85, Ješovce in FRANCISKA DEBELAK, 77, Lastnč.

PROMETNE NESREČE

PEŠEC NA PREHODU

VLADO CITRER, 50, iz Celja je prečkal Dečkovo cesto v križišču z Vruncino ulico. Do njega je z neprimerno hitrostjo pripeljal voznik osebnega avtomobila MIHAEL VOLOVSEK, 44, iz Vojnika, ki je pešca zadel in zbil po cesti. Težje poškodovanega Citrerja so odpeljali v bolnišnico.

KAMENJE NA CESTI

AVGUST KRANJC, 28, iz Brstnika se je pripeljal z mopedom do hiše številka 6 v Brstniku. Tam pa je bil na cesti kup kamelj, katerega je z njive nametal MARTIN BELE in mopedist je tako padel po vozišču ter si poškodoval levo nogo in roko.

ŽENSKA NA CESTI

VIKTOR JEVSENAK, 44, iz Celja se je pripeljal z avtomobilom iz Ljubljane v Zalec. 25 metrov izven prehoda za pešce je nenadoma stopila na cesto pred osebni avtomobilom

64-letna MARIJA MAVRIČ iz Tiroseka. Voznik jo je zbil po cestišču, pri čemer se je Mavričeva težje ranila.

VINJEN MOPEDIST

FLORJAN SVET, 58, iz Polzele se je peljal s kolesom proti Sempetru. Dohitel ga je vinjeni mopedist ANTON PRUNGELJ, 44, iz Spodnjih Grušovelj, ki je kolesarja pretesno prehitel in tako sta oba padla po cestišču. Lažje se je poškodoval le mopedist Prungelj.

V BOLNICI JE UMRL

DOMINIK ČEHOVIN, 82, iz Celja je prečkal cesto izven prehoda za pešce v križišču Dečkove in Ceste v Dobrovo. Voznik avtobusa FRANC JELENC iz Kranja ga je prepozno opazil — bila je tudi gosta megla — in pešca zadel. Po nekaj urah je Čehovin v celjski bolnici umrl.

V OVINKU NA LEVO

KAROL KLEZIN, 33, iz Ljubčane je v desnem ovinku v Bukovžlaku zaradi prehitre vožnje zapeljal v levo in trčil v naproti vozeči kombi, s katerim se je pripeljal MILAN BEK iz Celja. Pri trčenju je nastalo za 3.500 dinarjev materialne škode, voznika pa se nista ranila.

horoskop

21. marec
20. april

24. sept.
23. okt.

Uredili boste važno zadevo zadovoljni pa ne boste. Poleg delovne vne me vam bo manjkalo volje, da bi dosegli, kar želite.

Doživeli boste spremembo, ki vas bo osrečila. Srečanje z neko osebo bo prijeto. Zda ste bliže cilju, kot ste bili kdajkoli.

21. april
20. maj

24. okt.
22. nov.

Deležni boste priznanja, ki ga že dalj časa pričakujete. Imeli boste tudi poslovni uspeh. V soboto se boste dolgočasili.

Imate dobre zamisli, ki jih ne boste mogli uresničiti, vendar ne po svoji krivdi. Morali bi bolj upoštevati partnerja.

21. maj
21. junij

23. nov.
21. dec.

Marsikaj vam bo šlo narobe, a to vas ne bo vrglo s tira. Partner pričakuje več razumevanja. Denarno vam še kar dobro kaže.

V prihodnjih dneh bi se morali izogibati vsakršnim preprirom. Nekdo bo skušal izkoristiti vaše zupanje. Bodite varčni.

22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

Odpri se vam bo lepa možnost, da si izboljšate položaj. Pristuhnite nasvetu prijatelja. Mislite na svoje zdravje.

Uresničila se vam bo davna želja, sebičnost pa se vam bo maščevala. Ob koncu tedna boste imeli nekaj težav z zdravjem.

23. julij
23. avgust

21. jan.
18. febr.

Nekdo vam bo laskal, vi pa mu ne boste nasledili. Večji nakup vas bo razveselil, popolnoma pa vam bo izpraznil denarnico.

Nezadovoljni boste sami s seboj, a ne dolgo. Kmalu boste spoznali svoje veljavo. Ne poskušajte pretirati v svojih zahtevah.

24. avgust
23. sept.

19. febr.
20. marec

Izveklj se boste iz neprijetne zadeve in poravnali star račun. Na potovanje ne mislite, v nedeljo pa bodite zelo pozorni.

Svojo skrivnost ohranite zase, če si nečete nakopati neprijetnosti. V službi vam bodo zavidali velike uspehe.

NAPENJANJE

Napenjanje je neprijeten pojav. Človek ima napet trebuh, bolečine se prestavljajo enega na drugi konec trebuha in so spremljane s hudimi krčji. Včasih ga silijo celo bruhanje, vrta se mu v glavi in počuti se sila klavirno. Vzrok vsemu temu je v nepravilni prehrani, slabi prehrani, pomanjkanju prebavnih

sokov itd. Zaradi nepravilnega prebavnega vrenja se razvija prevelika količina plinov, ki se premalo vpijajo skozi steno črevesne sluznice, oziroma se premalo prazni. Bolečine in krčji so včasih tako hudi, da zgledata kot da gre za kakšno hujše obolenje prebavil. Zoper to nadlogo imamo

uspešna zdravila, ki jih imenujemo karminativna, to je sredstva zoper napenjanje. Najvažnejši predstavniki so hlapna eterična olja. Ta dražijo črevesno sluznico, ki je zato bolj prekrvavljena in se poveča izločanje prebavnih sokov. Njihov pomirjevalni učinek sprošča krčevito napetost črevesnih mišic, zato se

glbokost črevesja poveča in s tem je olajšano svetrenje. Eterična olja delujejo tudi blago protikrčno in preprečujejo nepravilno presnavljanje hrane. Eterična olja s tem delovanjem so v našem rastlinskem svetu precej razširjena in sicer v janežu, kamilicah, komarčku, korijandru, kumini. Iz teh rastlin oziroma semen pripravimo čajno mešanico, oziroma si jo nabavimo v lekarni. Tu si lahko nabavimo tudi Vodo zoper nape-

njanje (aqua carminativa), ki je iz zmesi eteričnih olj, 10% alkohola in raznih dodatkov, ki izboljšajo okus in zunanji videz. Poleg čaja oziroma te vode vzamemo še žličko navadnega medicinskega oglja, ki zelo rad vpija pline. Seveda pa moramo zraven paziti na primerno dieto, ki zajema tole: Majhni, pogosti obroki, hrano vedno dobro prežvečimo in uporabljamo le rahla jedila. Boris Jagodič, dipl. farm.

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 2. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Radijska šola za nižjo stopnjo; 10.15 Teden dni na radu; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Iz mladih gri; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Operni koncert; 18.00 Aktualnosti doma in po svetu; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Francija Puharja; 20.00 »Top-pops 15«; 21.15 Oddaja o morju in pomorskih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 3. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pionirski tednik; 10.15 Glasbeni drobci od tu in tam; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.40 Čez travnike in polja; 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Kitara v ritmu; 18.15 Dobimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Andre Bra-seur; 20.00 Spoznavajmo svet in domovino; 21.15 Majhni ansambli zabavne glasbe; 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 4. NOVEMBRA: 6.00 — 8.00 DOBRO JUTRO! 8.07. Radijska igra za otroke — Jean Charles-Lombard: »Civčivi in Ziv-zavu; 9.05 Se pomnite tovariši...; 10.05 Koncert iz naših krajev; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.15—14.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.56 Pogovor s poslušalci; 14.06 —16.00 Nedeljsko športno popoldne; 16.00 Humoreska tega tedna — L. Pirandello — To pač ni resna stvar; 17.05 Nedeljska reportaža; 18.00 Radijska igra — France Puntar: »Sportni dogodoki; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Zapešite z nami.

PONEDELJEK, 5. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 Pisan-paletna lahke glasbe; 10.15 Za vsakogar nekaj; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti

— dr. Mirko Loskoček: Solidarnostni prispevki za izgradnjo biotehniške fakultete; 12.40 S tujimi pihalnimi godbami; 13.30 Priporočajo vam...; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 18.15 Lahka glasba slovenskih avtorjev; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Borisa Franka; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 6. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Poslušamo jugoslovanske zborovske skladbe; 10.15 Odmevi z baletnih odrov; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — dr. Tone Krisner: O cvetnem prahu in matičnem mlečku; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam...; 14.10 »Ali jih poznate; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncertni oder za domačina in goste; 18.15 Z orkestrom Boston Pops; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Mojmirja Sepeta; 20.00 Slovenska zemlja v pesmi in besedi; 20.30 Radijska igra — Miodrag Djurdjević: »Junač našega časa; 22.15 Od popevke do popevke;

SREDA, 7. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.25 Otroške igre; 10.15 Urednikov dnevnik; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Milan Rovani: Skladiščne bolezni in škodljivci ter njihovo zatiranje; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam...; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Loto vrtljake«; 18.15 S pop ansambli; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana; 22.15 S festivalov jazza.

ČETRTEK, 8. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Iz glasbenih šol; 10.15 Po Talijanskih poteh; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Slavko Gliha: Ekonomika in produktivnost dela na preusmerjenih kmetijah; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 S Plesnim orkestrom RTV Ljubljana; 18.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s triom Silva Stingla; 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov; 22.15 Popevke in plesni ritmi.

TV SPORED

Nedelja
8.55 Skrivnosti morja — ponovitev barvnega filma (Lj)
9.45 Ptujski festival — IV. oddaja (Lj)
10.10 Kmetijska oddaja (Zg)
11.00 Otroška matineja: Otroci naše šole, Enciklopedija Živali (Lj)
14.45 Poročila (Lj)

11.50 TV kašipot (Lj)
Nedeljsko popoldne (Pisan svet, Igre brez meja, Sport, Za konec tedna) (Lj)
17.50 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
18.00 Poročila (Lj)
18.05 Rio Grande — ameriški film (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.40 Iz libre Marka Udovca — barvna oddaja TV Zagreb (Bgd)
21.35 Nova imena — zabavno glasbena oddaja (Zg)
21.55 Sportni pregled (JRT)
22.25 Poročila (Lj)

Ponedeljek
9.10 Odprta univerza (Bgd)
9.40 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
11.00 TV v šoli (do 11.30) (Bgd)
14.50 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
16.10 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
17.50 D. Kladnič: Čiribu — I. del (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Enciklopedija Živali — barvni film (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Bgd)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 R. Rozman: Student Andrej

in soba — barvna TV drama (Lj)
21.40 Po sledih napredka (Lj)
22.30 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Risanka (Sk)
18.00 TV vrtec (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Vaš svetovalec (Zg)
19.00 Mladi za mlade (Bgd)
20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.30 Serijski film (Bgd II)
21.30 Film tedna (Bgd II)

Torek
9.35 TV v šoli (Zg)
10.40 Nemščina (Zg)
11.00 TV v šoli (do 11.30) (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Nemščina — ponovitev (Zg)
15.55 TV vrtec — ponovitev (Zg)
16.10 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
17.45 A. Behrends-Novak: Vohjaček in Pulica (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Dixieland iz Prage (Lj)
19.00 Slovenska TV — Množice in njeni elementi (Lj)
19.30 Trgi in arabaska središča — barvna oddaja iz beogradske serije Mediteranska srečanja (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Mi med seboj (Lj)
21.35 H. Fallada: Sam med volkovi — vzhodnonemška TV nadaljevanje (Lj)
22.35 Poročila (Lj)

Sreda
8.20 TV v šoli (Zg)
11.00 TV v šoli (do 11.30) (Bgd)
13.25 Nogomet Beograd: Dinamo (Tbilisi) — prenos (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)

17.45 Otroci naše šole — serijski film (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Od filma do filma (Lj)
18.40 Arhitektura in družba (Lj)
19.20 Kaj hočemo: Ob ustavnih in kongresnih razpravah (Lj)
19.45 Kozmetično ogledalo — barvna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Andrej Rubljov — II. del (Lj)
22.10 Poročila (Lj)
22.15 Nogomet Dinamo (Dresden): Bayern (München) (Lj)

Četrtek
9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina
10.45 Nemščina (Bgd)
11.00 Francosčina (do 11.30) (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina (do 15.55) (Bgd)
16.00 Slovenska TV — Množice in njihovi elementi — ponovitev (Lj)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
17.40 Iz slovenske književnosti: A. T. Linhart: Matiček se ženi III. oddaja (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.25 Shane — serijski film (Lj)
19.15 Delavska TV tribuna (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na odih (Lj)
20.40 Četrtekovi razgledi (Lj)
21.30 A. Ingolič: Mladost na stopnicah — barvna TV nadaljevanje (Lj)
22.05 Poročila (Lj)

Petek
9.35 TV v šoli (Zg)
11.00 Angleščina (do 11.30) (Bgd)
14.35 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.10 Angleščina — ponovitev (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
17.40 Veseli tobogan: Gornji travci — II. del (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Rekreacija: Plavanje po celju (Lj)
18.40 Risanka (Lj)
18.50 Pet minut za boljši jutranji (Lj)
19.05 400 let slovenske glasbe (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Tom Jones — angleški barvni film (Lj)
22.40 Poročila (Lj)

Sobota
9.35 TV v šoli (Zg)
11.00 TV v šoli (do 12.00) (Sa)
13.00 Stockholm: Mednarodni teniški turnir — barvni prenos (EVR)
16.15 Nogomet Vardar: Zejneli — prenos (Sk)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Daktari — serijski barvni film (Lj)
19.05 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
19.15 Gledališče v hiši (Bgd)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Skopje 73 — prenos festivala zabavnih melodij (Sk)
21.40 Colditz — serijski barvni film (Lj)
22.35 Poročila (Lj)
22.40 TV kašipot (Lj)

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

**AGROTEHNIKA LJUBLJANA
POSLOVALNICA CELJE, Aškerčeva 19**

RAZPRODAJA

staro trgovinsko
in pisarniško opremo

(razne police, pulti, mize, stoli, peči na olje itd.)

Razprodaja se bo vršila dne 5. 11. 1973 ob 10. uri v Celju, Aškerčeva 19.

Ogled je možen dne 3. 11. 1973 od 7. do 14. ure v starih prostorih Agrotehnike v Celju, Aškerčeva 19.

**TRGOVSKO PODJETJE
NA VELIKO IN MALO
S SERVISI
VAM NUDI
OSEBNE AVTOMOBILE
ZASTAVA**

- 750 M
- 1300 P novi tip
- Z 101
- 125 PZ/1500
- 750 K
- LADA
- 1500 FAMILIARE

Dobava avtomobilov takoj po vplačilu, nudimo potrošniško posojilo brez porokov.

Avtomobil prejmete tehnično pregledan in opremljen z dokumenti za registracijo.

Običajne prodajalno avtomobilov v Celju, Ljubljanska 11 ali zahtevajte informacije po telefonu 22-180.

Priporoča se

AVTO — CELJE, Celje

AVTO CELJE

NAJMANJ 2000 DIN PRIHRANITE Z DRUŽINSKIM NAKUPOM

pri **o.n.a.o.n**

pri vsakem nakupu kateregakoli blaga v skupni vrednosti nad 2000 N din zaračunamo samo 90% polne cene! izjemna ugodnost velja le od 1.10. do 30.11.

o.n.a.o.n je vizitka dobre modne prodajalne!

MALI OGLASI

PRODAM

RAJDIJSKI sprejemnik UKV znamke Riz štirizvočni in transformator znamke Banga ugodno prodam. Stiplovesek Nežka, Breg 20 Celje (pri kapucinih).

STAT 750 opremljen, rezervni motor in Java 90 prodam. Krpanova 3, Ostrožno (pred gasilskim domom).

ORATNO peč na trdo gorivo »Gorenje« prodam. Muzejski trg 8/II levo.

ŠTEDILOVNIK levi »Gorenje« in električni štedilnik ugodno prodam. Cesta na grad 15 a.

TRAKTOR Steyer 18 KS s kosilnico v brezhibnem stanju prodam. Dolinar Franc, Pongrac 23 Griže.

SEDEZNO garnituro, električni štedilnik in radioaparati poceni prodam. Informacije pri »Koštanec« nasproti tržnice.

PARCELO za gradnjo hiše ali vikenda s staro hišno kvevilko prodam. Vprašajte pri Lednik Verici, Zagrad 140 (blizu starega grada).

ELEKTRICNI štedilnik in hladilnik ugodno prodam. Šterle, Celje, Na reburu 9 (Jožefov hrib).

SPACEK v voznem in dobrem stanju prodam. Dečman Ivan, Vinski vrh pri Šmarju.

PRESENO opeko Bobrovec — 1000 kom in rabljene poseljne vložke prodam. Gorjup, Teharje 66.

POSESTVO srednje veliko ugodno prodam. Cokl Franc, Boginska gorca 31, Pristava pri Mestanju.

PRISTAVO za dnevno sobo prodam. Gajser, Mariborska 76 a Celje.

ENO LETO staro psičko — krasni ovčar — z rodovnikom prodam. Kovačević Ivan, čevljarstvo Vojnik pri Celju.

AVTOSKI kombiniran vozilček ugodno prodam. Kodela Jožica, Trubarjeva 46 Celje.

NAMIZNA jabolka prodam. Grobelnik Anton, Galicija 54 (Podbornik).

ZIMSKA JABOLKA po izbiri ugodno prodam. Marovt Anton, Podvrh 96, Braslovče.

KUPIM

AVTO do 1100 ccm letnik 1969 do 1973 kupim. Plačam delno s čekom. Ponudbe pod »Skoda«

ZAZIDLJIVO parcelo (sadvnjak) ali staro hišo — Sem-peter — Polzela — kupim. Hozjan Štefan, Roška 33, Ljubljana.

STARO kmečko hišico na samotji ali odmaknjeno od naselja z do pol hektarja zemljišča kupim. Najraje sadni vrti ali vinograd. Prednost: bližnja in širša okolica Ljubljane, zaželen dovoz z avtomobilom. Cenjene ponudbe sporočite na naslov: Trontelj, Titova 25 B, Ljubljana.

STANOVANJA

SOBO v Celju iščem. Petrovič Miodrag, Samski dom Ribarjeva 4 Celje.

OPREMLJENO centralno ogrevano sobo s souporabo kopalnice oddam študentki ali dijakinji. Golop, Čopova 8 Celje.

STAREJŠA zakonca brez otrok nujno iščeta prazno sobo in kuhinjo. Majsen Angelca, Dobojska 4, Celje.

MLADO dekle, kemijski tehnik išče neopremljeno samsko sobo s souporabo kopalnice, v centru mesta Marinovič Miroslava, Splošna bolnica Celje — centralni biokemični laboratorij.

DIJAKINJO sprejem na stanovanje. Vrnčeva 38, Celje.

GARSONJERO nujno iščem za eno leto. Plačam za eno leto v naprej, po dogovoru

tudi v devizah. Cenjene ponudbe pod šifro »Nujno«.

MIRNA uslužbenka nujno išče sobo s posebnim vhomom po možnosti v centru Celja. Kaluder Magda, Jenkova 26, Celje.

OPREMLJENO, ogrevano sobo oddam moškemu. Ponudbe pod »Mirena«.

SAMSKI uslužbenec 24 let — išče opremljeno sobo v Celju. Milonja Jovanovič, PTT Celje.

ODDAM opremljeno sobo dijaku. Ponudbe pod »Dijaka«.

ZAPOSILITEV

IŠČEM žensko za popoldansko varstvo dveh otrok in vajenka za brivsko frizersko stroko. Plača za varstvo otrok po dogovoru. Žensko — moško frizerstvo Karolina — Valter, Rogaska Slatina 29.

SPREJMEM takoj vajenka ali delavko za šivanje. Klobučarstvo Tomažin Celje.

IŠČEM pošteno starejšo žensko za pomoč v gospodinjstvu enkrat na teden popoldan. Ponudbe pod »Pomoča«.

RAZNO

NUJNO iščem garažo v najem v ožjem delu Celja Urankar, Miklošičeva 4, Celje.

DNE 23. 10. 1973 je bila najdena zlata zapetnica na avtobusni postaji Polule. Lastnik jo lahko dobi pri Topole Leopoldini, Japljeva 11, Celje (Polule).

LOKAL, stanovanje ali skladišče oddam takoj. Ponudbe pod »Nagrada«.

SIMPATICEN moški z idealno postavo, z višjo izobrazbo želi zaradi novega okolja spoznati dekle do 26 let, preprosto, vendar prijetne, zunanosti. Ponudbe pod »Čaka te sreča«.

OBVESCAM cenjene stranke da imam telefon št. 257-84, Mirnik Stane, kleparstvo, Zidanškova 3, Celje.

OSNOVNA ŠOLA XIV. DIVIZIJE DOBRNA

razpisuje prosto delovno mesto

RAZREDNEGA UČITELJA

za nedoločen čas

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST CELJE

obvešča starše, da bo vpis novincev v prvi razred vseh osnovnih šol v občini Celje 7. in 8. novembra 1973 od 9. do 11. ure dopoldne in od 15. do 17. ure popoldne.

Bole bodo vpisovale otroke, rojene v letu 1967, popoldno pa rojene v januarju, februarju in marcu 1968 leta. K vpisu naj starši pripeljejo otroke ter prinesejo s seboj rojstni list.

Delovna skupnost

OKROŽNEGA JAVNEGA TOŽILSTVA V CELJU

takoj sprejme sodelavko na delovno mesto

STROJEPISKE

Prednost imajo kandidatkinje z dovršeno administrativno šolo in z izpitom za strojepisko Ib.

Osební dohodek po samoupravnem sporazumu.

Pismene prijave sprejema okrožno javno tožilstvo v Celju.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega brata in strica

Dominika Brežnika

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so darovali vence in cvetje. Posebna zahvala govornikoma g. Goležu in tov. Belaku za ganljive poslovilne besede ob njegovem grobu ter č. duhovščini in godbi na pihala EMO za igrane žalostinke. Posebej se zahvaljujemo vsem njegovim sodelavcem ter sosedom in znancem za izrečena sožalja.

Zalujoči bratje, sestre in drugo sorodstvo

Smartno v Rožni dolini, 23. oktobra 1973

oblačila

oblačila

oblačila

VELEBLAGOVNICA TIKONINA CELJE

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

AMORE AMORE,

FINE ŽENSKÉ HLAČNE NOGAVICE KVALITETA, ELEGANCA, UDOBJE TISKANE TKANINE IN PODLOGE

Najmanjša država na svetu

BEG V OSAMO

Če bi bilo mogoče, bi ljudje v svojih vseh mogočih stiskah ubrali enako pot, kot jo je Bruno Fabri, 26-letni Švicar iz Zürich. V svoji deset kvadratnih metrov veliki sobi, ki je v eni od ne preveč uglednih stanovanjskih hiš v Lanstrasse, je Bruno Fabri predsednik države, najmanjše države na svetu.

»Njegova ekselencija« — Bruno Fabri je svojo državo ustanovil leta 1963, ko mu je bilo 16 let. Začelo se je s pisanjem na ambasade in veleposlanštvu z zahtevami, da priznajo njegovi državi mednarodno veljavo. Nekateri diplomati sploh niso odgovorili, drugi pa so prijazno odvrnili, da bodo radi storili, kar od njih terja, ko mu bo neodvisnost priznala republika Švica.

Od takrat Bruno Fabri zbira okoli sebe somišljenike. Precej denarja je porabil za državni pečat, za potni list, po katerem ga nihče ne vprašuje. Toda ko je izdal znamke za svojo državo, se mu je finančni položaj o državni blagajni izboljšal — znamke so med zbiralci zelo iskane. V desetih letih je »predsednik« Bruno Fabri pridobil več državljanov, kot jih zmore sprejeti na tla svoje »suverenitete«.

Zlasti bi bilo tesno, če bi na obisk povabil svoj državni nogometni klub, ki šteje preko 20 mož in nosi barve države KO-NEU-WE.

Zelo priporočljivo je, če se za državniški obisk napove obiskovalec pismeno. Toda če se mudi, potem gre tudi brez tega. Pred vrati v drugem nadstropju je treba le dvakrat pozvoniti.

In vendar ni Bruno Fabri niti malo čez les. Svojo vlogo jemlje resno in pravi, da je njegova država edina na svetu, v kateri so vsi »državljanje« prostovoljno prevzeli državljanstvo.

Beg Bruna Fabrija v politično osamo naj bi bil beg pred vsiljenim. Je pobegnil? Žal ni. Ko potuje s svojim diplomatskim potnim listom, mora imeti poleg vseeno tudi švicarskega, ko piše pisma, mora znamki KONEUWEJA pridružiti tudi veljavno znamko švicarske ali druge pošte, uporabljati mora veljavno valuto in svoj denar za preživljanje si mora zaslužiti kot zdomec iz KO-NEU-WEJA v republiki Švici.

LJUBITELJ PAPIG

Ivan Perkočič je še skoraj mlad fant, no ja, takole nekaj čez trideset. Mlad pa je vseeno. Zaposlen je kot kurjač in še vse ostalo na IV. osnovni šoli v Celju, prosti čas pa najraje preživlja med svojimi ljubijenkami — pticami! Celo sobo jim je prepustil, v njo namestil že pred leti več velikih kletk.

Zena ga včasih zaradi tega malce postrani gleda, češ, saj se v prostem času preveč ukvarja s pticami. Predvsem s papigami. V kuhinji pa nad mizo visi kletka, kjer je izjemna papiga, takorekoč družinski član, njihov osem let star Miki, ki zna celo govoriti. Res je, da ga sam nisem kaj dosti razumel, ko se je pogovarjal z gospodarjem, gospodar pa pravi, da se krasno razumeta. Pove (Miki seveda) tudi kakšno močno, vendar ne jamčim, če je res, ker ne razumem. Za mene je bila tista govori-

ca nekaj podobnega, kot če bi poslušal dva Kitajca.

Ivan se že osem let ukvarja z rejo papig. Včasih jih je imel že več kot petdeset, danes pa jih ima trenutno nekaj nad dvajset, pričakuje pa tudi nove. V prostoru, kjer so, je kot na koncertu, ko glasbeniki z različnimi instrumenti uglašujejo svoje instrumente za kasnejši koncert. Poletavajo po utesnjenih prostorih, nekaj kričijo in si ogledujejo svoje lepe »oblike« v rumeni, oranžni, modri, vijoličasti in vseh drugih barvah. Jedo največ proso, svetlo seme, sončnice in za priboljšek vsak dan list solate ter malo kruha (ta ne sme biti topel), vse skupaj zalijejo s požirki vode, kljunček pa si brusijo s kreda in ribjo kostjo. No, tudi na čistem so rade in zato je vsake tri dni potrebno njihov prostor očistiti. Predvsem pa te lepe ptice uživajo, če si veliko z njimi, se z njimi

pogovarjaš in skratka tako skrbiš za njih, da se udobno počutijo.

Ivan je tudi član rejcev malih živali in z najlepšimi primerki vedno sodeluje na razstavah ptic. Sodeluje pa tudi z ostalimi gojitelji ptic. Ob našem obisku je povedal, da na robu Celja, tam pod Miklavškim hribom živi Kuminova družina, ki pa ima kar preko dvesto papig. Tudi Ivan jih bo še imel več, kot jih ima trenutno. Samo za vse to je potreben prostor, hrana in predvsem stalna skrb. Ko je to povedal, je nekaj zakrutil tudi njegov Miki, potem sta se z Ivanom pogovarjala dalje, takole na rami mu je sedel in ga gledal (na sliki), jaz pa ponovno nisem nič razumel.

»Vidiš, vsaj en jezik dobro govorim, pa čeprav ptičji...« se je široko, tako kot vedno, zasmel Ivan, velik ljubitelj ptic. T. VRABL

Prijetno jesensko sonce je kaj primerno, da zgrabi mlade mamice na Savinjsko nabrežje na takle »simpozij« o prehrani in sploh obnašanju njihovih nadobudnežev, ki se za nič na svetu ne menijo za mimooidče. Lepo mirno in spokojno dremuckajo, kot bi vedeli, da pozneje v življenju kaj takega skoraj ne bo mogoče. Foto: D. Medved

NEKULTURNE MISLI

Vsi smo kulturni — dokler ni treba kulture plačati.

Krajevna skupnost je samoupravna organizacija za zadovoljevanje skupnih potreb kraja — materialnih, za duhove ni nikoli denarja. To so začetki »betonske kulture«...

Film je sedma umetnost, je rekel tisti, ki je znal šteti do pet. In po celjsko? Film je pridobitništvo, zato ga je treba obdavčiti — kot komunalna podjetja!

Gledališče je središče celjske kulture — v proračunu Kulturne skupnosti. Kulturna akcija bo morala doživeti še kulturno revolucijo.

Sit lačnemu ne verjame, je rekel tisti, ki je bil bliže korita Kulturne skupnosti. Vsaka podobnost z »amatersko kulturo« je zgolj slučajna! baš

Brez besed.

Foto: D. Medved